

Ortadoğu halklarının direnişinin simgesi Newroz'da yükseltilen isyan ateşlerinden ve işgalin 2. yılında Irak halkının direnişinden aldığımız güçle haykırıyoruz:

BERXWEDAN JIYANE!

Kürt, Arap, Türkmen çeşitli milliyetlerden Ortadoğu halklarının zalim Dehaklara karşı direniş ateşini yaktığı gün olan Newroz'da ülkemizin her yerinde çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız yakılan ateşlerin etrafında omuz omuza zalimlere olan öfkelerini haykırırken, Irak'ta 2 yıl önce işgal saldırısına başlayan ABD ve İngiliz emperyalistlerinin bombalarına karşı direnenlere dayanışma mesajlarını yolladılar bu topraklardan... Iraklı direnişçilerden, Filistin'in eli taşlı küçük generalerinden ve Newroz'un isyan ateşinden aldığımız güçle haykırıyoruz: "Berxwedan Jiyane!" "Yaşamak Direnmektir!"

Beyazıt'tan Halepçe'ye, Gazi'ye katliamlar protesto edildi

* 12 Mart Pazar günü sabah saatlerinde Gazi Mahallesi Cemevi önünde toplanan kitle "Gazi şehitleri ölümsüzdür", "Bedel ödedik bedel ödeceğiz", "Anaların öfkesi katilleri boğacak" sloganlarıyla yürüyüşe geçti. Alibeyköy'deki şehitlerin mezarlarından gelen kortejle birleşen kitle "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganlarıyla Gazi Cemevi'nin önüne geldi. Eyleme katılan HÖC, ESP, BDSP, SODAP, DEHAP, Halkevleri ve Partizan kendi pankartlarını açarak kortej oluştururken Alinteri okurları da eyleme flamarlarıyla katıldı.

16 Mart 2005 tarihinde İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü'nde toplanan 400'ü aşkın öğrenci, 16 Mart 1978 Beyazıt katliamını protesto etmek ve şehitleri anmak için bir eylem yaptı. Sayfa 8

işçi-köylü'den

EGEMENLERİN BARIŞI SÖMÜRÜ SİSTEMİNİN DEVAMIDIR!

Sayfa 30

8 MART KAVGA GÜNÜDÜR! Ne TC faşizminin azgın terörü ne de AB standartları bu gerçeği karartabilir!

6 Mart günü İstanbul'da gerçekleştirilen 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü eyleminin, faşist TC devletinin kolluk güçleri tarafından azgın bir faşist terörle saldırıya uğraması başta AB olmak üzere herkesi "şok" etti(!) TC faşizmi ile AB emperyalistlerinin "troykası" (üçlü) arasında yapılan görüşmelere; faşizmin azgın terörü damgasını vurdu. 17 Aralık'tan sonra ilk kez bir araya gelen tarafların konuyla ilgili yaptıkları açıklamalar, "AB üyeliği" adı altında Türkiye halkına yutturulmaya çalışılan, "demokrasi", "insan hakları" balonlarının bir kez daha patlamasına yol açtı. TC faşizmi, AB üyeliği yolculuğunda arabayı bir kez daha şarampole yuvarladı.

TKP/ML'den SEKA'nın kapatılması ve 6 Mart saldırısına karşı eylemler

Gazetemize posta kanalıyla ulaşan bir bildiriye göre AKP bürolarına yönelik gerçekleştirilen saldırıları TKP/ML militanları üstlendi.

"Emperyalizmin Uşağı Türk Hakim Sınıflarının Sözcüsü Ve Emireri Adalet Ve Kalkınma Partisi, Halkımızın Ve Partimizin Devrimci Şiddetinden Kurtulamayacaktır!" başlığını taşıyan bildiriyle TKP/ML militanları eylemleri yaşanan son gelişmelere paralel olarak gerçekleştirdiklerini açıkladılar.

Sayfa 16-17

**KATLEDİLİŞİNİN 32. YILINDA
KOMÜNİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA
YOLDAŞI ANMA GECESİNDE BULUŞALIMI!**

PROGRAM

GRUP KIZILIRMAK

ARZU

FERHAT TUNÇ

SERVET KOCAKAYA

PARTİZAN SANAT

TOPLULUĞU

GRUP HAYKIRIŞ

HALK OYUNLARI

ENTERNASYONAL

DELEGASYONLAR

FİLM

14 MAYIS 2005 Saat: 15:00

FRIEDRICH-EBERT-HALLE

ERZBERGER STR. 89

67063 LUDWIGSHAFEN

GECE TERTİP KOMİTESİ

**işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

**ABONELİK
ŞARTLARI**

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

*NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayinevimize fakslayınız ya da postalayınız.
Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.*

“ANLAŞMA VE BARIŞ” SEKA DİRENİŞİNİN GÖLGESİNİ BİLE KARARTAMAYACAK! EMEKÇİLER MEYDAN OKUMAYA DEVAM EDECEKTİR!..

Özelleştirme saldırıları AKP'nin tek başına hükümet kurmasıyla pratikte daha etkin yaşama geçmeye başladı. Özellikle 2001 Şubat kriziyle büyük bir bunalım yaşayan faşist TC, emperyalizmin kurumlarının (IMF, DB vb.) yardımına koşmasını istemiş ve büyük bir beklenti içine girmiştir. Bu beklentisi yanıtız kalmamıştır. Krizin gerçek sahipleri ve nedenleri olan bu kurumlar kurtarıcı pozisyonda ülkeye yüksek miktarda borçlar vererek ve ekonomi politikalarını yeniden planlayarak müdahale etmişlerdir.

Geniş kapsamlı saldırıların oluşturduğu rahatsızlık ise alanlarda eylemlere dönüşürken, başta işçi sınıfı olmak üzere çeşitli emekçi kesimlerin iş yerlerinde direnişlerin artmasına da neden olmuştur. Ancak bu hareketlenmeler ya lokal düzeyde kalmış ya da saman alevi misali parlayıp sönmüştür. Direnişlerin ve eylemlerin doğru bir politik önderlikle ele alınmaması ve uzun erimli bir ısrara sahip olmaması, özelleştirme saldırıları karşısında emekçilerin önemli kazanımlar elde etmesini engellemiştir.

SEKA'NIN ÖZELLEŞTİRME SÜRECİ

Bu direnişlerin son halkasını ve belki de en etkisini **İzmit SEKA İşletmesi**'nin kapatılma kararına karşı görmekteyiz. SEKA'nın ilk olarak 1998'te zarar ettiği gerekçesi ile kapatılmasına karar verilmişti. Ancak o dönemde SEKA işçilerinin direnişi bu kararın yaşama geçmesini engellemiştir. Nihayet 2004'ün sonlarında yeni bir kararla SEKA'nın kapatılması yeniden gündeme geldi. AKP hükümetinin emperyalizmin politikalarını uygulamadaki ısrarı ve görece başarısı bu işletmede çalışanların %80'inin bu partiye oy vermesi ise var olan özelleştirme saldırılarının uygulanmasında bu işletmeye bir istisna gösterileceği anlamına gelmiyordu. Sınıfsal özünü uygun bir şekilleniş içinde olan bu şaşak parti için kendine “oy” verenler değil icazet aldığı efendisi her şeyden önemliydi. Bu durum SEKA işçisinde elbette bir hayal kırıklığı oluşturmuştu. Sınıfsal perspektiften uzak bir önderlikle şekillenmesi ise bunda en büyük etken olarak görülmelidir. Ancak bu hayal kırıklığı elbette yine sınıfsal duruşundan kaynaklı bir öfkeye ve kine dönüşecekti. Çünkü SEKA ezilen işçi sınıfının bir parçasıydı, AKP ise ezen sınıfların siyasal temsilcisi. Yani aralarındaki bağ sadece bir kağıt parçasının sandığa atılmasından ibaretti. Ve bu pamuk ipliği misali oluşan bağ gerçeğin görüngüsü karşısında hiçbir demagojiye ve aldatmaya yer vermeden kopacaktı. Ve nitekim kararın açıklanması ile birlikte bu pamuk ipliği koparken şiddetli bir kavga arenasına da kuruluyordu. SEKA işçileri hiç vakit kaybetmeden direnişe geçmişti bile. Daha önceki etkili ve yaptırım gücü olan mücadelesinden öğrendiği şeyi daha üst düzeyde yaşama geçirme perspektifi ile hareket etmekte kararlıydı. Ve SEKA işçileri “fabrika evimiz” diyerek fabrikadan ayrılmama kararı olarak direnişi sürdürmedeki ısrarını göstermeye başlamıştı. Özelleştirme idare-

sinin verdiği karar SEKA işçilerinin direnişi ve buna karşı oluşan toplumsal duyarlılığın etkisiyle mahkeme yürütmeyi durdurma kararı aldı. Ancak bu karar nihai kararın uygulanması noktasında bir engel teşkil etmiyordu faşist TC ve onun hükümeti AKP açısından.

7 Mart'taki Bakanlar Kurulu toplantısı sonrası hükümet sözcüsü **Cemil Çiçek** “bu son çağrıdır. Tekliflere karşı direniş devam ederse işçiler yargıyla, güvenlik güçleriyle karşı karşıya gelecektir. Şimdi ziyaretlerine gidenler de yanlarında olmaz” açıklamasıyla SEKA işçilerine “son uyarıyı” yapıyordu. SEKA işçilerinin direnişinin anlamını çözen egemen sınıflar ve onların sözcüleri kâh “barış” çubuğu uzatırken kah tehditlerle yıldırma ve yalnızlaştırmaya çalışıyordu.

Ancak aynı dönemde SEKA işçilerinin yaktığı ateş ülkenin dört bir yanında özelleştirme kapsamında olan çeşitli sektörlerdeki işçiler tarafından harlanmaya başlandı. Özellikle TEKEL'in sigara bölümünün özelleştirilmesine karşı **Tokat, Malatya, Adana** tekel işçileri eylemler koymaya ve SEKA işçisine destek vererek özelleştirme saldırılarına karşı tavrı geliştirmeye başladılar. Bu oldukça önemliydi çünkü var olan saldırıların kapsamı karşısında oluşan yetersiz tepkiler tersine dönmeye başlamıştı. Özellikle genel bir özelleştirme karşıtlığı ve bu temelde bir hareketlenme TC'nin oldukça sıkıntılı zamanlar geçirmesine neden olacaktı. SEKA işçilerinin direnişi ise bu anlamda onlar için kabul edilemezdi. Bu temeldeki tehditler karşısında yılmayan SEKA işçilerini aldatmak için Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım ara bulucu olarak görevlendirildi. SEKA işçisini aldatmak ve işletmeyi kapatmak için çok çeşitli öneriler ortaya konuldu.

Burada SEKA işçilerinin mağdur edilmeyeceği yönlü açıklamalar oldukça anlamlıdır. Çünkü bu devlet için görece bir geri adım olarak görülmelidir. Daha önceki özelleştirmelerde işçilere karşı ortaya koyduğu tavır ve pervasızlık SEKA özgülünde bir geri adıma dönüşmüştür. Tehditlerle başlayan ve devam ettirilen süreç anlaşma söylemleriyle devam etmiştir. Ve bu geri adım işçi sınıfının izleyeceği hat noktasında da bir öğretmen işlevi görmüştür.

İŞBİRLİKÇİ SENDİKA YÖNETİMLERİ İŞÇİ SINIFININ BASINCI ALTINA GİRDİ

Bu süreçte AKP ve SEKA işçileri adına Selülöz-İş ve TÜRK-İŞ başkanlığı nezdinde görüşmeler ve pazarlıklar sürdürülmüştür. İşçilerin kararlılığı karşısında direnişin bir parçası olmak zorunda kalan Selülöz-İş bu süreçte SEKA işçileri açısından “denize düşen yılana sarılır” misali bir pozisyona düşmüştür. Ancak yıllardır özelleştirme saldırılarının pervasızlığı ve her

an İzmit SEKA işletmesinin başına musallat olacağına belli olmasına rağmen bu sendikanın pratiği ise hiç de işçilerin verdiği değeri hak etmediğini göstermektedir. Yine SEKA işçisine destek veren çeşitli devrimci-demokrat kurumlara karşı devletin yaklaşımından farklı bir yaklaşım sergilememiştir. Devrimci ve sosyalist basına elinden geldiğince zorluklar çıkarmaya çalışmış, adeta SEKA işçisini bu kesimden uzak tutmak için kırk takla atmıştır. Ancak SEKA işçisi sendikasını hareketlendirmeyi ve direnişine ortak etmeyi bilmiştir. TÜRK-İŞ'in sabıkalı geçmişi ve bugünü bu direnişin her an satılacağı intibasını da ortadan kaldırmıyordu. Kokuşmuşluğun, işbirlikçiliğin ve teslimiyetin en üst noktasında seyreden TÜRK-İŞ bu süreçte yaklaşımıyla ve direnişi ele alışıyla adeta “yeni”

bir aşama kaydetmiştir. SEKA işçilerinin bu direnişinde genel grev beklentisi (elbette bu beklenti ya da bu yönlü bir eylemin ülkemizin şu an ki koşullarındaki faydası, tartışmaya açık bir içeriğe sahiptir. Genel grevin nasıl bir önderlikle yapıldığı ve hangi koşullarda yapılması gerektiği oldukça önemlidir. Bu anlamda bu önemli silahın etki gücünün ve kitledeki beklentisinin önemi göz önüne alınarak kullanılması ya da bir slogana çevrilmesi önemlidir. Bizim görüşümüze bu aşamada genel grev gerçekçi ve bilimsel bir eylem biçimi olarak görülmemektedir. Ancak bu eylemin doğruluğu ya da yanlışlığı bir yana SEKA işçisinin beklentisinin ne boyutta olduğu ve daha etkin tavırlar beklemesi olarak okunmalıdır) içerisinde olması; buna rağmen Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun ise 4 Mart'ta işyeri terk etmeme kararı alınmasıyla adeta direnişi ve direnişin anlamının nasıl algılandığını ortaya koyuyordu. **Salih Kılıç**'in bu kararı SEKA işçilerine açıklaması ise protestoyla karşılığını buluyordu. İşçi sınıfının güya “temsilcisi” olan bu işbirlikçi, teslimiyetçi zihniyet sınıfın hareketini desteklemek ve dağıtmaktan başka hiçbir işleve sahip değildir. Sınıfın kendiliğinden hareketini her daim zapturapt altına alma görevini başarı ile yerine getirmişlerdir.

DİRENİŞ EMEKÇİ KİTLELERİN GÜCÜNÜ GÖSTERMİŞTİR

Geldiğimiz noktada SEKA direnişi sözde bir anlaşmayla son bulmuştur. Bu anlaşmanın içeriği ise adeta direnişe biçil-

mesi gereken anlamın altının boşaltılması na hizmet etmiştir. SEKA direnişi sadece SEKA özgülünde bir muharebenin kazanılması değildir. Sorun, sadece faşist diktatörlüğün saldırılarının durdurulabilmesi ya da geciktirilebilmesi de değildir. Sorun yalnız başına işçi sınıfının mücadelesinin önünde büyük engel oluşturan reformist ve gerici sendikal önderliklerin, anlayışların pratik içerisinde tasfiye edilmesi de değildir. Bunlarla beraber öncelikli sorun, SEKA direnişi özelinde kitlelerin gücünün, dayanışmanın, örgütlü mücadelenin gösterilmesi; özgüvenin sağlanması, bundan sonraki muharebeler için bu kazanımların yaratılabilmesi, mücadele geleneğinin örülebilmesidir. Bu anlamın doğal olarak işbirlikçi sendikalar tarafından altı boşaltılmıyordu. SEKA direnişi şaşalı bir protokol

töreniyle son bulmuştur. SEKA bütün her şeyiyle birlikte İzmit Büyükşehir Belediyesi'ne devredilmiştir. Bu anlaşma işçilerin 510'unun kabul, 61'inin ret oyuna karşı oy çokluğuyla kabul edilmiştir. İşçilerin oylamasına başvurularak alınan devir kararı elbette SEKA işçilerinin omuzlarına yüklenemez. Sendikalarına olan güvenleri ve sendikalarının sınıfsal bir işbirliği içinde oluşu SEKA işçilerinin direnişlerinin anlamını kavramalarında eksik kalmasına ve nihayet bu anlaşmanın en makul yol olduğuna ikna et-

miştir.

Öz itibarıyla SEKA direnişinin anlaşmayla sonuçlanması faşist diktatörlüğün bir kazanımı olarak görülmelidir. Faşist diktatörlük için SEKA'nın kapatılması ve özellikle de bu kapatılma işinin “kavgasız ve gürültüsüz” yapılması özelleştirme saldırılarının hız kesmemesi ve ardından gelecek diğer özelleştirmelerin başarısı açısından oldukça önemliydi. SEKA direnişine karşı taviz vermek, Türk hakim sınıflarının bugüne kadar dillerinden düşürmedikleri “özelleştirme kararlılığına” darbe vuracaktı. Öte yandan direnişi faşist zora dayalı şiddet ve cebirle bitirmek ise, onların gerçek sınıf karakterini, işçi sınıfı ve emekçi halk nezdinde daha bir açığa çıkaracaktı. TC faşizminin emperyalizme bağımlılığının ve bununla bağlantılı olarak IMF ve DB gibi kurumların kararlarının ne pahasına olursa olsun uygulama kararlılığını göstermesi açısından önemliydi. Ve yine direnişin sonlandırılmaması, uzatılması ise işçi sınıfına “kötü bir örnek teşkil etmesi” açısından ne pahasına olursa olsun bitirme çabası içerisinde olmalarını zorunlu kılıyordu. SEKA direnişini sınıf hareketini geliştirmemek ve direnişin diğer emekçi kesimlere emsal teşkil etmeden yapmak önemliydi. Ve nihayetinde bir kova bal için bir parmak balı feda ettiler.

Anlaşmaya göre, işçilerin hepsi yeni bir iş aktiyle İzmit Büyükşehir Belediyesi'nde çalışmaya devam edecek. Bu devrin belediye maliyeti olan aylık 1,5 trilyonunu ise devlet karşılayacağı sözünü Belediye'ye verdi bile. ⇒

Sınıfsal Bakış

IRAK DİRENİŞİNİN ESİNİ RÜZGAR OLDU, FIRTINAYA DÖNER ELBET!

Afganistan 3.5, Irak işgali 2 yılı geride bırakmışken bölgede ve dünyada yaşanan gelişmeler, sürecin neredeyse başlarında olunduğu yanılsaması yaratıyor. Bunun doğal ki ilk gerekçesi, emperyalist planların boşa çıkarılmasına neden olan bölge halklarının direnişi olgusudur. Bush, Powell vd.lerine "Irak'taki zorlukları yanlış hesapladık." (13.09.04) dedirten ve masa başında ihmal edilen bu "faktör", şimdi de farklı planlarla hesaba katılmaya çalışılmaktadır. Ancak her zaman olduğu gibi reaksiyon/karşı koyuş bakımından "ihmal" edileceğine şüphe yoktur.

Süreç her ne kadar 11 Eylül'ün devamında, onun bardağı taşırın etkili bir saldırı olması vesilesiyle başlamış gibi sunulsa da; gerek o dönem ABD emperyalizminin yapmakta olduğu hazırlıklar, gerekse de sonrasında çok daha net bir biçimde ortaya serilen onlarca kanıt sayesinde gerçeklerin hiç de karartılmaya çalışıldığı gibi olmadığımı gösteriyordu/gösterdi. Öyle ki, Bin Ladin'in popülaritesini yitireceği, "yakalanmasa" Saddam'ın bile unutulacağı bir döneme girilmesi şaşırtıcı olmamalıdır. Dönemin bir takım aktörleri, ihtiyaç duyulduğu zaman ileride yine rol almak, belki de bir daha çıkmamak üzere tarih sahnesinin ön planından çekilmişlerdir.

Değil "kitle imha silahları" yalanı, "terörizm" demagojisi bile bugün önde gelen söylem biçimi olmaktan çıkarılmıştır. Şimdi revaçta olan "özgürlük" kavramıdır. Daha geniş bir hareket alanı yarattığı için seçildiğine hiç şüphe duyulmayacak "özgürlük" kelimesinden ne anladıkları, Irak'taki yağma olaylarının Rumsfeld tarafından "özgürlüğün dışavurumu" olarak savunulmasıyla itiraf edilmişti (12.04.03). Emperyalizmin bizahtih kendisinin dünyanın bütün zenginliklerinin "yağma özgürlüğü", dünya halklarının sınırsız sömürülme ve zulme uğratılma "özgürlüğü" olması gerçeği, bu kavrama yüklenen anlamı netleştirilmektedir.

Nitekim Afganistan ve Irak işgal pratikleri, "Ebedi/Sınırsız Özgürlük" ismiyle devreye sokulan bu saldırıların her iki ülke halkını da layıkıyla "özgürlük" ile tanıştırdığını göstermiştir. Yüzbinleri aşkın ölü, onu kat be kat aşan yaralı, hasta ve sakat veren; milyonlarcası evsiz kalan, göçmen ve perişan bir halk; kültürel değerleri talan edilmiş, ekonomik zenginliklerine el konulmuş, altyapısı tamamen yıkılmış, bütün sosyal kurumları dağıtılmış bir ülkede; işgal altında, süngü baskısıyla hala sürekli işkence, terör ve katliam altında inletilmektedir.

Bu açık gerçekliklerin üstüne her iki ülkede son fiili duruma gelince; işgal güçleri ve uşakları

açısından tablo, tam bir açmaz ve çıkmaz içermektedir. Afganistan'da 19 bin ABD, 8 bin ISAF (Uluslararası Güvenlik Destek Gücü) askeri, işgal gücünü oluşturmaktadır. İki yıl için hedeflenen 70 bin kişilik Afgan ordusu henüz 20 bin kişiye dahi ulaştırılmamıştır. Denetim/kontrol hala esas olarak Kabil ile sınırlıdır. Taliban ve El-Kaide güçleri ülkenin birçok bölgesinde güç toparlamış durumdadır. ABD valisi "devlet başkanı" Hamid Karzai, sık sık Taliban yetkililerine silah bırakma ve işbirliği çağrısı yapmaktadır. Geçen yıl boyunca Taliban güçlerinin düzenlediği ve 1200 işgal ve hükümet askerinin öldüğü etkili saldırı sayısı 282 olarak açıklanmaktadır. Afganistan, bölgede tekrar işgal öncesi dönemdeki durumunu aşan yoğunlukta bir uyuşturucu üretim merkezi haline gelmiştir.

Irak'a ait çizilecek tablo ve çıkarılacak bilanço çok daha vahim ve kapsamlıdır. Ancak sadece son "seçim"lerden bahsetmek bile yeterli olacaktır. Bu seçimde sandık yerleri seçimin yapılacağı günün sabahına kadar açıklanmamış, seçmenler kimi seçtiklerini bilmeden oy kullanmışlardır. Toplam seçmen sayısı belirtilmeden açıklanan katılma oranı yüzde 62'dir. Uluslararası "bağımsız" gözlemciler seçimi 1800 km. uzaklıktaki Ürdün'ün başkenti Amman'dan "izlemişlerdir". Düzmece işlemler şimdi de meclis, bir süre sonra devlet başkanlığı seçimi, hükümet oluşumu, anayasa yapımı vs. derken sürüp gidecektir. İşgal güçlerinden, ABD ve İngiltere dışındakiler çekilmek için sıraya girmiş durumdadır.

ABD emperyalizmi Afganistan'da hiçbir ciddi mesafe alamayınca ama özellikle de Irak'ta direnişin kaydettiği ilerlemeyi ve yakaladığı ivmeyi durduramayınca sorunu daha geniş bir paranteze alarak "çözme" planına geçmeyi kararlaştırmış bulunmaktadır. Zaten daha sonraki aşamada hedeflediği Suriye ve esas olarak İran dosyaları bu geniş parantezi ifade etmektedir. Büyük Ortadoğu Projesi ya da sonraki adlandırmasıyla **Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi (BOP-GOKAP)** nin merkezine oturan bu plan, Irak ve Afganistan'da kalıcı üsler biçiminde uzun bir süre işgalin sürdürülmesi anlamına geliyor. Böylelikle işgalin fiyaskosu yumuşak bir biçimde geçirilerek, zararların en aza indirilmesi, bölgeden tamamen çekilmeyerek kalıcı üsler yaratılması ve diğer adımlara devam edilmeye çalışılması amaçlanmaktadır.

Asker sayısı azaltılsa bile muazzam bir harcama gerektiren bu planın; kurulan kukla rejimler ve derme çatma orduların direnişçilerle baş edemeyeceği düşünüldüğünde, işletilme şansının ne kadar zor olduğu açıktır. Kaldı ki, bu koşullarda yeni adımların atılması hedeflenmektedir ki (Suriye,

İran vd.) bu durumda her şeyin daha da imkansız gibi görüldüğünden söz edilebilecektir. Ancak bütün bunların pek rahatlıkla emperyalist stratejistler tarafından görüldüğü düşünülürse, geriye tek olasılık kalmaktadır; o da bir takım hareketlerin istek veya tercihten değil zorunluluktan ötürü geliştirildiğidir. Ve yine o imkansız gibi görünen durumların gerekirse "her yol" denenerek aşılabileceği düşünülmektedir.

Filmi biraz geriye sardığımızda, ABD eski başkanlarından J. Carter'ın resmi danışmanlarından ve devletin en namli akıl hocalarından **Zbigniew Brzezinski**, "Büyük Satranç Tahtası" isimli kitabında bir araya getirerek yayınladığı tezleriyle vakti zamanında bu işin stratejik yönelimini çizmişti. Sonraki ulusal strateji belgeleri bu doğrultuda şekillendirildi. Brzezinski, dünya egemenliği için Avrasya'yı işaret ediyordu. Avrasya'yı dünya tarihini yazan coğrafya olarak tanımlıyor; eski ve yeni medeniyetlerin büyük bir kısmına beşiklik yaptığı, dünya nüfusunun yüzde yetmişbeşini barındırdığını söylüyor; dünya gayri safi üretiminin yüzde 60'ına sahip olduğunun, bilinen dünya enerji kaynaklarının dörtte üçünü taşıdığı, ABD hariç dünyanın bilinen bütün nükleer güçlerinin bulunduğu yer olduğunun altını çiziyordu.

Avrasya'nın önem arz eden özellikleri sıralamasında hiç kuşkusuz başı enerji kaynakları çekmekte, bu kaynaklar da, Hazar Havzası, Orta Asya ve Ortadoğu'da yoğunlaşmış bulunmaktadır. Bu bölgelerin jeostratejinin yaşam sahası veya öncelikli alan şeklinde adlandırılmasının nedeni budur.

Madalyonun diğer yüzünde, ABD emperyalizminin bu "koridora" erken girme nedeni bulunmaktadır. Emperyalizmin "yeniden paylaşım" karakteri, "fırsat" yakaladığında bunun gereğini yerine getirmektir. Fakat bu fırsatı yaratmak için gerekli koşulların oluşması için faaliyet yürütmek de tamamlayıcı bir yapısal özelliğidir. Büyük çaplı silah birikimi, güç dengesindeki avantajı azami kazanıma çevirmeyi gerektirmekteyken, ekonomik olarak girilen ciddi bunalım zamanlamayı belirleyici bir rol oynamıştır.

ABD'nin cari açığı 2004'de 653 milyar dolar olmuştur. OECD tahminleri bunun 2006'da 825 milyara yükseleceğini öngörmektedir. 2005 bütçe açığı 368 milyar dolar olarak hesaplanmaktadır. Devlet tahvil stokunun üçte birinden fazlası diğer devletlerin elindedir (Japonya 825, Çin 500, G. Kore 200 milyar dolar, vd.). Son üç yıl içinde dolar euro karşısında yüzde 35, yen karşısında yüzde 24 değer yitirmiştir ve bu kayıp sürmektedir. İşsizlik 2000'de 4.1 iken 2003 verilerine göre son on yılın en yüksek oranı 6.4'e yükselmiştir. Nüfusun yüzde 12'si (35 milyon kişi) yoksulluk sınırının altında yaşamaktadır. Bu "özgürlükler ülkesi"nde 30 milyon kişinin hiçbir sosyal güvencesi bulunmamaktadır. Hapishanelerdeki sadece hükümlü sayısı 2 milyon 19 bin 234 kişidir. (Bütün veriler ABD Adalet Bakanlığı, Alman Goethe Enstitüsü, OECD ve BM raporlarından alınmıştır.) Son dönemlere ait bu ekonomik göstergeler 5 yıl önce öngörülebilmekteydi.

Gelişmeleri bir grup çılgın neo-con takımının

anlaşmasında **Salih Kılıç**'ın açıklamaları ise ibret verici niteliktedir. "Devir, çalışanlar, işçi hareketi ve toplumsal barış adına olumlu bir gelişmedir." "Zor günler geçti, bu zor günler gelecek günler için emsal olmaz inşallah."

Bu direniş özgülünde bir kez daha belirgin bir gerçek ortaya çıkmıştır. O da sınıf perspektifli sendikal anlayışın önemi ve gerekliliğidir. Sınıf perspektifiyle ve devrimci temelde sendikal hareket yaratmak bugün can alıcı bir öneme sahiptir. İşçi sınıfının gerçek anlamda doğru bir mücadele hattı ancak bu temelde oluşacak önderlik ve anlayışlarla somut güç haline gelecektir. Devrimci demokratik sendikal anlayış ise sınıfın gerçek ve bilimsel anlayışı olarak görülmelidir. İşçi sınıfının ekonomik demokratik temelde hak alma mücadelesinde önemli bir yer tutan sendikalar elbette işçi sınıfının ve emekçi kesimlerin mücadelesinin sadece bir ayağı olarak görülmelidir. Emekçi sınıfları sa-

macerasına bağlamak ve olanları onlardan menkul açıklamak gerçekleri karartıcı bir rol oynamaktadır. Olanlar, sürecin gerektirdiği politikaları hayata geçirmek için bu ekibin işbaşına getirmesinden ibarettir. Nitekim 2. Bush döneminde, bu sütunlarda daha önce açıkladığımız üzere, daha azgın bir ekibin oluşturuluyor olması da önümüzdeki dönemde izlenecek politikalara ilişkin, başka bir gösterge olarak kabul edilmelidir. Bu konuda, son atamalar/girişimler, daha önce yaptığı bir konuşmada "New York'taki BM binası 38 katlı. Bunun 10 katının kaybedilmesi hiçbir şeyi değiştirmez" sözleriyle dikkatleri çeken, BM gibi uluslararası kurumları aşağılaması ile tanınan neo-conların önde gelen isimlerinden **John Bolton**'un BM büyükelçiliğine getirilmesi; Savunma Bakan Yardımcısı **Paul Wolfowitz**'in Dünya Bankası Başkanlığı'na aday gösterilmesidir.

Irak ve Afganistan'da istediği sonuçları elde edemeyince sorunu daha geniş bir paranteze alıp, çitayı yükselterek çözmeye çalışan ABD emperyalizminin gerek ekonomik durumu, gerek rakiplerinin gösterdiği gelişme trendi, gerekse de bölge halklarının direnişi ve gelişen mücadelesi karşısında başka bir hamle şansı yoktur. Buna tek başına gücünün yeteceği konusunda eskisi kadar pervasız olamamakta, müttefikleriyle en geniş koalisyon oluşturma ya da tarafsızlaştırma politikaları gütmekte; tehdit, şantaj bütün yolları kullanarak "kader" savaşını sürdürmeye çalışmaktadır. Ancak kan kaybı sürdürdüğü ve süreceği için tahammülsüzlüğü ve buna paralel saldırganlığı her geçen gün daha da artacaktır. Türk hakim sınıflarına ve uşaklarına karşı eski sabrının kalmayıp, durumun giderek nazik bir hal almasından ötürüdür.

Bush'un Irak işgalinin yıldönümünde yaptığı konuşmada, "Özgürlüğümüzün sürmesi diğer ülkelerdeki özgürlüklere bağlıdır" deyip, arkasından, "Ordumuzun Irak'ta kazandığı zafer Beyrut'tan Tahran'a kadar demokratik reformculara ilham vermiştir" sözlerini sarf etmesi, hem diğer ülkelerden aldıkları kanla beslenmelerini açıkça itiraf etmesi açısından hem de "özgürleştirme" anlayışıyla daha ne kadar çok kurbanlarının bulunduğunu ve önceliği hangi ülkelere vereceklerini işaret etmesi bakımından dikkat çekicidir. Ancak esasen daha önemlisi bu ibret verici tavır aslında büyük bir acizlik ve korkunun ürünü olarak gündeme gelmektedir.

ABD emperyalizminin saldırı ve katliamlardan, işkence ve zulmünden ilham alan bir takım emperyalistler, faşistler ve gericiler şüphesiz vardır. Bunlar dün olduğu gibi bugün de olacaktır. Ama bugün Irak'ta yaşananlardan alınan gerçek manada bir ilhamdan bahsedilecekse, ABD ve İngiliz emperyalistlerinin modern ölüm makinelerini kahramanca direnerek işlemez hale getiren Irak halkının yurtsever direnişçilerinin dünya halklarına verdikleri ilhamdan söz edilmelidir.

Bu, Başkan Mao'nun emperyalistlerin "Kağıt-tan Kaplan" olduğu esprisini bir kez daha kanıtlayan "ilham", esin olmaktan çıkıp rüzgara dönüşmüş durumdadır. Fırtınaya çevirmek ise yalnızca bizim ellerimizdedir!

Ancak önemli bir nokta var ki bu işletmenin kapatılması uğruna girilen ağır bedelin ileriki sonuçlarıdır. 706 SEKA işçisinin Belediye'ye devri ve yine İzmit Belediyesi'nin yeni yasayla birlikte genişleyen sınırı sonucunda Köy Hizmetleri'nin de Belediye bünyesinde istihdam edilmesiyle 4905 çalışanı oldu. Ancak Belediye'nin ihtiyacı olarak belirlendiği işçi sayısı yaklaşık 1500 civarı, yani tam 3 katı bir işçi fazlası oluştu. Üstelik bu Belediye'nin borcununun 4.5 milyar dolarla en borçlu belediye olduğu gerçekliği temelinde düşünürsek bu faturanın Belediye'yi küçültmek olarak ortaya çıkacağı ise bugün net olarak görünen bir gerçeklik. Ve bu fatura da elbette belediye çalışanlarına kesilecektir. Yakın tarihte İzmit Belediyesi'nde yeni işçi çıkarmalarına tanıklık edersek şaşmamak lazım. SEKA işletmesinin durumu ise şimdiden neredeyse belirlenmiştir. Her ne kadar İzmit Belediye Başkanı İbrahim Karaos-

manoğlu "SEKA'nın geleceğini SEKA işçileriyle belirleyeceğiz" dese de, imzalanan protokolde SEKA'nın çalışacağına dair bir hüküm söz konusu değil. Gelen açıklamalar ise SEKA arazisinin kullanılmasında yönlüdür. Yani SEKA yıkılacak ve arazisi belediye kontrolünde en uygun şekilde kullanılacaktır. En özlü ifade ile İzmit SEKA işletmesinin bu protokolle kapatılması kesinleşmiştir. Ve yine SEKA direnişinde üzerinde önemle durulması gereken bir nokta da işbirlikçi sendikaların, sarı sendikaların, işçi sınıfının mücadelesi üzerindeki etkisi ve Devrimci Demokratik Sendikal Birlik anlayışı başta olmak üzere devrimci-demokrat sendikaların işçi sınıfı içerisindeki önderlik misyon ve fonksiyonlarının zayıflığını göstermesidir. SEKA direnişinde bu gerçeklik bir kez daha ortaya çıkmıştır. Direnişin etki gücü işçiler adına belli kazanımları içermekle birlikte, satılmış sendikaların ipliğini de pazara çıkarmıştır. Protokol

dece ekonomik taleplerle sınırlı tutacak bir mücadele hattı belirtmek, işçi sınıfının gerçek kurtuluşuna ihanet etmek demektir. Özellikle mücadeleyi sadece bu temele indirgeyen ve yönelimini bu şekilde yürütmeye çalışan ve başta işçi sınıfı olmak üzere bütün emekçileri siyasal bilinçten ve siyasal mücadeleden uzak tutma anlayışında olan gerici/işbirlikçi/reformist anlayışların sınıfa kazandıracığı hiçbir şey yoktur. Ekonomik demokratik temelde bir mücadele hattı ve bu temelde elde edilecek kazanımları yadsıdığımız ise kesinlikle düşünülmemelidir. Ancak sınıfı sadece bununla sınırlı tutmanın ve bu mücadeleye hapsedmenin karşısında durduğumuz bilinmelidir. İşte tam da bu noktada devrimci demokratik sendikal anlayışın önemi ve ihtiyacı kendini açık etmektedir. Doğru ve bilimsel bir sendikal anlayış işçi sınıfına kazanılacak çok şeyin olduğunu gösterecektir.

EGO işçileri kararlı: DİRENECEĞİZ

Mahmut Cömert

Ramazan Bayındır

Aydın Erinç

Hasan İşeli

Kadro verileceği vaatleriyle geceli, gündüzlü çalışan EGO işçileri, sonunda yine kendilerine söz veren Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek tarafından işten çıkarıldılar. Onların sorunlarını ağızlarından dinledik:

-Bize yaşanan süreci anlatır mısınız?

Mahmut Cömert: Bu davayı ilk açanlardan biri benim. Biz 2004'ün 6. ayında 5 arkadaş "sendikaya üye olalım" diye düştük ve belgelerimizi hazırladık. İşe 2000 yılının 10. ayında girdim. İşe girdiğimde Gökçek'in bize söylediği şeydi; "En kısa zamanda size kadro vereceğiz". 2000 yılından beri kadro bekliyorum. **Fazilet Partisi'nin, Saadet Partisi'nin** aracılığıyla buralara geldim, daha önce Keçiören'de çalışıyordum. Bize söz verdiler buraya geldik. Aylık 150 milyon lirayla işe başladım. Hiçbir güvencemiz yok. 17-18 aydır 420 milyonla çalışıyoruz.

-Yaşadıklarınızla ilgili yetkililerle herhangi bir görüşmeniz oldu mu?

-AKP'lilerle görüştük. "Ne yapabiliriz" diye sorduk. "Başbakan'a şikayet edin" dediler. Bizim ulaşabileceğimiz yerler belli. Benim iki tane çocuğum var. Başbakan çıkıp açıklama yapıyor; "açlık sınırı 590 milyon liradır" diye. Ben 420 milyon alıyorum. O zaman ben de ya hırsızlık ya dolandırıcılık yapacağım.

-İşten atılmanız nasıl gerçekleşti?

-Çalıştığımız işyerinde bizim hiçbir hakkımız yok. 3. sınıf vatandaş muamelesi görüyoruz. Ben Güvenpark'ta çalışıyorum. Bilkent, Dikmen, Balgat güzergahı-

mız. İş şartlarının aşırı yoğun olması bizi bunalttı. Bu koşullara dayanamadık. Genel-İş, Türk-İş, Hak-İş'le görüştük. Bizi Belediye-İş'e yönlendiren Genel-İş oldu. Bizim işyerimizde çalışan 2500 personel Belediye-İş'e bağlı. Biz de Belediye-İş'te sendikal faaliyet yürütelim dedik. Ancak sendika bizi kabul etmedi. Çünkü Melih Gökçek sendikal olmamızı istemiyor. İşveren, sendika ile birlikte çalışıyor. Şu anda BUGSAŞ'ta personel sayısı 1328. Biz 900'e yakın sendika üyelik formu hazırladık. Biz bunu sendikaya zoraki olarak kabul ettirdik ama Belediye-İş Sendikası bunu bile gündeme almadı. Bizim evraklarımız sendikada bekliyor. Sendika evraklarımızı Çalışma Bakanlığı'na vermiş değil. Sendikal çalışmalarda bulunurken isimlerimiz Gökçek'e ulaştı. Sendika bizim isimlerimizi işverene bildirdi. İşveren de 50 kişiyi işten çıkardı. Biz üç tane dava açtık. Biri bizim asıl olarak EGO işçisi olduğumuzda dair dava açtık. İkincisi sendika hakkımız için sendikaya dava açtık. Üçüncüsü geriye dönük olarak hak talebinde bulduk. Dün 4 arkadaşımız işe geri alındı. Sendikaya şu anda yoğun bir baskımız var. Sendika bize üye numarası vermeden üyesi olduğumuzu söylüyor. Sendika bir haftadır aleyhimize çalışma yapıyor. Bizim amacımız sendikal ve EGO işçisi olarak tekrar geri dönmek. Biz bu dönem boyunca CHP, AKP, MHP, Saadet Partisi, İP, EMEP bütün partilere gittik. Hiçbir parti bize sahip çıkmadı. 3 aydır çalışmayan arkadaşlarımız var. Hırsızlık mı, kapkaç mı

yapalım? Başbakan televizyona çıkıyor bana yolsuzluğun adresini gösterin diyor. Biz 3 aydır bağıyoruz. Başbakan ismimizi, feryadımızı duymadı mı? Buna AKP göz yumuyor. Beni işçi fazlası diye çıkarıyor. Benim yerime adam alıyor.

-Son dönemlerde Belediyelerde yoğun bir şekilde özelleştirme yaşanıyor. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

-Şu ortamda sendikayı bitirmeye çalışıyorlar. Sendikalar zaten bitti, işverenle ortak çalışıyorlar, işçiyi satıyorlar. Bana göre, bizim bu hale gelmemizin en büyük nedeni özelleştirme. Mutlaka Melih Gökçek burayı özelleştirecek, bir şekilde bizi safdışı edecek, özelleştirmenin ilk ayağı bizim. Bizim dışımızda onbinin üzerinde çalışan şirket elemanı var.

-Siz bize yaşananları anlatır mısınız?

-İsmim Ramazan Bayındır. 2000 yılının 2. ayında başladım. EGO'nun eğitimlerinden geçtik sonra işe başladık. Fakat bizi toplandıktan sonra AŞTI'nin içinde BUGSAŞ denilen bir firma var, bizi bu şirkete gönderdiler. Acaba EGO kendisi eleman alıyorsa bizi şirkete neden gönderiyor? Biz EGO işçisi olarak girdik. Sağlık raporlarıyla beraber bizi BUGSAŞ'a gönderdiler ve biz BUGSAŞ'ta başladık. Sözleşmeli personel olarak alındık. 2-3 gün sonra bizi harekete gönderdiler. Sendika bizim doğal hakkımız, bizim hakkımızı vermelerini istiyoruz. Bizi çalıştırsaydı sırtımızdan çok para kazanıyorlardı. Bizim sendikalaşmamız buna engel oldu. Notere giriş tarihinden 15-16 gün sonra çıkışımız verildi. 2 tane çocuğum var. Tek gelir kaynağımız benim maaşım. Ben de özelleştirmeye karşıyım. Özelleştirme ucuz işçi çalıştırıp, belli bir fiyat üzerinden rant kazanmaktır. Bizi çalıştıran taşeron şirket sırtımızdan para kazanıyor. Biz sonuna kadar bu işin peşindeyiz. Öleceğimiz yerde öleceğiz, kalacağımız yerde kalacağız. Şu anda mahkeme aşamasındayız.

-Siz işten nasıl çıkarıldınız?

-İsmim Aydın Erinç. EGO 4. bölgede

çalışıyorum. 2002'de işe başladım. 2005'te işten çıkarıldım. Keçiören hattında çalışıyordum. Telsizle anons yapıldı, arabayı bırak dediler, işine son verildi. Nedenini sordum, "sen sendikaya kayıt olmuşsun işyerine dava açmışsın. Bu yüzden işine son verildi." Herhangi bir yazı verilmedi. BUGSAŞ'a gönderildim. "Yetkim yok" denildi ancak benim çıkış kağıdımda imzaları var. Madem çıkarttınız tazminatımı verin dedim. Melih Gökçek yaşananlara karşı sorularımızı geçiştiriyor. Bizim aldığımız 420 milyon lira. Kadroluların aldığı 1 milyar 200 milyon. Biz çalışma esnasında viziteye çıkamaz hale geldik. Muayenemizi olamıyorduk. İnsan gibi yaşamak için 5 arkadaşımızla birlikte sendika formlarını doldurduk. Verdikten 15-20 gün sonra işten atıldık. Biz daha önce sendikada toplanıyorduk. Gelmeyelim diye sendikayı kapatıldı. Bize seçimlerden önce söz verildi. Fakat hiçbirini görmedik. Seçimden önce bize çalışın denildi, imza karşılığı herkesin evine bayrak asıldı. Açılışlara, törenlere zorunlu olarak katıldık. Karşılığı da buymuş! Sendika başkanı sizi düşündüğüm kadar işvereni de düşünüyor diyor.

-Siz de işten atıldınız, yaşadıklarınızı aktarır mısınız?

-Hasan İşeli: Ben buraya 1999 yılında girdim. O zamanlar bize yemek bile vermiyorlardı. 72 milyonla başladım buraya. Burada mesaimizin saati 1 milyon. Hiçbir sosyal hakkımız yok. Biz buraya Belediye işine gidiyoruz diye düşünmüştük. Buradakilerin bir çoğunun borcu var. Zamanla düzeler diye düşünüyorduk. Ben sendika formu dolduran ilk 5 kişiden biriyim. Biz de çalışmalara katıldık. Sonuna kadar da direneceğiz. Devlet hem sendika kurulabilir diye yasa çıkartıyor. Hem de sahip çıkmıyor. Milletvekilleri bana mı sordunuz sendikal olurken diyor. Partilerin hiçbirine oy vermem. Verdikleri hiçbir sözü tutmuyorlar. Gidiyoruz hepimizi tek tek öpüyorlar, biz sizin için varız diyorlar ama hiç bir şey yapmıyorlar. (Ankara)

Emekçinin Gündemi

EĞİTİM-SEN GENEL KURULU'NA GİDERKEN

ABD emperyalizminin Irak işgalinin 2. yılında Türkiye'de ve dünyada çeşitli protestolar ile işgal protesto edildi. Bu burjuva kalemlerinin dediği gibi devrimci ve demokratların, körükörüne ABD takıntısından değil, aksine emperyalizmin, dünyanın her köşesine müdahale etmesinden, saldırmazından, işgal etmesindedir. Hatta evlerimize, insan ilişkilerine kadar girip, beyinlerimize nüfuz ederek insanların esir alınamayacak tek organlarını, beyinlerini de kendi çizdiği özgürlük sınırları içinde kalmaya zorlamasındandır.

En yakınımızda, Irak'ta yerli işbirlikçileri ve taşeronları ile birlikte giriştiği katliamlarda çoğunluğunu halktan insanların oluşturduğu binlerce Iraklı'nın kanını akıtan ABD emperyalizmi şimdi de İran ve Suriye nezdinde tüm dünyayı bir kez daha tehdit ediyor.

Emperyalizm ve uşakları ilerici ve duyarlı kesimlerin örgütlediği ya da kendiliğinden oluşan protestolara bile tahammül edememektedir. Bu nedenledir ki % 80'leri geçen Amerikan karşıtlığı sonucu efendi Bush, R. Tayyip Erdoğan'ı bu konuda ciddi olarak uyarma gereği duymuştur.

Tüm bunlar yaşanırken, ülkemizin en önemli, toplumsal dinamiklerinden birini de Eğitim-Sen oluşturmaktadır. Elbette ki bu durumda "sivil toplum kuruluşu" değil de "Demokratik Kitle Örgütü" olan Eğitim-Sen'in sorumluluğunu daha da artırmaktadır. Eğitim-Sen'in kendi iş kolu ile ilgili sorunları başta olmak üzere, grevli toplu sözleşmeli bir çalışma sorumluluğu söz konusudur. Bu sorumluluğu yerine getirme ve temsil ettiği iş kolundaki taleplerin gerçekleşmesi için de kendi bünyesindeki dar grupçu ve sekte anlayışlardan,

yaklaşımlardan sıyrılması gerekmektedir.

Bunun için temel yöntem, şube kongrelerinden başlanarak her anlayış ve yapının (kendi özel öncelikleri kendilerinde saklı kalmak kaydıyla) kendini yetiştirmiş, enerjisini sendikaya aktarabilecek her bireyin söz sahibi olmasını sağlamaktır. 26 Mart'ta II. Olağan Büyük Kongre yapılacak. Bu Kongre'de Genel Merkez yöneticilerinin yanısıra Eğitim-Sen'i temsil edecek KESK delegeleri de seçilecek. Şu ana kadar yapılan Kongrelerin tamamına yakınında devrimci dinamikler Genel Merkez yönetimlerinin dışında bırakılmışlardır. KESK'e giden 200'den fazla delege bile yönetimi oluşturan anlayışlar tarafından paylaşılmıştır. Devrimci yapılanmalar ise Şube Kongrelerinden başlanarak KESK'e kadar her aşamada elenmeye çalışılmıştır.

Gelinen aşamada Eğitim-Sen'e karşı değişik yerlerden farklı saldırılar başlatılmıştır. Bu noktada Eğitim-Sen'in dik durması her zamankinden daha da önemlidir. Bunun birinci yolu da yaşadığı bir takım açmazlardan kendini kurtarmasıdır. Bir başka yöntem de devrimci kesimlerinde

öneri ve farklılıklarıyla yönetimler düzeyinde yer almasıdır. Unutulmasın ki uzun zamandır Eğitim-Sen Merkez Yönetimini aynı anlayışlar oluşturmaktadır. Bu şu demektir; karşılaşılan farklı ya da aynı sorunlarda hep aynı çözüm önerileri getirilmekte, aynı sesler dinlenmektedir. Devrimci dinamikler ise duruşları ve yorumları gereği farklı bir açılım, bakış açısı ve yöntemler sunma özelliklerine sahiptirler. Yani merkezi yönetimleri oluşturan çoğunluklar, bu anlayışları kendileri içinde "ihtiyaç" olarak hissedebilmelidirler.

"Yani biz varsak mücadele var. Biz varsak demokrasi var. Biz varsak sendikal barış var. Biz yoksak bunlar da yok olur" tarzını yıkmak gerekmektedir. Buradan çıkarılan sonuç ise tarafımızdan daha çok çalışıp, kitleleri seferber etme konusunda daha fazla özverinin gerektiğidir.

Sona gelmişken yine başa dönelim; umuyoruz ki yeni dönemde bu tür sorunlar giderilir. Eğitim-Sen ve KESK'ten çıkan kararlar da hepimizin kararları olur ve mücadele ivme kazanır. Çünkü zafere dikensiz gül bahçelerinden değil, birlik ve mücadeleden gidilir.

GDO'lar insanlığı tehdit ediyor

✓ **GDO'lu ürünlerin yetiştirilmesinde çok fazla tarım ilacına ve kimyasal-sentetik gübrelere ihtiyaç vardır. Bu öyle bir döngüdür ki ilaç böceklerde dirence neden olur, bu da daha fazla ve güçlü ilaçlar kullanmaya yol açar. Sonuç olarak yoğun bir çevre kirliliği, yüksek dozda ilaçlı gıdalar ve bitki öldürücü ilaçlarla pek çok türün yok edilmesi gibi sonuçlar çıkar karşımıza.**

Emperyalist tekellerin doymak bilmeyen kâr hırsı dünyayı geri dönüşü imkansız bir noktaya doğru sürüklüyor. Tarımda kullanılan GDO'lar (**Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar**) da insanlığı tehdit eden konulardan biri.

“**Birim alandan daha çok ürün almak**”, “**ürünün hastalıklar ve zararlılara karşı direncini artırmak**”, “**ilaç masraflarını kısmak**”, “**tarım yapmaya elverişli olmayan toprakları tarıma açmak**”, “**dünyada açlığı ortadan kaldırmak**” gibi gerekçelerle sofralarımıza genetiği ile oynanmış gıdalar giriyor.

GDO'lar bugün 13 ülkede 60 milyon hektar alanda yetiştiriliyor. Bu üretimin büyük bölümü **ABD, Kanada, Arjantin** ve **Çin**'de gerçekleştiriliyor. **Türkiye**'de ise 1998'den beri pamuk, mısır ve patatese deneme üretimi yapılıyor. ABD ve Arjantin'den ithal edilen soya, soya küspesi ve yağında; mısır ve mısır yağında toplam ithalatın % 73'ünün GDO'lu olduğu tespit edildi.

Bugün dünyamızda yaşayan her canlı türü evrim süzgecinden geçerek her türlü iç ve dış koşullara karşı kendini adapte etmiş ve etmeye devam ediyor. Günümüzde tüketilen, tarımı yapılan bitkiler yani kültür bitkileri insanlık tarihi boyunca melezleme ve seleksiyonlanarak elde edilmiştir. Bu çalışmalarda o türün yabanisi veya türün başka bir çeşidi kullanılmıştır. Bu işlemden bir sakınca yoktur. Buğday buğdayla, pamuk pamukla melezlenir. GDO'lu tohumlarda ise bir pamukta akrep geni, domateste fare geni, soya fasulyesinde yer fıstığı geni kullanılabilir. Bir yörede GDO'lu tarım yapıldığında bu bitkilerin polenleri rüzgar ve böceklerle yörenin doğal bitki örtüsüne taşıyor ve doğal bitki örtüsü değişime uğruyor. Burada artık evrimin doğal süreci işleyemeyecektir. Bunun çeşitli sakıncaları vardır. Örneğin: Türkiye buğdayın anavatanıdır ve ülkemizde pek çok yabani buğday türü yaşamaktadır. Bu alanlarda transgenik buğday yetiştirildiğinde yabani türün genetik özelliklerinde değişiklik olacaktır. “**Bunun kime ne zararı olur**” diye düşünülebilir. Amerika'da buğdayda görülen bir hastalığın tedavisinde Türkiye'den götürülen yabani bir buğday kullanılmıştır. Buğday hastalığına karşı direnç kazanmış ve verimdeki kayıplar ortadan kaldırılmıştır.

GDO'lu ürünlerin yetiştirilmesinde çok fazla tarım ilacına ve kimyasal-sentetik gübrelere ihtiyaç vardır. Bu öyle bir döngüdür ki ilaç böceklerde dirence neden olur, bu da daha fazla ve güçlü ilaçlar kullanmaya yol açar. Sonuç olarak yoğun bir çevre kirliliği, yüksek dozda ilaçlı gıdalar ve bitki öldürücü ilaçlarla pek çok

türün yok edilmesi gibi sonuçlar çıkar karşımıza.

Transgenik bitkilerin başlıca üreticisi olan ABD'nin başkanı Bush: “**Dünyanın çok büyük bir kısmı açtır ve genetik olarak değiştirilmiş bitkiler yüksek verimli ve hastalıklara dayanıklı üretimi doğuruyor. Dolayısıyla açlığa karşı mücadelenin tek yolu GDO'lu ürünlerin üretimini gerçekleştirmektir**” diyerek bu üretim şeklinin asıl olarak kimin işine yarayacağına manipüle etmeye çalışmaktadır.

Açlığın nedeni eşitsiz bölüşüm

Burada açlığın gerçek nedenlerine bakmak gerekiyor. Asıl bakmamız gereken yer gıda üretiminin ihtiyacı karşılayıp karşılamadığıdır. Çevre bilimciler dünyada görülen açlık sorununun üretim potansiyelinin eksikliğinden değil, üretim kapasitesinin plansız kullanılmasından ve en önemlisi adil dağılımının olmamasından kaynaklandığını söylüyorlar. Uzmanlar mevcut tarım kapasitesinin dünya nüfusunun ihtiyaçlarını karşılamak için yeterli olduğunu da ekliyorlar.

BM Gıda ve Tarım Örgütü FAO'nun 1990 tarihli raporuna göre tahıl üretimindeki artış nüfustaki artıştan % 50 daha fazla. Yani sorun üretimde değil paylaşımında.

Tarımsal üretimi emperyalizmin ihtiyaçları belirliyor

Bu konunun bir başka boyutu da açlık çeken ülkelerin tarım ekonomilerini kendi ihtiyaçlarına göre değil emperyalistlerin ihtiyaçlarına göre kurmuş olmalarıdır. Açlık çekilen birçok ülkede eskiden besin yetiştirmek için kullanılan toprakların pamuk, muz, kakao, kahve üretimi ve ihracatına ayrıldığı görülüyor. Etiyopya'da açlığın kol gezdiği dönemde bile kahve üretimi ve ihracatı sürdürüldü. İhracata dayalı üretim modelinin bu ülkelere döviz kazandırdığı ve büyüme sağladığı söyleniyor.

Burada asıl görülmesi gereken ülkeye giren dövizin büyük bir kısmının dış borçlara ve gıda ithalatına ayırmak zorunda kalmasıdır. İhracat yapıp döviz girdisi sağlanmasına karşın ülkemizde görüldüğü gibi tüm borçlu ülkelerin borçları azalmıyor, artıyor. Ülke halkları daha da kötü koşullarda yaşamaya devam ediyor. Yarı-sömürge ülkeler maliyetleri düşürmek için ücretleri düşürürken, iç piyasada ürünlerin fiyatları yükseltilmekte dolayısı ile bu ürünler ihracata yöneltilmektedir. Yani ulusal gelirler ihracata dayalı üretim modeliyle emperyalist ülkelere transfer edilmektedir.

Fas, 1950'li yıllarda IMF ve DB tarafından uygulanan programlar doğrultu-

sunda kendi kendine yetecek buğday üretiminden vazgeçip ihracat için meyve ve domates üretimine başlıyor. Bu amaçla baraj ve sulama projelerini gerçekleştirmek için dış borç alıyor. 1984 yılına gelindiğinde ödenmesi gereken dış borç oranı GSMH'nin % 110'una ulaşıyor. Bu arada besin ihtiyacı % 220 artıyor. Ülkenin elindeki sınırlı döviz rezervleri gıda ithalatına ayrılıyor.

“Tohumların veriminin yüksek olduğu” iddiası gerçeği yansıtmıyor

Transgenik bitkilerin verimli olduğu iddiası ise, bu tohumları kullanan köylülerin verimin düşüklüğü nedeniyle tohum firmalarını mahkemeye vermeye başlamalarıyla çürütüldü.

1950'li yıllarda sisteme yeni eklenen her milyon ton gübre ile tahıl üretiminde ortalama 11 milyon ton artış sağlanırken, 1960'larda bu artış 8,3 milyon tona, 1970'lerde ise 6,8 milyon tona düşmüştür. Üstelik toprakta oluşan tahribat da çabasıdır.

Amerika'da yapılan birkaç yıllık ekim sonuçları araştırma sonuçlarına göre GDO'lu çeşitlerden elde edilen verimin geleneksel tohumla elde edilenin altında olduğunu gösteriyor. Üstelik tohumlar için ödenen ücretler de üretim maliyetlerine katılırsa masraf daha da artıyor.

GDO'lu üretim dışa bağımlılığı artırıyor

GDO'larla yapılan üretim yüksek

oranlarda dışa bağımlılık yaratıyor. Her yıl tohumu yeniden satın almak, gübre ve ilaca yoğun bağımlılık, mekanizasyonun zorunluluğu vb. uluslararası tekellerin iş-tahını kabartıyor. Dünyada genetiği değiştirilmiş tarım ve yan ürünlerinin piyasası 8-10 firmanın elinde. Bu firmaların ana hedefi dünyadaki tüm üretimi kendilerine bağlayacak şekilde biçimlendirmektir.

GDO'ların bu yazı boyunca anlatılanlar dışında daha pek çok tahribatları ve olumsuzlukları bulunmaktadır. Zaten bu yazıda anlatılanlar da fazlasıyla onlara karşı bir tavır geliştirmek için yeterlidir.

Gelecekte ekoloji ve insanlık adına ne kadar bedel ödeteceği belli olmayan, sistemi tümüyle değiştirebilecek, çıkaracağı sağlık problemleriyle dünyanın düzenini bozacak GDO'lu ürünleri kesinlikle reddetmeliyiz. Ürünlerinde GDO'lu madde kullanan **Nestle, Cargill, Novartis, Zeneca, Du-Pont, Syngenta, Monsanto** başta olmak üzere bunlarla çalışan yerli şirketler teşhir edilmelidir. Örneğin **Ülker Cargill** firmasıyla çalışıyor ve Maliye Bakanı **Unakitan**'ın oğlu da bu firmayla bağlantılı olarak mısır ithalatı yapıyor.

GDO'lu ürünlere karşı tavrımız net olmak zorundadır. Gerektiğinde bu firmaları köylerimize sokmayarak ister insan gıdası olsun ister hayvan yemi olsun satın alıp tüketmemeliyiz.

Kaynak: Bilim ve Gerçek Dergisi, MAI Karşıtı Grup Çalışmaları.

(H. Merkezi)

BERGAMA SIR SAYILDI!

İzmir Bergama'daki altın madeni ile ilgili avukatların sorduğu sorular devlet tarafından “**ticari sırdır, söyleyemeyiz**” gerekçesi ile yanıtlanmadı. Geçtiğimiz Ağustos ayında mahkeme kararı ile çalışmalarını durdurulan Amerikan altın tekeli **Newmont** şirketine ait madenin, **Koza AŞ** adlı bir yerli şirkete satıldığına dair haberlerin duyulması üzerine harekete geçen İzmir Barosu avukatları, konuyla ilgili olarak “**Bilgi Edinme Kanunu**” gereği olarak Maliye Ve Enerji Bakanlığı'na çeşitli sorular yöneltmişti. Ancak Bakanlığın bu sorulara yanıtı çok kısa oldu; “**Ticari sır, söyleyemeyiz.**”

1 Mart 2005 tarihinde avukatlara gönderilen bu yanıt aslında Bakanlığın çekindiği şeylerin varlığını ortaya koymaya yetiyor. Sırta takılan sorulara

baktığımızda da aynı gerçeği anlamak zor değil. Maliye Bakanlığı'nın yanıt vermediği sorulardan bazıları şöyle;

- Madenin işletildiği 1997 yılından bugüne her yıl için bildirilen işletme yıllık brüt kârı ne kadardır?

- İşletme yıllık brüt kârı üzerinden yıllar itibarı ile ne miktar devlet hakkı taahhüt etti, fiilen ödenen miktar ne kadardır?

- İşletmeci şirketlerin 1997 yılından bugüne her vergilendirme dönemi için; bakanlığınza ne miktar kurum kazancı beyan ettiler, bakanlığınız ne miktar vergi alacağı tahakkuk etti, bu alacağın ne kadarı fiilen tahsis edildi, tahakkuk eden ancak tahsil edilememiş vergi alacağı var mı, vergi borçlarının ne miktarı ihracatta vergi iadesi yoluyla mahsup sureti ile ödendi? (İzmir)

Son günlerde halkın gündemini oluşturan konulardan biri de sahte rakı üretimi ve bu yüzden yaşanan ölümler. Sahte rakının ardından sahte şarap ve sigaranın da üretildiği açıklandı. Ölümlerin hızla artmasının ardından jandarma tarafından yapılan operasyonlarla üretim yapan yerler mühürlendi. Ölümler yaşanmadan tedbirlerin alınıp alınamayacağına akla getiren bu uygulamalar, halkın sağlığına ve yaşamına verilen önemin de bir göstergesidir. Yüksek oranda vergilerin alındığı bu tekel maddelerinin devlete getirileri hesap edildiğinde, olayların ardından yapılan açıklamalar

da anlam kazanacaktır.

Üzüm İşçileri Sendikası (Üzüm-Sen) Başkanı **Adnan Çobanoğlu** bu konu ile ilgili yaptığı yazılı açıklamada, sahte rakı ve şarap haberlerinin halkı yanıltıcı olduğunu, asıl tehlikenin GDO'lu ürünlerde ve tarımda sermayenin tekelinin oluşmasında olduğunu belirtti.

"Kapitalizmin kâr hırsı bütün gıda ürünlerinde de aynı riskleri içermektedir. GDO'lu ürünler bu rakılardan daha az riskli değildir" diyen Çobanoğlu ayrıca sözlerine şöyle devam etti; "Bilindiği gibi 'Küresel Sermaye'nin kuruluşları olan IMF, Dünya

Üzüm-Sen; "Gıda tekeline hayır!"

Bankası ve DTÖ'nün istemleri doğrultusunda Türkiye'deki bütün KİT'ler özelleştirilmeye başlanmıştır, özelleştirme furyasından en fazla nasibini alan kuruluşlardan birisi de TEKEL'dir. Tekel'in SUMA fabrikaları, alkollü içecek fabrikaları, şarap fabrikaları vb. özelleştirilerek satılmıştır. Artık üretim ve TEKEL'in isim hakkı özel şirketlerin elindedir. Düğmeye basılmıştır; bu şirketlerin kârlarının önündeki en ufak pürüzlerin bile kaldırılması gerekmektedir. Şu anda yapılan budur. TEKEL'in alkollü içki bölümünü satın alan **Mey İçki**'nin milyonlarca şişe rakıyı toplatma kararına şaşımamak gerekir. Bu tüm dünyada uygulanan bir reklam yapma ve imaj yaratma yöntemidir. Ayrıca vergi kaçırabilmek için kullanılan bir yöntemdir.

Ev üretimi yok edilmek isteniyor

'Sahte rakı üretenleri yakalıyoruz' haberlerinin arkasında yatan amaçlardan birisi de operasyonlarda rakıdan şaraba geçebilmek ve şarapta ortaya çıkabilecek tüketici ve üretici tepkisini yok edebilmektir. Özellikle şaraplık üzüm üretimi yapılan yörelerde yüzlerce evde şarap yapma sistemi mevcuttur.

Çiftçiler şarap fabrikalarının üzümlerini almama riskine karşılık kendi ürünlerini değerlendirmek amacıyla bu sistemleri kurmuşlardır. Yüzyıllardır babadan oğula üretim teknikleri geçmiştir. Şimdi bunlar da yok edilmek istenmektedir. Çünkü sermayenin kârını engelleyecek en ufak bir pürüze bile tahammülü yoktur."

Köylülerin üretimden pazarlamaya olan bütün zincirlerinin kırılmak istendiğini belirten Çobanoğlu "bu nedende 'Tarımsal KİT'ler olarak ifade edilen TARIŞ, FİSKOBİRLİK vb. kurumlar şirketleştirilip satılmaya çalışılmaktadır. Gerek sofralık üzüm üreten, gerekse de şaraplık üzüm üreten bağcılar, sermayenin saldırıları karşısında zor durumdadır. Devlet tüketiciyi düşünüyorsa bile yapması gereken şey zor durumda olan bu çiftçilere destek vermektir. Ucuz krediler açılarak ev şarapçılığı teşvik edilmeli, çiftçinin yok pahasına sattığı ürünü en iyi bir şekilde değerlendirmesi sağlamalıdır. Çiftçinin ev şarapçılığı yöntemiyle ürettiği ve bir litresini en fazla 3-3.5 YTL'ye satabildiği şarabın market raflarındaki en ucuz şişe fiyatı 18-20 YTL'dir" diyerek sözlerini noktaladı. (H. Merkezi)

Karadenizli fındık üreticileri tedirgin!

Geçen yıl oluşan don nedeniyle fındık üretiminde büyük zarar eden Karadeniz köylüleri, bu yıl da havaların soğumasıyla, don tehlikesine karşı çareyi bahçelerinde ateş yakmakta buluyorlar.

KÖY HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ RESMEN KAPANDI!

KHGM'den yapılan yazılı açıklamada, 28 Ocak 2005 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kaldırılması ve yürüttüğü hizmetlerin İstanbul ve Kocaeli'nde Büyükşehir belediyelerine, diğer illerde il özel idarelerine devrini" öngören 5286 sayılı yasanın, yürürlüğe girdiği hatırlatıldı.

Açıklamaya göre, 1984 yılında Toprak Su, YSE ve Toprak İskan teşkilatlarının birleştirilmesiyle kurulan KHGM, 5286 sayılı yasa ile kaldırılarak Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'na, kurumun taşra teşkilatları il özel idarelerine, İstanbul ve Kocaeli teşkilatları da bu illerin Büyükşehir Belediyelerine, iskan hizmetleri ise Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'na bağlandı.

Özelleştirme saldırısının bir parçası olan bu uygulamaları devlet önümüzdeki dönem için uygulamayı hedeflemektedir. Meclis'ten çeşitli kılıflarla geçen ve halka da bu kılıflarla tartışılan yasaların faturasını çekecek olan emekçiler, işsizlik ve yoksulluğu daha boyutlu yaşayacaklardır. (H. Merkezi)

Geçtiğimiz hafta tüm Türkiye'yi etkisi altına alan soğuk hava birçok ildeki köylüleri sıkıntıya sokarken, Karadenizli fındık üreticileri fındık ağaçlarını soğuktan ve don tehlikesinden korumak için geceleri bahçelerinde nöbet tutarak ateş yakıyor. Aynı durumla geçtiğimiz yıl da karşı karşıya kalan ve zarar eden köylüler bu yıl kendi yöntemleri ile zardan kurtulmaya çalışıyor. Karadeniz üzerinden gelen soğuk hava uyarıları ile harekete geçen köylüler 2004 yılında yaşadıklarını bir daha yaşamamak için geceleri nöbet tutmaya razı.

Kamyonlarla odun, lastik vb. maddeleri toplayarak bahçelerinde toplanan köylüler, imece usulüyle tüm bahçelerde hava sıcaklığını yükseltmeye çalışıyor.

Bu konu ile ilgili bir açıklama yapan Ordu Ziraat Odası Başkanı **Onur Şahin**, köylülerin sadece Valilik tarafından uyarıldığını ancak buna rağmen muhtemel bir don olayına karşı hazırlıksız olduğunu be-

lirtti. Oluşacak böyle bir durumun çok vahim sonuçlar doğuracağını altını çizen Şahin köylülerin yapabilecekleri tek şeyi yaptıklarını ekleyerek sözlerine şöyle devam etti; "Gece saat 12:00'den sonra üreticiler toplu halde fındık kavsülü, ot, saman gibi duman yapabilecek şeyleri yakmalı. Fındık bahçelerinin üzerinde oluşan bu duman 2 derecelik bir etkiye sahip. Yani sıcaklığın -4 dereceden -2 dereceye çekilmesi fındığı kurtarabilir."

Köylülerin sürekli olarak hava

durumunu takip etmesinin yarar sağlayacağını da belirten Şahin, sözlerini böylesi bir olayın köylüleri çok kötü etkileyeceğini söyleyerek bitirdi.

Geçen yıl da aynı sorunu yaşayan köylüler ise gözlerine uyku girmediğini belirterek 2004 yılının Nisan ayında yaşanan don olayının 2003 yılında 450 bin ton olan fındık üretimini 330 bin tona düşürdüğünü ve maddi zararın 2 katrilyonu bulduğunu sözlerine ekliyorlar.

(Samsun)

Gazi şehitleri unutulmadı, günbegün yaşıyor, yaşayacak!

Gazi Mahallesi'nde yapılan katliam 1995'ten beri unutulmadı. Egemenlerin tüm saldırılarına rağmen devrimciler her yıl o gün Gazi'de buluşuyor ve katliamı unutmadıklarını haykırarak şehitleri anıyorlar.

* **Uyuşturucu ve Çeteleşmeye Karşı Gazi Halk Platformu 9 Mart Çarşamba** günü akşam saat 21:30'da meşaleli bir yürüyüş düzenledi. Özellikle Gazi'de artan cinayetlere değinilen eylemde, Kola Fabrikası önünden semtin içlerine kadar "**Çeteleşmeye karşı mahallene sahip çık**", "**Gazi katliamını unutmadık, unutmuyoruz**", "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**" sloganlarıyla yüründü. Yürüyüşün sonunda kitle adına konuşma yapan sözcü, Gazi katliamında katledilenlerin unutulmadığını ve her türlü yozluğa ve sömürüye karşı Gazi halkının haklarına ve şehitlerine sahip çıkacağını belirtti.

* **11 Mart Cumartesi** günü ise Gazi'de düzenlenen konserle Gazi şehitleri bir kez daha anılarak onların halka dayatılan her türden gericiğe karşı canlarını nasıl ortaya koydukları anımsatıldı.

* **12 Mart Pazar** günü sabah saatlerinde Gazi Mahallesi Cemevi önünde toplanan kitle "**Gazi şehitleri ölümsüzdür**", "**Bedel ödedik bedel ödeceğiz**", "**Anaların öfkesi katilleri boğacak**" sloganlarıyla yürüyüşe geçti. **Alibeyköy**'deki şehitlerin mezarlarından gelen kortejle birleşen kitle "**Yaşasın devrimci dayanışma**" sloganlarıyla Gazi Cemevi'nin önüne geldi. Eyleme katılan **HÖC, ESP, BDS, SODAP, DEHAP, Halkevleri ve Partizan** kendi pankartlarını açarak kortej oluştururken **Alınteri** okurları da eyleme katıldı.

Burada kısa bir bekleyişin ardından Gazi Mezarlığı'na doğru yürüyüşe geçilen eylemde **Partizan** da yerini alarak "**12 Mart'ın Öfkesini Kusarak Gazi'nin Hesabını Soralım**" yazılı pankartı açtı.

Yürüyüş boyunca kitle sık sık "**Halk Ordusu TIKKO katillerin peşinde**", "**Faşistlerden hesap lafla sorulmaz bizde hesapları namlular sorar**", "**Nepal, Filipinler, Türkiye Halk Savaşıyla devrim**" sloganlarını attı. Mezarlığa doğru yaklaşıldıkça kitle "**Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TIKKO, TMLGB**", "**İbrahim'den Mehmet'e selam olsun Partiye**", "**Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya**", "**Marks, Lenin, Mao Savaşıyor TIKKO**" sloganlarını attı. Mezarlığa girişte "**Yaşasın devrimci dayanışma**" sloganı ortak bir şekilde atılırken her kortej sırayla mezarlığa

girdi ve Gazi Şehitleri'nin mezarlarını ziyaret etti. Mezarların başında ant içen kitle "**Bedel ödedik bedel ödeceğiz**" sloganı ile mezarlığı terk etti.

Buradan Cemevi'ne doğru tekrar yürüyüşe geçen kitle cadde üzerinde sloganlar atarak dağıldı. (İstanbul)

1 Mayıs Mahallesi şehitleri ölümsüzdür!

Faşizm, kurulduğu günden bugüne çeşitli oyunlarla halkımızı birbirine kırdırma çalışmaktadır. Kendi elleriyle tezgahladığı, bizzat kendisinin yaptığı katliamları başkaları yapmış gibi göstererek hedef şaşırtmaya çalışmıştır.

12 Mart 1995 günü Gazi Mahallesi'nde yeniden bu kirli oyunlarından birini oynamak istedi faşist devlet. Büyük oranda Alevilerin gittiği kahvehaneler faşistler tarafından taranarak bir Alevi dedesi öldürülmüş, olay sırasında birçok insan da yaralanmıştı. Amaç Alevi-Suni çatışması yaratmaktı. Ama Gazi halkı buna kanmadı, hedefini şaşırmadı. Hedef kirli oyunların tezgahlandığı polis karakoluydu ve oraya yöneltildi kabına sığmaz öfkeler.

Neden **Gazi, 1 Mayıs, Sarıgazi...** Amaç belli. Devrimci, muhalif kimlikleriyle öne çıkan bu mahalleler, sistem için tehlikeli olarak görülüyordu. Bu mahallelerdeki örgütlülük, sisteme karşı durma, dayatılanları kabul etmeme faşizm için görülün mahalleler farklı yöntemler kullanılarak "**kontrol**" altına alınmak istendi. Bugün zorla-baskıyla kontrol edemediği bu mahallelere, uyuşturucu, fuhuş, içki vb. yöntemleri kullanarak girmektedir faşizm.

Öfkesini sınıf düşmanlarının üzerine kusan Gazi halkına düşman ağır makineli silahlarıyla, bombalarıyla, tanklarıyla saldırdı. Ama yılginlık yoktu, sonuna kadar direnilecekti, öyle de yapıldı. Gazi Mahallesi'nde onlarca kişiyi katledip, yüzlerce kişiyi yaralamıştı faşist devlet. Buna sessiz kalınmazdı. Ülkenin dört bir yanında protesto gösterileri düzenlenerek polisle çatışılıyordu.

İstanbul Ümraniye ilçesine bağlı **1 Mayıs Mahallesi**'nin emekçi halkı da bu katliama sesiz kalmadı. 13-15 Mart tarihlerinde yapılan protesto gösterilerine devletin kolluk kuvvetleri yine silahlarıyla saldırdı. Açılan ateş sonucunda **1 Mayıs Mahallesi**'nde **Hakan Çubuk, İsmihan Yüksel, Genco Demir, Hasan Puyan ve İsmail Baltacı** isimli beş kişi katledildi.

Aradan tam on yıl geçti. Ama 1 Mayıs

Mahallesi halkı şehitlerini hiç unutmadı. Her yıl 13 Mart günü düzenlenen anma gösterileriyle şehitler anılıyor.

Bu yıl yine **13 Mart** günü **PSAKD** ve devrimcilerin ortak olarak düzenledikleri bir eylem yapıldı. Saat 12:00'de **Pir Sultan Kültür Derneği**'nde yemek verildikten sonra yürüyüş başlatıldı.

Eyleme **Partizan, ESP, HÖC, DHP, DEHAP, 1 Mayıs Mahallesi Güzelleştirme Derneği** ve **Pir Sultan Abdal Şubeleri** katıldılar.

PSAKD önünden başlayan yürüyüşte, en önde "**10. yılında Gazi ve 1 Mayıs şehitleri ölümsüzdür**" yazılı 1 Mayıs Mahallesi Halkı imzalı pankartın arkasından "**Şehitlerimizi unutturmayacağız**" ve onun arkasından da "**Gazi şehitleri ölümsüzdür, unutturmayacağız, unutturmayacağız**" yazılı ve üzerinde Gazi şehitlerinin resimlerinin olduğu pankart açılarak yürüyüş başlatıldı.

1500'ün üzerinde bir kitlenin katıldığı eylemde sık sık "**Gazi'nin hesabı sorulacak**", "**1 Mayıs'ın hesabı sorulacak**", "**Bedel ödedik, bedel ödeceğiz**", "**Halkımız saflara hesap sormaya**" vb. içerikte birçok slogan atılırken; çeşitli dövizler ve şehitlerin resimleri de taşındı.

Ortak pankartların arkasından yürüyüşe geçen kitleye sürekli bir katılımın olduğu gözden kaçmadı. **30 Ağustos İlköğretim Okulu** önüne kadar yürüten kitle burada 5 kişinin şehit düştüğü yere karanfil bıraktıktan sonra bir basın açıklaması yaptı.

Devrim şehitleri adına yapılan bir dakikalık saygı duruşunun ardından basın metnini okuyan **Mustafa Özgül, 13 Mart 1995** yılında yaşanan olayları anlattıktan sonra, sistemin neden bu mahallelere yöneldiğine vurgu yaptı ve "**Dün Maraş'ta, Çorum'da, Sivas'ta katledecek, yakarak bitiremediler bizi. Hapishanelerde tutsaklara saldırıp zulme karşı siper olan aç bedenleri yok ederek sindiremediler bizi. Mardin Kızıltepe'de, Mersin'de gencecik bedenlere onlarca kurşun sıkarak yıldıramadılar bizi. Ve biz 1 Mayıs halkı olarak diyoruz ki; 2 Eylül 1977 kuruluş direnişimizde verdiğimiz şehitlerden devraldığımız bayrağı 12-15 Mart şehitlerimizin direniş ruhu ile bütünleştirip her türlü baskıya ve yozlaşmaya karşı bedeli ne olursa olsun karşı duracağız**" diyerek basın açıklamasını bitirdi.

Açıklamanın ardından **Grup Mithra** kısa bir müzik dinletisi verdi ve eylem "**Yaşasın devrimci dayanışma**" sloganıyla sona erdi.

Mahalle esnafının yapılan çağrıya duyarsız kalmayarak kepenk kapattığı eylemde, kolluk güçlerinin mahallenin giriş ve çıkışlarını tutarak yoğun yığınak yaptığı, çatılara keskin nişancılar yerleştirerek halkı sindirmeye çalıştığı gözlerden kaçmadı. Ama bunlar işe yaramadı. Halkın ve devrimcilerin beraber yürüyerek, aynı sloganları haykırdığı güzel bir eylem ortaya çıktı. Sohbet ettiğimiz mahalle halkı da bu dayanışmadan ve birlikte hareket etmeden olumlu yönde etkilendiğini, bunun devamının gelmesi gerektiğini ifade ettiler. (Kartal)

DERSİM'DE "BAHAR" OPERASYONU

TC devleti özellikle **Dersim**'de geçtiğimiz kış aylarında bir yandan kırsaldaki operasyonlarını aralıksız olarak sürdürürken diğer yandan da yargısız infazlar, gözaltı ve tutuklamalar, köy boşaltmaların altına imza atmış, şehit düşen gerilla bedenlerine işkence yapmıştır. Tüm bu uygulamalarla halkı sindirip, gerillayı yalnızlaştırmayı hedefleyen TC'nin zor politikaları, halkın faşizme olan öfkesini daha da perçinlemiş **Mardin**'den **Di-yarbakır'a, Dersim**'den **Van'a** kadar **T. Kürdistanı**'nın her metrekaresinde binlerin sokağa dökülmesine vesile olmuştur. Baharın gelmesiyle birlikte gerillayı imha etmeye yönelik operasyonlarını yoğunlaştıran TC, **Dersim**'de **Namık Dursun** öncülüğünde **Dersim Merkez'e** bağlı **Çiçekli**'den **Hozat'a, Ovacık'tan Pülümür** kırsalına kadar havadan ve karadan sürdürülen operasyonlarına hız vererek bölgeye askeri sevkiyatlarını sıklaştırdı. **Albay Namık Dursun**, korkulu rüyası haline gelen **TKP/ML TIKKO** ve **MKP HKO** gerillalarını yok etmeyi hedeflerken halka yönelik tehditlerini de sürdürüyor. Bölgeye geldiğinden bugüne kadar hakkında birçok suç duyurusunda bulunulan **Albay Namık Dursun** geçtiğimiz günlerde suç duyurusu yapanlar hakkında "**Türk Silahlı Kuvvetleri karalanarak yıpratılmak istenmekte**" gerekçesiyle davacı olmuş ve soruşturmalar hemen başlatılmıştır. (Malatya)

MUNZUR SUYU ÖZGÜR AKACAK

Munzur'da yapılmak istenen baraja ve **Dersim**'de siyanürlü altın aranmasına tepkiler artarken **Munzur'un Delileri**, Sosyal Ekolojist Dönüşüm Derneği, **Munzur Çevre Derneği**, Hozatlılar Derneği, **Seyr-i Mesel Tiyatrosu**'nun örgütlediği bir basın açıklamasıyla **Munzur Taksim**'de aktı. Taksim Tünel başlangıcından ellerinde 75 metrelik mavi bir kumaşı dalgalandırarak **Galatasaray Lisesi** önüne gelen kitle yürüyüş sırasında sık sık "**Munzur özgür olacak**", "**Katil Tinto ülkemizden defol**", "**Munzur'da baraj istemiyoruz**" sloganlarını attı.

Saat 14:00'de **Galatasaray Lisesi** önünde açıklamalarına hazırlanan kitle önce **Seyr-i Mesel Tiyatrosu**'nun **Kürtçe** hazırladığı orta oyununu izledi. Ardından kitle ve dernekler adına açıklama yapan **Emel Polat**; **Dersim**'de siyanürlü altın çıkarmak isteyen **Rio Tinto**'nun geçmişte **Hitler, Mussolini, Franko** ile işbirliği yaptığını ve **Latin Amerika** ülkelerindeki pek çok darbeye finansman sağladığını belirterek kötü namı kendinden önde giden **Tinto**'nun çalışmalarını **Dersim**'de **Ovacık**'ın **Sin** ve **Kızılviran** köylerinde sondaj yapan **Yamaş** adlı şirketin üzerinden **AMDL** adlı şirketi kullanarak yaptığını söyledi.

Ne barajların ne de maden şirketlerinin **Munzur**'un akışını durduramayacağını altını çizen **Polat**, Enerji Bakanlığı'nın da Ortadoğu'daki çalışmalarıyla doğayı katletmiş **Stone&Webster** ve onun taşeron şirketi **Ata Holding**'e baraj ihalesi verdiğini ve bu şirketlerin de rant uğruna insanların ve doğanın geleceğiyle nasıl oynadıklarını açıkladı.

Açıklama sırasında ellerinde "**Munzur özgür olacak**", "**Baraj değil okul istiyoruz**", "**Dersim'deki kayıpların adları açıklansın**" yazılı dövizler taşıyan kitle sloganlarını daha gür atarak basın açıklamasına bitirdi.

(İstanbul)

Beyazıt'tan Halepçe'ye...

KATLIAMLAR ALANLARDA PROTESTO EDİLDİ

İSTANBUL

16 Mart 2005 tarihinde İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü'nde toplanan 400'ü aşkın öğrenci, 16 Mart 1978 Beyazıt katliamını protesto etmek ve şehitleri anmak için bir eylem yaptı. Saat 13:30'da Rektörlük önünden yürüyüşe geçen üniversite öğrencileri, Beyazıt Meydanı'na sloganlarla çıktı. Aynı eylemde daha büyük bir grup da Fen-Edebiyat Fakültesi'nden yola çıkarak Beyazıt Meydanı'na yürüdü.

Meydanda birleşen öğrenciler Hukuk Fakültesi'ne doğru yürüyüşe geçerek, Fakülte'nin bahçe kapısının önüne şehit düşen öğrenciler için karanfiller bıraktı.

Yürüyüş ve basın açıklaması esnasında öğrenciler sık sık "YÖK, polis, medya bu abluka dağıtılacak", "Üniversiteler bizimle özgürleşecek", "Halepçe biziz, biz Halepçe'yiz", "Beyazıt faşizme mezar olacak" vb. sloganlar attı. Eylemde ayrıca "Beyazıt ve Halepçe katliamlarını unutmadık, unutturmayacağız" pankartı açıldı.

Basın metninde "Halklar arasında güvensizlik tohumları serpilir, 'medeniyet' Batı'yla eşdeğer tutulur. Sınıftaki sıra arkadaşımızdan, okulunuzda bildiri dağıtan öğrenciye, rengi sizden daha koyu olandan özgürlük istemine kadar herkesten, herşeyden korkmanız öğütlenir" dediler.

Öğrenci gençlik hareketine 27 yıl sonra hala faşist saldırıların sürdüğüne, soruşturmalarda okuldan atılmaları, tutuklanmaları sindirilmeye çalışıldığına dikkat çekildi. Açıklamada ayrıca, ülkenin birçok yerinde devletin gençlik üzerindeki saldırılarına değinilirken İstanbul Üniversitesi'nde ikinci dönemin ilk haftalarında okulda polis varlığına karşı çıktıkları gerekçesi ile 16 öğrencinin okuldan uzaklaştırılmasına da dikkat çekildi.

Ardından basın açıklamasını bitiren öğrenciler, Rektörlük binasına doğru yürüyüşe geçtiler. Sloganlarla birlikte Rektörlük önünde toplanan öğrenciler burada eyleme son verdi.

Üniversite öğrencilerinin yaptığı eylemden bir saat önce de aynı konuyla ilgili 50 civarında bir kitleyle Gençlik Der-

nekleri Federasyonu da bir eylem yaptı.

16 MART KATLIAMI

27. YILINDA UNUTULMADI

16 Mart 2005 tarihinde Sultanahmet Adliyesi önünde, katledilen öğrencilerin dönem arkadaşları tarafından bir basın açıklaması yapıldı. Saat 11:30'da başlayan basın açıklamasında, şehitlerin arkadaşları adına müdahil Av. Hilmi Hanta basına bir konuşma yaptı. Hanta yaptığı açıklamada; "...16 Mart davası ikinci defa görülmeye başlayalı 10 yıl oldu. 7 kişinin öldüğü, 50'den fazla kişinin yaralandığı bu katliamla ilgili olarak açılan bu davada halen üç sanık yargılanmaktadır. Bulunup ifadesi alınmadığı için hakkında gıyabi tutuklama bulunan sanık Mustafa Doğan dışında, bu davanın tutuklu sanığı bulunmamaktadır. 16 Mart katliamı, 12 Eylül 1980 askeri darbesini hazırlayan sürecin en önemli başlangıç halkalarından birisi olmasına karşın, meydana geldiği koşullardan bağımsız şekilde görülmeye devam etmektedir" dedi.

ANKARA

16 Mart 2005 günü Cebeci Kampüsünde toplanan SDP, SDG, Kaldıraç, Ekim Gençliği, Genç Direnişçi ve YDG'liler 16 Mart'ın yıldönümünde ortak bir eylem gerçekleştirdiler. Eylemin biçimi Kampüs'ten Yüksel Caddesi'ne yürüyerek, diğer kitleye katılıp büyük bir gösteri yapmaktı.

Eğitim Fakültesi önünde toplanılarak yürümeye başlandı. Kampüs çıkışına gelindiğinde polis barikadı görüldü. "Öğrenciye değil ABD'ye bari kat" sloganı atılarak beklenmeye başlandı. Yapılacak olan basın açıklamasının metni okundu ve kısa konuşmalar yapıldı. Demokratik bir hakkın kullanımının polis tarafından engellendiği, bunun dünya ve ülkemiz açısından anlamı üzerinde duruldu. Eylem bu biçimde bir saat kadar sürdü. Ardından polis biber gazı atarak saldırdı ve arbede içinde SDP'li üç kişiyi gözaltına aldı.

Polis barikatının aşılamaacağı görülünce geri çekilerek Eğitim Fakültesi önüne gidildi ve gözaltındakiler serbest bi-

16 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi'nde katledilen 7 devrimci öğrenci ve emperyalistlerin kimyasal silahlarıyla Saddam diktatörü tarafından katledilen Kürt halkı için eylemler yapıldı.

rakılıncaya kadar oturma eylemi yapılacağı açıklandı.

Bu arada iki kişilik bir komite dekanlarla görüşmeye gitti. Dekan yapacağı bir şey olmadığını açıklayarak, polisin yasadışı baskısını onaylamış oldu.

Oturma eylemi türkülerin söylenip halaylara durulmasıyla, sloganların atılmasıyla sürdü. Katliamlara ve polis baskısına ilişkin kısa konuşmalarla eylem sürdürüldü.

Direnişin sürdürülmesi sonucu, Eğitim, Hukuk, Siyasal Bilgiler fakültelerinin dekanları polisle görüşerek, polisi kampüsten uzaklaştırdı.

Gözaltındakilerin akıbeti İHD ve ÇHD'den gelen avukatlardan öğrenildi ve oturma eylemi sona erdirildi. Kitle Yüksel Caddesi'ne giderek orada basın açıklaması yaparak dağıldı.

İZMİR

İzmir'de bir araya gelen Partizan, ÖMP, BDSP, Devrimci Mücadele, Devrimci Hareket, Odak ve Mücadele Birliği Platformu Kemeraltı Girişi'nde 12 Mart 2005 tarihinde saat 14:00'de yaptıkları basın açıklaması ile 12 Mart 1971 Faşist Darbesi, 12 Mart Gazi ve Ümraniye katliamları, 16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamlarını kınadı. Alkışlarla toplanan kitle sık sık "Yaşasın Gazi direnişimiz", "Halepçe'yi unutmadık, unutturmayacağız" vb. sloganlar atarken eylem bu katliamlarda şehit düşenler şahsında yapılan saygı duruşuyla başladı. Kitle adına basın metnini ÖMP Temsilcisi Taşkın Türkmen okudu. Emperyalizmin dünya halklarına estirdiği teröre değinen Türkmen, bu saldırıların Türkiye'de son dönemlerde daha da yoğunlaştığına vurgu yaptı. 12 Mart faşist darbesiyle Denizler, Mahirler ve İbrahimileri katleden bu anlayışın Çorum, Sivas, Maraş'ta kendini gösterdiğini

vurgulayan Türkmen, Gazi'de, Ümraniye'de, Beyazıt'da yaşanan katliamlara değinerek yine bu sürece tarihsel olarak denk düşen Halepçe Katliamı'nda ise binlerce Kürt'ün katledildiğini söyledi. Açıklamanın ardından çeşitli sloganlar haykıran kitle katliamlara sessiz kalmayacaklarını yineleyerek "Faşizme karşı omuz omuza"

sloganını haykırarak eylemi bitirdi. Polisin yoğun ablukasının oluşu eyleme emekçi halk da ilgi gösterdi.

* 12 Mart 1995 günü Gazi'de meydana gelen katliamı protesto etmek için 12 Mart Cumartesi günü saat 11:30'da Konak Sümerbank önünde biraraya gelen İHD üyeleri sık sık "Yargılı, yargısız infazlara son", "Katiller bulunsun hesap sorulsun" sloganlarını atarken 12 Mart 1995 günü İstanbul Gazi Mahallesi'nde meydana gelen saldırıların ve katliamın faillerinin yargılanmasını istediler.

BURSA

14 Mart günü Osmangazi Metro İstasyonu önünde bir araya gelen İHD, Alınteri, Partizan, BDSP, SDP ve DEHAP ortak basın açıklaması yaparak Mart ayında yaşanan katliamları protesto ettiler. Kurumlar adına DEHAP İl Başkanı Murat Avcı yaptığı açıklamada "Ortadoğu'da Kürtlere yönelik inkar ve imha politikalarının sonucu olarak katliamlar sürekli hale getirilmiş, Kürt muhalefet dinamiklerini bastırmaya yönelik her türlü politika uygulanagelmıştır. 16 Mart 1988'de Halepçe'de, 12 Mart 2004'te Suriye'nin Qamişlo kentinde yaşananlar en acı sonuçları önümüze koyan katliamlardır.

Yine ülkemizde de mevcut sisteme muhalif tüm toplumsal kesimlere yönelik her türlü baskı ve sindirme politikaları uygulanmakta, toplumsal mahalefet güçlerine yönelik olarak gerçekleşen 12 Mart 1995'te İstanbul'daki Gazi olayları ve 16 Mart 1978 İstanbul Beyazıt'taki 7 öğrencinin katledilmesi olayı en somut örnekleri teşkil etmektedir" dedi. Eylem kitlenin "Katliamları unutmadık, unutturmayacağız", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganları ve alkışlarla sona erdi.

MERSİN

16 Mart Çarşamba günü İHD Mersin Şubesi Halepçe katliamı ile ilgili bir basın açıklaması yaptı. Açıklamaya Partizan, SDP, EMEP, Halkevleri ve DEHAP da destek verdi.

Kitle adına açıklamayı İHD Mersin Şube Başkanı Mustafa Yıldız yaptı. Yıldız Mersin'de 15 Şubat günü öldürülen Ümit Gönültaş olayına da değindi. Açıklama alkışlarla son buldu.

* 16 Mart Çarşamba günü, 27 yıl önce 16 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi Beyazıt kampüsü önünde katledilen 7 devrimci öğrencinin katledilişinin yıldönümünde Gençlik Dernekleri Federasyonu/Mersin Gençlik Derneği bir basın açıklaması yaptı. Açıklamayı Mersin Gençlik Derneği adına Cihan Güler okudu. Eylem "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız", "Direne direne kazanacağız" sloganları ve alkışlarla sona erdi.

Haykırıyoruz; “Zindanlar yıkılsın, tutsaklara özgürlük!”

E g e -
menler insanlık tarihi boyunca muhaliflerini sindirmenin, teslim almanın yollarını aramışlar ve buldukları yöntemleri en acımasız ve vahşi biçimde hayata geçirmekten kaçınmamışlardır.

Ortaçağ karanlığından başlayarak geliştirilen, günümüzde en katı halini alan sindirme ve teslim alma yöntemi ise hapishanelerdir hiç kuşkusuz. Sistem muhaliflerini teslim almanın, alamadıklarını ise imha etme politikalarının, önce deneyler yoluyla, daha sonra ise yaygın olarak hayata geçirildiği mekanlardır hapishaneler.

Bu politikalar, içinde bulunduğumuz kapitalist-emperyalist çağda en üst boyutta kendini göstermekte, dünya emekçi halklarının insanca yaşama hakkı ve bu yönlü mücadeleleri, işgaller, katliamlar, siyasi-ekonomik-ideolojik saldırılarla ortadan kaldırılmaya çalışılmakta, bu saldırıların en üst boyutta olanı ise hapishanelerde yaşanmaktadır.

İşgal altındaki ülkeler ile emperyalizme bağımlı ülkelerde uygulanan hapishane politikaları ise en acımasız, en katı ve vahşi olanıdır. Bugün **Hindistan**'dan Filipinler'e, **Nepal**'den Irak'a, **Filistin**'den **Kolombiya**'da, Amerika'dan **Meksika**'ya, dünyanın dört bir

yanında, emperyalist boyunduruk altındaki ülkelerin hapishanelerinden dışarıya yansıyanların birbirine benzerliği, hatta bire bir aynılığı düşünüldüğünde, emperyalist vahşetin hapishanelerde aynı oranda ve şiddette hayata geçirildiği görülecektir.

Özellikle de işgal edilen Irak gibi ülkelerde, örneğin işgalcilerin denetimindeki **Ebu Garib Hapishanesi**'nde yaşanan zulüm ve vahşetin kamuoyuna yansıyan fotoğrafları, insanlığı insanlıktan utandıracak boyuttadır.

Emperyalizme bağımlı olan ve on yıllardır emperyalist, siyasi-ekonomik-ideolojik politikaların yönlendiriciliğinde yönetilen ülkemizin hapishanelerinde, artarak süren saldırılar ve bu saldırıların esas hedefi olan siyasi tutsaklara dönük katliamlara varan uygulamalar belleklerimizde tazeliğini korumaktadır.

Emperyalist politikaların daha yoğun bir biçimde hayata geçirilmesinin istendiği dönemler ve özde yine bu politikaların sonucu ortaya çıkan krizler döneminde, faturanın ilk çıkarıldığı mekanlar, toplumsal muhalefetin en ileri kesimlerinin bulunduğu hapishaneler ve böylelikle de siyasi tutsaklardır.

19 Aralık 2000 tarihinde ülkenin 20 hapishanesine yönelik gerçekleştirilen, onlarca devrimci tutsağın yaşamını yitirmesine, yine onlarcasının yaralanmasına ve sakatlanmasına neden olan, kanlı ve vahşi operasyon da yine böyle bir dönemde hayata geçirilmiş, ardından IMF ve DB'nin ekonomi politikalarının ülkede uygulanmasına hız verilmiştir.

İlk deneyleri **Kore**'de yapılan, 1970'lerde başta Almanya olmak üzere, Avrupa ülkelerinde en katı biçimiyle hayata geçirilen ve özde siyasi tutsakla-

rın, tecrit-izolasyon yöntemiyle, toplumdun ve birbirinden yalıtılmasını, ideolojik ve fiziksel olarak teslim alınmasını hedefleyen F Tipi hapishaneler ise bu kanlı 19 Aralık operasyonu sonrası ülkede yaygın bir biçimde hayata geçirilmiştir.

Emperyalist-kapitalist sistemin her türden yöntemle ezilen emekçi halklara saldırdığı bu süreç, aynı zamanda halkların ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin de yükseldiği bir süreçtir. Ezilen halklar dünyanın dört bir yanında emperyalizme karşı direniş destanları yazmaktalar bugün.

Emperyalizme karşı açılan cephe her gün büyümekte, genişlemekte ve halklara umut olmakta, ezen ve ezilenler arasındaki kavga giderek keskinleşmektedir. **Bu kavganın en keskin ve üst boyutta, yüz yüze yaşandığı cephe ise, esir düşen ancak teslim olmayan siyasi tutsakların on yıllardır hapishanelerde açtığı ve büyük bedeller ödeyerek koruduğu mücadele cephesidir.**

Halkların emperyalizme karşı mücadelelerini ortaklaştırmasının, aralarındaki dayanışmayı geliştirmesinin önemi bugün her zamankinden daha yakıcı bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Bu yakıcı görevin, dolayısıyla da **halkların mücadelesinin önemli bir parçası da, tüm dünya hapishanelerindeki siyasi tutsaklar ve savaş tutsaklarıyla dayanışmak ve onların duvarların ardından yükselttiği direniş haykırılarını en geniş yığınlarla ulaştırmak, onların dışarıdaki sesi olmaktır.**

Dünyadaki siyasi tutsaklarla ve savaş tutsaklarıyla dayanışmak, emperyalist politikaların hapishanelerdeki vahşi uygulamalarına karşı koymak amacıyla, **18 Mart'ın uluslararası tutsaklarla**

✓ **ILPS 2. Uluslararası Kongresi'nde emperyalizmin halkları teslim alma araçlarından hapishaneler üzerinde de yoğunlaşmış ve önümüzdeki süreçte uluslararası düzeyde önüne eylem ve faaliyetler koymuştu. Bu konu ile ilgili ILPS Türkiye Seksiyonu'nun hazırladığı ve bazı ILPS üyelerinin imzaladığı ortak metni yayınlıyoruz.**

dayanışma günü olarak belirlenmesi, halkların emperyalizme karşı mücadelelerini, tüm cephelerde giderek ileriye taşımalarının da bir ifadesidir aynı zamanda.

Bizler de, ILPS Türkiye Seksiyonu ve aşağıda imzada bulunanlar olarak, insanlığın kurtuluşu, insanın insanca yaşaması, baskısız, sömürsüz bir dünya kurulması için mücadele ederken esir düşen, ancak teslim olmayan tüm siyasi tutsakların mücadelelerini sahiplendiğimizi, hapishanelerdeki insanlık dışı tüm uygulamaları, emperyalizmin dünya halklarını teslim almaya çalışmasının ürünü olarak gördüğümüzü ve emperyalistlerin hapishanelere dönük politikalarına karşı mücadelemizde, emperyalizme karşı mücadelede olduğu kadar ısrarlı ve kararlı olduğumuzu haykırıyor ve bu sürecin bir parçası olarak, ILPS'nin yapacağı ve siyasi tutsakları konu alan, aşağıdaki etkinlikleri desteklemeye davet ediyoruz:

* **“Attica'dan Abu Garib'e” 22-23 Nisan 2005**, insan hakları, işkence ve direniş. **Berkley-California, ABD** irtibat için: info@attica2abughraib.com

* **“Duvarların Arkasındaki Direniş”**, Politik Tutsaklarla dayanışmak amacıyla, uluslararası sempozyum, **5 Haziran 2005- İstanbul-Türkiye** irtibat için: ilpsturkiye@yahoo.com

* **3 Aralık, 2005 Dünya Siyasi Tutsaklarla Uluslararası Dayanışma Günü**, irtibat için: info@ilps2001.com

İmzalayanlar: ILPS Türkiye Seksiyonu, Yunanistan: Halkların Militan Hareketi, Öğretmen militan hareketi, Öğrenci militan hareketi, ABD- Malcolm X Grassroots Hareketi, Irak Yurtsever Birliği, Brezilya- CEPRASBO, Meksika Tutsak Aileleri ve Yakınları Grubu

İstanbul Liseli Yeni Demokrat Gençlik Paralı-ezberci eğitime karşı LÖB'lerde örgütlen!

İstanbul liseli YDG'liler **20 Mart** günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi. **Gala-tasaray Postanesi** önünde saat 12:00'de yapılan açıklamada paralı-ezberci eğitim sistemine vurgu yapıldı. **“Paralı-ezberci eğitime karşı LÖB'lerde Örgütlen-Yeni Demokrat Gençlik”** yazılı pankart açan kitle **“Paralı-ezberci eğitime hayır”**, **“Liseli Öğrenci Birliklerinde örgütlen”**, **“Yaşasın parasız, anadilde, demokratik eğitim”** yazılı dövizler açtı. Yapılan açıklamada şunlara değinildi; **“En temel sorunumuz olan paralı eğitime, ezberci, faşist nitelikteki eğitim sistemine ancak LÖB'lerde örgütlenerek karşı durulabilir. Liseli gençliğin her geçen gün derinleşen sorunlarına**

ancak LÖB'lerde örgütlenerek çare bulunabilir. Parasız, bilimsel, ana dilde, demokratik eğitim LÖB'lerde örgütlenerek kazanılabilir. Liselerde emperyalizme karşı akademik-demokratik anlamda mücadele LÖB'lerde verilebilir. Bunun bilince çıkarılması ışığında LÖB'lerde örgütlenelim, LÖB'lerde mücadeleyi yükseltelim.”

Açıklamanın bitiminde yere oturan kitle hep bir ağızdan **Gün doğdu hep uyanık** marşını söyledi. Basın açıklaması **“YÖK, polis, medya bu abluka dağıtılacak”**, **“Yaşasın örgütlü mücadelemiz”**, **“Liseliler mücadeleye örgütlenmeye”** sloganlarının atılmasıyla sona erdi.

(İstanbul)

“Kızıl 8 Martlar için bedel ödedik, bedel ödeteceğiz”

Amed'de 8 Mart

Diyarbakır'da Diyarbakır Kadın Platformu'nun 8 Mart günü düzenlediği miting, “Savaşa ve Kadın Katliamlarına Son” şiarı ile özellikle de “Savaşa geçit vermeyeceğiz” sloganları ile geçti. Sık sık barışın elçisinin İmralı'da olduğu vurgusunun yapıldığı mitingde devrimciler de yerlerini aldı. Gençlik Derneği, ESP ve biz YDG'liler de mitingde yerimizi aldık. Gençlik Derneği “Baş eğmeyen kadınların yolundayız” pankartı ve kızıl bayraklarla alana girerken, ESP flamarıyla yerini aldı. Ve biz YDG'liler de “Kadın erkek elele demokratik devrime”, “Kadının katili patron ağa devleti” ve güne ilişkin sloganlarımızla alandaydık. Yoğun yağmurun altında iş günü olmasına rağmen çoğu kadın 2 binin üzerinde kişinin katıldığı miting, çocuk korusu, Koma Kulilka Jıyan ve İlkey Akkaya'nın kitleye seslendiği parçaların ardından sona erdi.

Mitingde Öcalan'ın üzerindeki tecritin kaldırılmasına yönelik sloganların yanında son süreçteki infazlar ve baskılara karşı “Kurtuluş kavgada”, “özgürlük silahta” vb. sloganların atılması ve hesap sorma eylemlerinin dillendirilmesi (özellikle gençlik tarafından) dikkat çekici bir durumdur. Bizler ise gerek teknik gerek toparlanma açısından miting öncesi pek hazırlıklı olmamıza rağmen attığımız sloganlarla kendimizi ifade etmeye çalıştık. (Diyarbakır'dan bir YDG'li)

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü için 6 Mart Pazar günü Saraçhane'den Beyazıt'a yürüyüp basın açıklaması yapmak isteyen, yaşanan saldırı üzerine Beyazıt'ta toplanıp basın açıklaması yapan kitleye polisler tekrar saldırması üzerine tepkiler büyürken 6 Mart Tertip Komitesi, 14 Mart Pazartesi günü ilk saldırının yaşandığı İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde toplanarak bir basın açıklaması yaptı. Saat 12:00'de bir araya gelen kitle “Baskılar Bizi Yıldırılmaz Yaşasın 8 Mart” yazılı pankart açarak eylemine başladı.

Tertip Komitesi adına açıklamayı okuyan Sevinç Tanyıldız; İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün sergilemiş olduğu şiddeti savunan R.T. Erdoğan'ın bir de medyaya “Bizi ispiyonladınız” diye çıkışmasına atıfta bulunarak mantığın “biz her türlü demokratik talebe saldıralım ama çıkarlarımızı gereği kimse bunu başka ülkelere söylemesin” olduğunu söyledi. Daha sonradan basına dağıtılan CD'lerde “eylemciler yasadışı slogan attı” denildiğini ancak CD'lerin içinde böyle bir görüntü olmadığını kaydeden Tanyıldız, SEKA'da direnişte olan işçilere ve TEKEK'in özelleştirilmesini protesto eden işçilere de saldırılar olduğunu söyleyerek bunun bir devlet politikası olduğunu ve asıl eylemlerde olanların değil saldırıların yasadışı olduğunu kaydetti.

AB'nin “şoke olduk” açıklamasını da değerlendiren Tanyıldız; bu açıklamanın ardından haberlerde hiçbir yer almayan saldırının ertesi gün gazetelerde ve televizyonlarda en başta verildiğini belirterek “Şok ol-

manızı gerektirecek binlerce saldırıyla karşılaşmışızdır. Bunların hepsinde şok olmak bir yana AB onay vermiştir. Neden şimdi saldırıyı hayretle karşılamıştır? AB, yediğimiz dayak üzerinden politika yapmasın, ödediğimiz bedelleri politikalarının bir parçası haline getirmesin” dedi. (İstanbul)

ADANA'DA 6 MART

SALDIRISINI PROTESTO

10 Mart 2005 tarihinde İHD, SDP, ESP, HÖC, DHP, BDSF, İşçi Mücadelesi, Alınteri ve Partizan'ın katılımıyla 6 Mart'ta İstanbul'da ve 8 Mart'ta Malatya'da yaşanan saldırılar protesto edildi. İnönü Parkı'nda gerçekleştirilen basın açıklaması sırasında “Baskılar bizi yıldırılmaz”, “Katil devlet hesap verecek” vb. sloganlar atıldı. Okunan basın açıklamasın-

da AKP'nin “demokratikleşme” söyleminin bir yalan olduğu belirtildi.

(Adana YDG)

MARAŞ'TA 8 MART

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Eğitim-Sen Maraş Şubesi tarafından yaklaşık 80 kişilik bir kitlenin katıldığı bir basın açıklaması yapıldı. DDSB'lilerin de aktif olarak örgütlediği bu eyleme ayrıca YDG'liler de ilk defa pankartlarıyla katıldı. Basın açıklamasında “Kahrolsun ABD emperyalizmi”, “Birlik mücadele-zafer” sloganları coşkulu bir şekilde atıldı. Ayrıca 12 Mart'ta da bugünle ilgili Öğretmenevi'nde 300-350 kişilik bir yemek verilmiş, burada da DDSB ve YDG'liler aktif çalışmıştır. YDG'liler ayrıca müzik ve skeçlerle etkinliğe destek vermişlerdir.

(Maraş DDSB)

46 ESP'liyle dayanışma eylemi

İzmir ESP, Devrimci Demokrasi, EMEP, SDP ve Partizan İzmir-Bayraklı Adliyesi'nde bir araya gelerek tutuklu ESP'lilerin serbest bırakılmasını istedi.

Saat 11:00'de bir araya gelen kitle adına ilk önce Ankara Cumhuriyet Savcılığı ve An-

kara Emniyet Müdürlüğü hakkında suç duyurusunda bulunuldu. Suç duyurusunun ardından yapılan ortak açıklamayla 1 Nisan'da Ekmek Adalet Dergisi ve çeşitli derneklere yapılan baskınlarla gözaltına alınanların örgüt üyeliği suçuyla aylardır tutuklu bulunması, meşru ey-

lemlere azgınca saldırılması ve en son Ankara'da meşru bir eylem yapan 46 ESP'linin önce gözaltına alınması ve işkencelerden geçirilmesi anlatılırken tüm bu saldırıların haklı ve meşru mücadelenin önüne geçemeyeceğini ve bu saldırılarla devrimcilerin yılmayacağı belirtildi.

Eyleme DEHAP il ve DİSK Ege Bölge Temsilciliği de destek verdi. (İzmir)

DHP'den AB karşıtı kampanya

13 Mart 2005 tarihinde Taksim Gezi Park'ta basın açıklaması yapan Demokratik Haklar Platformu (DHP) AB'ye karşı kampanya başlattığını ilan etti.

“AB'ye karşıyız çünkü özgür bir halk olmak ve bağımsız bir ülkede yaşamak istiyoruz” pankartı ve “Teslimiyete karşı yurtseverlik” vb. dövizler taşıyan açıklamada konuşan Özkan Kaygulu “İşçi ve emekçilerin karşısında duran, kendi tarımımız ve köylülerin, aynı sınıfsal dokudan hareketle, yani halk olma gerçeğinden hareketle Kürtleri ve Alevileri azınlık kategorisinde değerlendiren Avrupa Birliği'ne karşı çıkıyoruz. Çünkü halka dayalı gerçek bir demokrasi tesis etmek istiyorsak, halkımızın ekonomik ihtiyaçları kadar diğer ihtiyaçlarına da siyasal çözümler sunmak zorundayız” dedi.

Yapılan açıklama “Kahrolsun emperyalizm”, “Kahrolsun AB emperyalizmi ve dünya gericiliği”, “Ne ABD, ne AB çözüm demokratik devrimde” sloganlarının atılmasının ardından başlatılan kampanyaya ilişkin broşür dağıtımıyla son buldu.

(H. Merkezi)

28 ESP'li serbest bırakıldı

7 Aralık'ta Ankara'da Ceza İnfaz Yasası'nı protesto etmek amacıyla yaptıkları eylem sonrası tutuklanan 46 ESP'linin duruşması 11 Mart'ta 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Duruşma öncesi kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla çeşitli eylemler gerçekleştiren ESP'liler, sabah saatlerinde “ESP susmadı, susmayacak” sloganlarıyla Adliye önünde bir araya geldi. “46 ESP'li serbest bırakıl-sın” pankartı açan kitle, sloganlarını haykırarak

arkadaşlarına destek verdi. Soğuk havaya rağmen Adliye önünde bekleyen kitle halaylar ve türkülerle coşkuyu sürekli yüksek tuttu.

Çeşitli illerden gelenlerin, ailelerin, yurtdışından avukatların da katıldığı duruşmaya gazeteciler alınmadı. Avukatlar iddianameye karşı güvensizlik kararının verilmesini istediler. Ancak hakim Orhan Karadeniz bu talebi reddetti ve ifadeler alınmaya başlandı. ESP'liler yaptıkları eylemin meşru olduğunu

belirtirken gözaltında kaba dayığa, hakarete maruz kaldıklarını söylediler. Sincan F Tipi Hapishanesi'nden gelen tutsaklar zorla arama dayatmasına karşı duruşmaya ayakta katıldılar. ESP Ankara Sözcüsü Deniz Bakır; polislerin saldırganlığını eleştirirken “Bizim değil polislerin yargılanması gerekir” sözleri alkışlarla karşılandı. Hakim ise alkış üzerine duruşmaya ara vererek salonun arka iki sırasını boşalttırdı. Büyükşehir Belediyesi de avukatların itirazına rağmen müdahil olarak kabul edildi. Savcı Salim Demirci 11 kişinin tahliyesini isterken 28 kişi tahliye edildi ve duruşma 17 Nisan'a ertelendi. Yeni Ceza İnfaz Yasası'ndaki değişikliklerin de uygulanmaya başlandığı duruşmada ESP'lilere “örgüt üyesi” oldukları iddiasıyla dava açılmış durumda. Duruşma devam ederken ESP'liler Adliye önünde saat 13:00'te bir basın açıklaması yaptılar. Yapılan açıklamada; baskıların ESP'nin mücadelesini engelleyemeyeceği ifade edildi. (Ankara)

YASASIN 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ KADIN ERKEK EL ELE DEMOKRATİK DEVRİME

8 Mart 1857'de Amerika'nın New-York kentinde kadın Tekstil işçilerinin yaktığı başkaldırı ve direniş meşalesinin bu günlere değin lekesez bir şekilde getirilmesi bizler için büyük bir görevdir. Bu görevi yerine getirmek, burjuvazinin mücadelelerle kazanılan böylesi günleri özünden kopararak kitlelere empoze etmesine karşı biz de bir gece düzenledik.

Gecemiz, çoğunluğu kadınlardan oluşan 300 kişilik bir katılımı programına başladı. Açılış konuşması ve saygı duruşunun ardından programımıza derneğimizden emeğiyle katkı sunan **Zeynep Suveren** halk türküleriyle yer aldı. Ardından enternasyonal dayanışmanın güzel bir örneği olarak **İran'lı Grup Aras** gecemize renk kattı. Daha sonra **Grup Şiar** kitleyi türkü ve marşlarıyla coşturdu. Grup, kitlenin beğenisini topladı. Programımızı yarılattığımız bu sırada kısa bir ara verildi. Aranın hemen ardından derneğimiz çatısı altında çalışma yürüten "**Tiyatro Mayıs**"ın hazırlayıp, sahnelediği tiyatro yer aldı. Tiyatro bir kadının ev işi, çocuk, eş üçgeninde yaşadığı sorunları dile getiren, hem mizahi hem de düşündürücü bir oyundu. Programın sonunda sahneyi türküleriyle **Simge** aldı ve halaylarla gecemizi sonlandırdık. Aralarda 8 Mart'ın hem anlamına ilişkin hem de tarihsel sürecine ilişkin kısa yazıların, şiirlerin okunması ve atılan sloganlarımızla bize ait mesajlarımızı verdikimize inanıyoruz.

Amacımız sadece bu günün anlamına ilişkin bir anma yapmanın dışında yeni insanların katılımını sağlayarak onlara bu günün gerçek anlam ve önemini anlatmak istiyorduk. Ve bunu yaptığımızı inanıyoruz.

Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

Kadın-Erkek Elele Demokratik Devrime!

**8 Mart Kızıldır Kızıl Kalacak!
Zindanlardan Bir Ses Nergiz'ler Ölmez!**

Meral, Ayfer, Barbara Halk Savaşıyla İktidara!

İSVİÇRE

Dünya emekçi kadınlarının simgesel günü olan 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü İsviçre'de de çeşitli etkinliklerle kutlandı. Elbetteki, proletarya kavgasının içinden çıkan 8 Mart, kavgayı, mücadeleyi ifade eder ve bu yılda bir kez yapılan etkinliklerle geçiştirilemez her günümüzü 8 Mart coşkusuyla yaşayabilmeyiz. Emekçi kadınların birlik, dayanışma ve mücadelesinin simgesel günü olan 8 Martlar burjuvazi tarafından resmi kutlama günü olarak kabul edilip, içi boşaltılmak istenmektedir. Sıradan bir kadınlar günü olarak göster-

rilen 8 Mart'ta unutmamalı ki burjuva kadınlar burjuva sınıfını, Emekçi kadınlar proletaryayı temsil eder. Bu konuda tüm emekçilere büyük görevler düşüyor. Kadının sınıf mücadelesindeki yerini ve önemini kavrayıp, zulme, zorbalığa ve sömürüye başkaldırı günü olan 8 Mart'ta kadın sorununun toplumsal bir sorun olduğunu bilenlerin bunun yalnızca emekçi kadınların sorunu olmadığını bir kez daha bilince çıkartmalıdırlar. İsviçre'de yapılan 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü etkinliklerinde İTİF bünyesinde faaliyet yürütenler olarak yerimizi aldık. İlk etkinlik 5 Mart'ta İsviçre'nin Basel kentinde İGİF ile birlikte miting olarak yapıldı. Saygı duruşuyla başlayan programda daha sonra ortak hazırlanan 8 Mart yazısı Türkçe ve Almanca okundu. Basel Halkevi çocuk folklor ekibi ve İGİF folklor ekibinin gösterisinden sonra Tiyatro oyunu sergilendi. Stand açıldı.

ATİK'in hazırladığı Almanca ve Türkçe 8 Mart bildirisi dağıtıldı. Buradaki etkinliğin bitiminden sonra İTİF ve Kadınlar Komitesinin birlikte hazırladığı anma etkinliğinin yapılacağı salona gidildi. Etkinliğimizde saygı duruşundan sonra **Zaz Vas Müzik Grubu**'nun dinletisine geçildi. Basel Kadınlar Komitesi'nin çalışmalarıyla oluşturulan **Nergis Kadınlar Korosu** kitleyi coşturdu. Şiirler, konuşmalar ve dia gösterisiyle sınıfsız toplum şiarıyla yola çıkan, aynı sınıftan olanların dayanışma günü olan 8 Mart'ın anlam ve önemi bir kez daha vurgulandı. 8 Mart günü Zürih'te yayın yapan **Radyo Lora**'nın programına İTİF Kadınlar Komitesinden üç arkadaş katıldı. Canlı olarak yayınlanan ve soru cevap şeklinde gerçekleşen sohbet kadın sorununun çözümü için kadınların ısrarlı bir şekilde sınıf mücadelesi içinde yerini alması, okun sivri ucunun erkeklere değil, sisteme yöneltilmesi gerektiği, eğitimin önemi vurgulandı ve 8 Martların,

Yeni Kadınlar yaratma mücadelesine dört elle sarılma günü olduğunu. 8 Martların önemi ve anlamını içeren konuşmayla, şiirlerle, bize tanınan söz hakkını kullandık, İTİF'ten arkadaşlar telefonla programa katılarak 8 Mart'ın önemini vurguladılar.

İTİF bünyesinde faaliyet yürüten arkadaşların emekleriyle gerçekleştirdiğimiz 8 Mart etkinliklerinde "**Kadınlar olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadınlar kurtulamaz**" şiarını bir kez daha haykırdık.

Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

İTİF İsviçre Kadınlar Komitesi

LONDRA

Dünya Emekçi Kadınlar Günü bu yıl Londra'da çeşitli uluslardan bir araya gelen yedi farklı örgütün düzenlediği etkinliklerle kutlandı. Bir kaç ay öncesinden bir araya gelen bu kurumlar 8 Mart Emekçi Kadın Platformunu oluşturdu. Platform, bu yılki 8 Mart'ın

içeriğini "Anti-Emperyalist mücadele ve kadın" olarak belirledi. Bu doğrultuda panel, yürüyüş ve kültürel etkinlikten oluşan bir eylem planı çıkarıldı.

Bu plan doğrultusunda çeşitli merkezi tren istasyonlarında bildiriler dağıtıldı, etkinliklere çağrı yapıldı. 5 Mart günü tüm katılımcılardan birer konuşmacının olduğu bir panel düzenlendi. Panelde konuşmacılar anti-emperyalist mücadelede kadının yerinden, kendi ülke gerçekliklerinden, Irak ve Filistin'deki direnişçi kadınlardan Nepal'de erkek yoldaşları ile iktidara yürüyen komünist kadınlardan ve 8 Mart'ın sınıfsal özünden bahsettiler.

8 Mart günü ise özellikle bulunduğumuz ülke boyutuyla salonlara kapatılan etkinliklere karşı çıkış olarak bir yürüyüş düzenlendi. Yürüyüş boyunca "**Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü**", "**Kadın erkek ele ele özgürleşmeye**", "**Kadınlar göğün yarısıdır**", "**Kahrolsun faşizm, kahrolsun emperyalizm**" sloganları İngilizce-Türkçe atıldı.

12 Mart günü ise kültürel etkinlik düzenlendi. 200-250 kişinin katıldığı etkinlikte **TKM** tiyatrosu ile, **GİK-DER** kadın halk oyunları ile, **YCKM** kadın şiir grubu ile, İngiliz grup şarkıları ile, Filipinliler ise ülkelerindeki kadın mücadelesini anlatan bir sinevizyon ve şiir ile etkinlikte yer aldılar. Destek amaçlı etkinliğe katılan **Grup Nehir** söylediği parçalar ile farklı uluslardan pek çok insanı halaylarla coşturdu.

Enternasyonal coşku ile geçen bu etkinlik farklı uluslardan insanlarımızın bir araya gelerek birbirini tanımalarını sağladı ve ortak iş yapmanın coşkusunu yaşattı.

ATİK İngiltere Komitesi

FRANKFURT

Forum Kültür Merkezi tarafından düzenlenen etkinlikle yapılan 8 Mart kutlaması 12 Mart günü yapıldı. Etkinlik bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Kadınların verdiği mücadelelerden kesitlerin aktarıldığı dia gösteriminin ardından ATİK ve ATİK Kadınlar Komitesi'nin 8 Mart vesilesi ile hazırladığı bildiriler okundu. Şiir dinletisi ile devam eden etkinlikte ayrıca **Wiesbaden ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Birliği Derneği**'nin korusu da sahne aldı. Kısa bir aradan sonra yine Wiesbaden ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Birliği Derneği Çocuk Folklor Ekibi sahneye çıktı. Ardından **Hareket Tiyatrosu Popstar** isimli oyununu sahneledi. Sahne alan **Grup Şiar**'ın söylediği ezgiler ile program son buldu.

19 Mart'ta anti-emperyalist güçler alanlardaydı!

İNGİLTERE

Irak işgalinin yıldönümü vesilesiyle düzenlenen yürüyüşe İngiliz, Hindistanlı, Filipinli ve Türkiyeli gruplar Anti-Emperyalist Blok pankartı arkasında katıldı

Özellikle anti-emperyalist güçler tarafından oldukça coşkulu geçen yürüyüşte bizlerde "Yaşasın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri" ILPS pankartı ile yer aldık. Oluşturulan alternatif kürsüden konuşmaların yapıldığı yürüyüş blok açısından oldukça iyi geçti.

İngiltere'de yaklaşan seçimler dolayısıyla "İşçi Partisi'nin" teşhirine yönelik sloganlar da Blok tarafından atıldı.

ATİK İngiltere Komitesi

DÜİSBURG

ABD emperyalizminin Irak'ı işgalini ve Avrupa'da göçmenlere yönelen ırkçı uygulamaları protesto etmek için İnisyatif Derneği, HDR, Anadolu Kültür Derneği, AGİF Duisburg, Karawane, İran Sosyalist Partisi ve Young Struggle tarafından organize edilen bir yürüyüş düzenlendi. 19 Mart 2005 tarihinde 400 kişilik

kitlenin katıldığı yürüyüşte "Yaşasın enternasyonal dayanışma", "ABD Ortadoğu'dan defol!" vb. Almanca ve Türkçe sloganlar atıldı. Ve katılan kurumlar konuşmalar yaptılar. NRW çapında katıldığımız yürüyüşte ATİK-ILPS ve YDG pankartları ve dağıttığımız bildirilerle kitlelerle buluşmaya çalıştık.

(Duisburg İK okurları)

VİYANA

ABD'nin ve diğer emperyalist güçlerin Irak'ı işgalinin 2. yılı ve aynı zamanda Avusturya'daki sosyal hakların kısıtlanmasına karşı Viyana'da 19 Mart Cumartesi günü bir yürüyüş yapıldı. Yürüyüşe havanın yağmurlu olmasına rağmen yaklaşık olarak 3000 kişi katıldı. Yürüyüşte sık sık "Yaşasın halkların dayanış-

ması", "Yaşasın Irak direnişi", "Terörist Bush, Irak halkı yalnız değildir" gibi sloganlar atıldı. Yürüyüş Stefanplatz'da yapılan konuşmalarla sona erdi.

(Viyana İK okurları)

Newroz piroz be!

Kürt halkının direniş simgesi olan Newroz Londra'da İşçi-Köylü, Atılım ve Devrimci Demokrasi okurları tarafından kutlandı. 20 Mart günü Türkiyeli Türk-Kürt göçmenlerin yoğun olarak yaşadığı bir bölgede yürüyüş düzenlendi. Yürüyüş sonunda ateşler yakıldı ve Grup Nehir'in söylediği parçalarla halaylar çekildi. Yoğun olarak Kürtçe, Türkçe ve İngilizce sloganlar atılarak eylem sonuçlandırıldı.

Türkiye'nin birçok yerinde 14 Mart'ta sağlık emekçileri alanlara çıkarak sorunlarını dile getirdi

SAĞLIKTA EŞİTSİZLİĞİ DERİNLEŞTİREN UYGULAMALAR DEVAM EDİYOR

1976 yılından itibaren 14 Mart, Tıp Bayramı olarak gerek devletin kendi organlarıncı gerekse de sağlık alanında hizmet veren emekçiler tarafından çeşitli biçimlerde kutlanıyor. IMF'nin hazırladığı bütçeyle sağlık alanında; bütçenin %70'i personel ödemeleri için ayrılmaktadır. Kemerleri sıkma politikasının uygulanmasında ve tasarruf denilince ilk akla gelen alanlardan biri olan sağlıkta, özellikle son süreçte ciddi bir tasfiye ve özelleştirme saldırısı uygulanıyor. Ülkemizde 22 milyon kişinin sağlık güvencesinden yoksun olduğunu düşündüğümüzde, özelleştirmelerle daha da boyutlanarak milyonlarca kişinin sağlıkta yaşanan tasfiye saldırısından etkileneceğini görmekteyiz. AKP hükümetinin "Sağlıkta Dönüşüm Projesi"

adı altında emekçilere yönelik saldırısı sağlıktaki eşitsizliği daha da derinleştiren uygulamaları dayatmaktadır. "Genel Sağlık Sigortası-Aile Hekimliği" modelinin yeni bir şeymiş gibi sunulması yine sosyal güvenlik kurumlarının birleştirilmesi lafazanlığı altında SSK'nın kaynaklarının sermayeye peşkeş çekilmesi sağlık emekçilerinin 14 Mart'ta dikkat çektikleri yönler oldu. Sağlıkta böylesi uygulamaların olduğu bir süreçte (sistemde) tıp bayramını kutlamak ülke gerçekliğimizi yansıtmamaktadır. Bu anlamıyla 14 Mart günü alanlara çıkan sağlık emekçileri, hem kendi yaşadıkları sorunlara hem de sağlığın özelleştirilmesiyle halkın yaşayacakları sıkıntılara dikkat çekmeye çalıştılar.

Başbakan uykuda, halk sırada!

SES Aksaray Şubesi, İstanbul Tabip Odası ve işçi sendikaları üyesi bir grup, Vatan Caddesi üzerinde bulunan Vakıf Gureba Eğitim Hastanesi önünde bir araya geldi. "Herkes eşit, ücretsiz sağlık" yazılı pankart açan eylemciler "Halkın plazaya değil, hastaneye ihtiyacı var", "Herkes eşit, ücretsiz sağlık" vb. yazılı dövizler taşıdılar. Basın açıklamasını SES Aksaray Şube Başkanı Songül Beydilli yaptı. 14 Mart Tıp Bayramı nedeniyle bir araya geldiklerini ancak Türkiye'de bugünün bayram olarak kutlanması koşullarının kaldırıldığına dikkat çeken Beydilli "İlaç ucuza üreten SSK İlaç Fabrikası'nın üretimi engellenerek kapatılmaya hazırlanmaktadır. SSK'nın kaynakları çarçur edilmekte, emeklilik yaşı ise yükseltmek istenmektedir" dedi.

Genel sağlık sigortası değil, herkese eşit, ücretsiz sağlık!

İstanbul Tabip Odası (İTO) üyesi bir grup ise trampetler, düdüklükler ve renkli balonlarla Galataray Lisesi

önünde toplandı. "Savaşsız, sömürsüz bir dünyada herkese eşit ücretsiz sağlık. Hekimlere geçinebilecekleri ücret" yazılı pankart açan hekimler "Genel sağlık sigortası değil, herkese eşit, ücretsiz sağlık", "Ücretimiz, iş güvencemiz, sağlık hakkımız için g(ö)reve devam", "İşyeri hekimliğime dokunma", "Her yer SSK, biz SSK'lıyız" vb. dövizler açarak sloganlar eşliğinde Taksim Meydanı'na kadar bir yürüyüş yaptılar. İTO Başkanı basın açıklamasını Gençay Gürsoy yaptı. İTO ayrıca İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi 14 Mart Amfi'sinde de bir tören düzenledi.

(H. Merkezi)

Sağlık emekçilerinden eylem

14 Mart günü SES ve Ankara Tabip Odası üyesi sağlık emekçileri Sağlık Bakanlığı'nın önünde bir araya geldi. "Sağlıkta Dönüşüm Programını" protesto eden sağlık emekçileri "Hastaneme dokunma" yazılı dövizler açtılar. ATO Yönetim Kurulu Üyesi Semih Tatlıcan; hastadan para kazanmak değil, her insanın sağlıklı yaşama hakkına katkıda bulunmak istediklerini söyledi.

(Ankara)

Yeni Türk Ceza Yasası, haber alma ve yapma hakkını kısıtlıyor!

Yeni Türk Ceza Yasası'nın ifade ve basın özgürlüğünü ilgilendiren maddeleri yasanın yürürlüğe gireceği tarih olan 1 Nisan yaklaştıkça daha yoğun tartışılmaya başladı. Basından birkaç örnek verecek olursak; Kars'ta yerel bir gazete "Kars'ta yemek tarifleri" manşetiyle, yasayla beraber artık yemek tarifinden öteye geçemeyecek değerde haberlerin verileceğine dikkat çekmiş. Yine TRT muhabiri ve Haber-Sen Beyoğlu Şubesi Basın-Yayın Sekreteri Mehmet Demir "Kanun bu şekilde yürürlüğe girerse piyasada at yarışı bültenleri dışında gazete kalmaması gerekiyor" diyerek yasayı eleştiriyor...

Biz de bu konuda Açılım Hukuk Bürosu avukatlarından aynı zamanda Çağdaş Hukukçular Derneği Başkanı ve Yönetim Kurulu üyesi olan Avukat Fatmagül Yolcu ve Avukat Ümit Sisliğin'ün görüşlerini aldık.

- 26 Haziran 2004 tarihinde iletişim-basın hürriyetiyle ilgili "yenilikler" ve "iyileştirmeler" içeren 5187 Sayılı Basın Yasası yürürlüğe girmişti. Buna göre "basın yoluyla işlenmiş suçlara hapis cezası vermeme" ilkesi esas ilan edilmişti. 5237 Sayılı Yeni Ceza Kanunu'nda ise yaklaşık 23 ayrı hükümden gazetecilere hapis cezası ön görülmüş. Bu yönüyle "Türkiye'nin en büyük gazeteci hapishanesi" olacağı yönüyle değerlendirilmeler de mevcut. Yapılan bu düzenlemeyi bir değişiklik olarak niteleyebilir miyiz? Bu yasalar özünde neyi içermektedir?

- F. Yolcu: 5187 sayılı Basın Yasası bize göre kamuoyunca yanlış değerlendirilmiş bir yasa. Kamuoyunda da yaratılmak istenen son derece iyimser bir hava var. Basın yasası bir bütün olarak değerlendirildiği zaman; getirdiği yeni açılımlar her ne kadar "özgürlükçü" kavramı maddesinin hüküm altına alınmışsa da, aslında, "özgürlük" kavramının özellikle 3. Maddesinde getirilen sınırlamalarla birlikte çok önemli oranda tırpanlandığını görmek durumundayız. Yasanın 1. Maddesi şöyle diyor: Kanunun amacı basın özgürlüğünü düzenler ve bu özgürlüğün kullanımını beraberinde düzenler.

Ama 3. Maddesine gelip baktığımızda o kadar çok sınırlandırmalar getirildiğini görüyoruz ki; buradan yola çıkarak özgürlükçü bir yasa olduğunu söylemek çok zor. 3. Maddesi'nde getirilen sınırlandırmalarda öncelikle; "demokratik bir toplumun ihtiyaçlarına paralel olarak yasada belirtilen özgürlükler kullanılır" diyor. Hemen altında ise getirdiği sınırlamalar olarak; "kişi hak ve özgürlükleri" demiş, "toplumsal sağlık" demiş, "genel ahlak" demiş, "milli güvenlik, kamu düzeni" demiş, "toprak bütünlüğü" demiş, "devlet sırlarının açıklanması" demiş, "suç işlenmesinin önlenmesi, yargı gücünün, otorite ve tarafsızlığının sağlanması amacıyla sınırlanabilir" diyerek son derece geniş bir çerçeve koymuş önümüze. Şimdi her ne kadar bir çerçeve var gibi gözüküyorsa da özellikle sınırlar kavramsal bir boyutta sınırlandırılarak çizilse de uygulamada aslında bunun, özgürlüğün, hakların basın yoluyla kullanılmasında

karşımıza çok önemli engellemeler çıkacağını ön görmemiz gerekiyordu.

Adı üzerinde basın yasası olduğu için; bu yasada temel hak ve özgürlüklerin kullanılmasına ilişkin sınırlandırmaların ne şekilde karşımıza çıkacağı genel haliyle ifade edilmiş. Yine Basın Yasası olması itibarıyla de bu sınırlanmaların ihlali durumunda uygulanacak yaptırımların neler olacağı burada belirtilmemiş. Basın Yasasında ne belirtilmiş; cezai sorumluluk var mı, yok mu; artı hukuki sorumluluk bu paralelde düzenlenmiş. Onun dışında da bir takım ayrıntı hükümler var. O nedenle Haziran'daki yasa özgürlükçü idi, bu yasa değil tarzında ele almamak gerekiyor. Aslında bir değişiklik olarak algılamak gerekiyor. Yani suç unsurlarının neler olduğu, hangi kapsamda olursa ceza yaptırımı ile karşı karşıya kalınacağı, hangi maddelere tekabül edeceği gibi... Ceza Kanununa tabi ki tepki gösterilmesi gerekiyor. Bu ayrı bir konu, ama bunu yaparken de Basın Yasasını doğru bir şekilde ele alalım diye düşünüyoruz. 5187 Sayılı Yasanın dayandığı yer de 1. ve 3. Maddeler çerçevesinde yasa değerlendirilebilir. Başlığında özgürlüklerin değerlendirilmesi, basın özgürlüğünün değerlendirilmesi ve bu özgürlüğün kullanılması şeklinde bir tanım yapılmış. 3. Maddesinde ise basın yasanın sınırlandırılması konulmuş.

- Basında geçen haber-yorumlara göre yasanın kendi içinde bir bütünlüğünün olmadığına dair örnekler veriliyor. Örneğin Radikal gazetesi yazarlarından Adnan Keskin'in bir haberinde verilen örnek oldukça ilginç. "Hukuki durumları aynı olan iki mahkuma farklı uygulandı. Aynı davadan mahkum olan Nazime Ceren Salmanoğlu, Yeni TCK'nın 'lehine hükümler getirdiği' gerekçesiyle Sivas'ta mahkeme kararıyla tahliye edildi. Ancak Adana Ağır Ceza Mahkemesi, davanın diğer mahkumu Fatma Deniz Polatbaşlı 'lehine hükümler yok' diyerek bırakılmadı. Bu yorumlara katılıyor musunuz? Yasanın uygulamada ortaya çıkaracağı noktalar üzerinde düşünceleriniz nelerdir?"

- F. Yolcu: Ceza Kanunu yürürlüğe girmeden önce henüz taslak halindeyken baş-

layan tartışmalarda da özellikle kanunlaşmasından sonra en çok eleştiri konusu olan, en çok üzerinde durulan noktalardan bir tanesi bu yasanın çok aceleyle getirildiği. Bir an önce 17 Aralık Zirvesi'ne yetiştirilmek kaygısıyla hareket edilip, o nedenle de alelacele Meclis'ten geçirilip Cumhurbaşkanı onayına sunuldu. "Bakın biz yenilikçi, özgürlükçü değiştiren bir mantık taşıyan bir yasa yaptık" diyebilmek amacıyla Ceza Kanunu da son derece acele bir şekilde hazırlandı. Kısa süren bu hazırlık sürecine karşılık hep şu eleştiri getirildi. Bu yasa acele hazırlandı, yasanın mantıksal bütünlüğü genel anlamda yok ve şimdi daha önceki Ceza Kanunu'nda her ne kadar eleştirdiğimiz bir çok nokta olsa da İtalya'dan, Fransa'dan alınan bir sürü ülkenin kendi koşullarıyla oluşturulan yasaların toplanmasıyla oluşturulan bir ceza yasasıydı. Sonuçta uygulamalarla birlikte (tartışmalar ve eleştirilerle) biraz da kendi ülke koşullarına uyarlanmış bir yasa olarak karşımızdaydı. Belki de alışmanın getirdiği bir kolaylık vardı burada. Ama şimdi 1 Nisan'da yürürlüğe girecek yasa, henüz hiç uygulamasını bilmediğimiz hiç içtihadın olmadığı, çünkü uygulama beraberinde somut olay karşısında yargı mercilerinin hangi tür hukuksal bakışın sergileneceği olayların sonuçlarını ortaya çıkarır. Önceki içtihadların hepsi bir tarafa atıldı. Uygulamalar bir tarafa atıldı. Bununla birlikte kavramsal anlamda belirsizlikler var. Dereceli olarak algılanabilecek kavramlar var. Yani kişilere göre değişebilecek, bir yerin hakimi ile bir başka yerin hakimi bu noktada farklı değerlendirilebilir. Çünkü uygulama yok dediğimiz gibi. O yasa maddesini tek tipleştirerek, uygulama çeşitliliği olmadığı için doğaldır ki uygulayıcılar da onu kendine göre değerlendirecek ve ona göre sonuçlar çıkartacaktır. Bu anlamıyla da yasa son derece çelişkili ve tartışmalı hükümler taşıyabiliyor.

Basın Yasası'nın 3. Maddesi'ndeki o sınırlamalar bağlamında da değerlendirdiğimiz vakit kendiliğinden ortaya çıkan bir sonuç. Yani mesela kamu düzeni, kamu yararı diyor. Kime göre kamu yararı, kime göre kamu düzeni. Eğer ki; idare edenlerin tü-

müyle denetimi altında, sivil inisiyatifin, yönetim karşı örgütlü bir güç oluşturan kesimlerin muhalif olmaları, sesini duyuramamaları halinde kamu yararı her zaman tek yönlü ve sadece idare edenlerin anladığı anlamda bir kamu yararı olacaktır. Ama buna karşılık muhalefetin sesini yükselttiği, yani toplumsallığın kendi tepkisini ortaya koyabildiği noktalarda kamu yararı bu defa diğer tarafa evrilebilecektir. O nedenle de basın yasasında o sınırlamalar Ceza Kanunu'ndaki görecelilik durumunu, zamana göre, kişiye göre değişen görecelilik durumunu da aslında yine kapsayan bir durum söz konusu. Bu iki yasayı bir bütün olarak değerlendirdiğimizde özellikle basın özgürlüğü açısından karşımıza çok ciddi problemler çıkabilecek. Son dönemde yasa tam yürürlüğe girecekken güçlü medya grupları birdenbire atağa kalktı. Ve yasanın özellikle kendileri ile ilgili olan yönlerini alarak çok ciddi sınırlamalarla karşı karşıya bıraktığını ifade ederek yeni bir tartışma, gündem yarattılar. Aynı basın daha önce yasa tasarısı aşamasındayken, Meclis Genel Kurulu'nda verildiği aşamada da yasanın çerçevesi belliydi. Fakat o dönemde özellikle zina üzerine yoğunlaştı. Zinayı tartıştırdı günlerce. Hatta neredeyse Türkiye'nin geleceği bu konuya bağlandı. 17 Aralık Zirvesi'nin güvenliği tehlikeye giriyordu. Aslında burada kendisine konu yarattı. Ve bu konuyu içdiş eder derecesinde tartıştırdı. Ve aynı basın yasa yürürlüğü girmeye bir hafta kala birdenbire bu yasanın neden böyle anti-özgürlükçü olduğunu ve özgür basını sınırlayan, basının fikirlerini ortadan kaldıran, etkisizleştiren boyutunu gözümüzün önüne koymaya çalışıyor şu anda. Basın gerçekten, medya patronlarının ürettiği basında bu şekilde yayımları engellenebilir. Onlar açısından da riskler oluşuyor. Ama özellikle gerçek anlamda muhalif kesim açısından önemli sınırlamalar var. İşin doğrusu bu sınırlamalar hep vardı. Para cezalarıyla, hapis cezalarıyla zaten bir şekilde fiilen gerçek anlamda muhalif/sosyalist basının varlığı ortadan kaldırılmaya çalışılıyordu. Bu yasayla bir parça daha bunun öni açılmış oldu.

Genel anlamda sistemin bakış açısında sakat olan bir durum var. Onun ötesinde de gerçekten bu yasa, beklenen, istenilen düzeyde hak ve özgürlükleri, insani standartlara ulaştıran bir yasa olsaydı bile bu yasayı yürürlüğe koyacak, bu yasayı uygulayacak olan mekanizmalar ne yazık ki yok. Hakiminden savcısına, emniyet teşkilatına, bunu uygulatacak avukatına, vatandaşına kadar bu anlamda gerçek bir eğitimin, bilincin verilmesi gerekiyor.

- Bazı maddeleri biraz daha açarsak, örneğin 216. Madde'de "düşmanlığa tahrik"ten bahsediliyor. Meşhur 312. Madde'ye benzemiyor mu? 312'den farklılığı nedir? Yine 220. Madde'de "örgüt propagandası"ndan bahsediliyor. Bu suçun basın-yayın yoluyla işlenmesi halinde verilecek cezaların yarı oranında artabileceği ibaresi var. Bu maddeleri açarsak, sistemin farklı düşünce ve ifadelerle bakış açısını değerlendirebilir misiniz?

- F. Yolcu: Yeni Türk Ceza Kanunu ortaya konulurken 312. Madde kalktı şeklinde bir söylem zaten kullanılmadı. Yeni bir yasanın oluşturulması demek bir önceki yasanın ortadan kalktığı anlamına gelmez. 312. Madde yönetim erkinin her zaman yedeğinde tutması gereken, her zaman sıkı sıkıya sarılması gereken bir madde. Bu nedenle bu maddenin kaldırılması zaten geçmişte de düşünülüyordu. Her ne kadar uyum yasalarıyla belli çeki düzen verilme-ye çalışıldıysa da özü itibarıyla bu yasa, geçmiş yasadaki da bu yasadaki da varlığını korumayı sürdürmüştü. Ama bu yasadaki yine de belli "lehte düzenlemeler" yapılmış. Örneğin daha önce yürürlükte bulunan yasa açısından 312. Madde kapsamındaki unsurların gerçekleşmesi halinde bu suçun basın yoluyla işlenmesi dahilinde ceza kanununda ön görülmesi cezadan bir misli artırılması hükmü bulunuyordu. Nisan ayında yürürlüğe girecek yasadaki ise yarı oranında artırım söz konusu. Belli somutluklar ve eklentiler yapılmış. Bu eklentilerden biri; "halkın bir kesimin benimsediği değerleri alenen aşağılayan kişi" demiş. 312. Maddede böyle bir unsur yoktu. Yeni yasa açısından bu bir ekleme. Yine 312/1'e teka-bül eden "halkın sosyal sınıf, ırk, din, mezhep ve bölge bakımından farklı özelliklere sahip bir kesimini diğer bir kesimi aleyhine kin ve düşmanlığa alenen tahrik eden kimse" bu 312'de vardı zaten yeni bir unsur olarak, "kamu güvenliği açısından açık ve yakın bir tehlike" eklemiştir. Bu önemli gerçekten. Sadece gazetede çıkan bir haberle bir söylemle, bir kişinin herhangi bir konuşmasıyla 312. Madde'den doğrudan bir ceza alması söz konusuysa, bu defa yakın ve açık tehlike halinden bahsedilmiş. Yani toplumsal kargaşanın yoğunlaştığı bir süreçte bu suçun işlenmesi halinde, buna uygun toplumsal bir tablo varsa, bu da tuz biberi oluyorsa diyelim bu durumda cezalandırma söz konusu olması gerekir yasa metnine göre. Ama uygulamada ne olur? Açık tehlike, yakın tehlike görür, bu durumda yeniden cezalandır-

ma söz konusu olabilir. Yani yasayı değerlendirirken biraz da önümüzdeki süreç, nasıl uygulanacağını uygulanacağını gördükçe yasayı daha objektif değerlendirme mümkün olabilir.

220. maddede ise; örgütün veya amacının propagandası. Şimdi bunu iki ayırarak değerlendirelim. Örgütün amacının propagandasının yapılması. Özellikle sosyalist basını çok ciddi bir töhmet altında bırakan

bir hüküm bu. Daha öncesinde de zaten Terörle Mücadele Yasasında düzenlenmişti. Terörle Mücadele Yasası hala yürürlükte. Orada da örgütün propagandasının yapılması 1 ile 5 yıl arasında bir cezalandırma ön görüyordu. Bu defa 220. Maddenin 8. Fıkrası'nda düzenlenmiş 1 ile 3 yıl arasında bir cezalandırma hükmü söz konusu. Bir taraftan Terörle Mücadelesi yürürlükte, bir taraftan yeni TCK'da düzenlenmiş bir hüküm. Dolayısıyla da hangisinin uygulanacağına dair bir muğlaklık var.

- Ü. Sisliğin: Yeni TCK'nın amacı, kişi hak ve özgürlüklerini, kamu düzeninin güvenliğini, hukuk devletini, kamu sağlığını ve çevreyi toplum barışını korumak, suç işlenmesini önlemek. Bu anlamıyla baktığımızda örgüt propagandasının suç sayılmasını yerinde görebiliriz. Devletin kutsal sayıldığı bir sisteme göre bireyin daha tali kaldığı bir ceza uygulamasında elbetteki devletin getirdiği bu düzenleme doğaldır, devlete göre mantıklıdır. Ama her halükarda bir örgüt propagandası kapsamı içinde bir haber amacıyla örgütün ismini vermek de suç sayılıyor. Geçmişte PKK'ye yönelik böyle bir şey vardı. PKK yerine "terör örgütü" kullanmak gerekliliği getirmişti. Şimdi bu kapsam genişletiliyor. PKK demek bile propaganda olarak görülüyordu. Yasa bu şekilde haber alma, haber yapma

özgürlüğü açısından bir sınırlama getiriliyor.

- F. Yolcu: Basın Kanununun 3. Maddesi'nde basın özgürlüğü kavramını tanımlarken; "bilgi edinme, yayma, eleştirme ve yorumlama ve eser yaratma." Yani özgürlük kavramının kapsamı içerisinde bunları saymış. Az önce Ümit'in de bahsettiği gibi "yasadışı" olarak değerlendirilse bile (sonuçta varlıkları kesin bir gerçeklik) yasadışı oluşan bir örgütün faaliyetine ilişkin gazetelerde bir haber yaptığımız takdirde, bunun bir propaganda olarak nitelendirilmesi bu yasa kapsamında çok mümkün. Bir taraftan da basın yasasının 3. Maddesi'nde yer alan bilgi alma, eleştirme, yayma kapsamında değerlendirdiğimizde bu iki madde birbiryle çelişen durumda. Ama sonuçta örgütün amacının propagandası üzerinden düşündüğümüzde; propaganda sözcüğünün karşılığı olarak "taraf taraf edinme, genişleme, çevre edinme" olarak düşünülüyorsa elbette ki sistem, yönetim erki kendi varlığına yönelmiş olan oluşumların, faaliyetlerin varlığına tahammül göstermeyecektir. Kendi iradesi dışında oluşan her oluşumu bir şekilde bertaraf etmeye çalışacak, muhalefetin gücüne göre hareket edecektir. Sürece göre, güç dengesine göre de yaptı-

duğuna dair düşüncelerinizi belirtir misiniz?

- Ü. Sisliğin: Burada özellikle Meclis Genel Kurulu'nda ve alt komisyonlarda görüşüldüğü dönemlerde basına da yansıtıldığı gibi daha çok zina meselesi gündem oldu. Zina meselesi üzerine fırtınalar koparıldı. Zina üzerine getirilen cezai yaptırımlar üzerinden özellikle kadın örgütleri tarafından bir karşı çıkış getirildi. Yine muhalif örgütler tarafından getirilen eleştiriler üzerinden düzeltilmiş ilan edildi. Ama AB yetkilileri zinaya ilişkin bu ceza yaptırımını çıkarılmadığı ve ceza kanununun kabul edilmediği müddetçe müzakere başlamayacağını ifade etti. Aradan birkaç gün geçmesine rağmen Genel Kurula gidildi ve kabul edildi. Alalecele bir şekilde. Hukuki ve farklı düzenlemeler AB ile müzakereler üzerinden yapılan düzenlemelerdi. Bunun içinde birçok çelişkiyi ve boşlukları barındırıyor. Kavramlar çok soyut bir biçimde ve toplumun diğer kesimlerinden, barolar, hukukçulardan görüş alınmadan, üzerinde tartışma yapılmadan direkt bürokratlar tarafından yapıldığı için birçok eksikliği barındırıyor. Şu anda mesela ceza yasasının ertelenmesi düşünülüyor. 6 ay, 1 yıl gibi. Veya yeniden düzenleneceği söyleniyor. Sonuçta geline nokta. Bu cezai, hukuki düzenlemelerin hangi mantıktan hareketle düzenlendiği. Her şey AB için hazırlanıyor. Toplumun menfaatine uygun düzenlemeler olsaydı, toplumun ileri kesimlerinin düşünceleri alınabilirdi. Neden? Çünkü AB'nin istediği düzenlemeler üzerinden yapıyor tüm bunlar. İleriki süreçte karşılaşacağımız ise bu çelişkiler olacaktır.

- F. Yolcu: Genel anlamda sistemin bakış açısında sakat olan bir durum var. Onun ötesinde de gerçekten bu yasa, beklenen, istenilen düzeyde hak ve özgürlükleri, insani standartlara ulaştıran bir yasa olsaydı bile bu yasayı yürürlüğe koyacak, bu yasayı uygulayacak olan mekanizmalar ne yazık ki yok. Hakiminden savcısına, emniyet teşkilatına, bunu uygulatacak avukatına, vatandaşına kadar bu anlamda gerçek bir eğitimin, bilincin verilmesi gerekiyor. Ama toplumun hiçbir kesiminde bu anlamda bir bilinç söz konusu değil. Getirilen özgürlükçü yaklaşımlarda emniyetin karşı çıkışlarıyla veya başka uygulatıcıların karşı çıkışlarıyla zaten önüne setler çekiliyor. Onun dışında maddi mekanizmaların olmayışı örneğin, delil toplanılması noktasında gerçi bu ceza muhakemeleri kanuna giren bir durum. Ama her iki kanunu birlikte değerlendirdiğimiz vakit de mekanizmalar oluşmuş değil. Yani dostlar alışverişte görsün hesabıyla işler yürümeye devam ediyor.

Her halükarda bir örgüt propagandası kapsamı içinde bir haber amacıyla örgütün ismini vermek de suç sayılıyor. Geçmişte PKK'ye yönelik böyle bir şey vardı. PKK yerine "terör örgütü" kullanmak gerekliliği getirmişti. Şimdi bu kapsam genişletiliyor. PKK demek bile propaganda olarak görülüyordu. Yasa bu şekilde haber alma, haber yapma özgürlüğü açısından bir sınırlama getiriliyor.

8 MART KAVGA GÜNÜDÜR!

Ne TC faşizminin azgın terörü ne de AB standartları bu gerçeği karartabilir!

6 Mart 2005-Beyazıt

6 Mart 2005-Beyazıt

6 Mart 2005-Beyazıt

6 Mart günü İstanbul'da gerçekleştirilen 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü eyleminin, faşist TC devletinin kolluk güçleri tarafından azgın bir faşist terörle saldırıya uğraması başta AB olmak üzere herkesi "şok" etti(!) TC faşizmi ile AB emperyalistlerinin "troykası" (üçlü) arasında yapılan görüşmelere; faşizmin azgın terörü damgasını vurdu. 17 Aralık'tan sonra ilk kez bir araya gelen tarafların konuyla ilgili yaptıkları açıklamalar, "AB üyeliği" adı altında Türkiye halkına yutturulmaya çalışılan, "demokrasi", "insan hakları" balonlarının bir kez daha patlamasına yol açtı. TC faşizmi, AB üyeliği yolculuğunda arabayı bir kez daha şarampole yuvarladı.

TC faşizminin 6 Mart'ta göstericilerin üzerine bu kadar azgın bir biçimde saldırmaması, hiç kuşkusuz ki onun faşist niteliğinden bağımsız değildir. Ülkemizdeki "TC demokrasisinin" ne türden bir demokrasi olduğunu bilenler açısından bu durum bir sürpriz olmadı. Bugün AB üyeliği masalıyla sıklıkla ifade edilen ve hatta kalemini ve ruhlarını hakim sınıflara satmış kimi "solcu"larca demokratik devrimin gerçekleştirilmesi olarak alkışlanan AB üyeliği meselesinin, nasıl bir gerçek olduğu net ve berrak bir biçimde gözlemlendi.

Bizler açısından, yani bu ülke topraklarında yıllardır demokrasi mücadelesi veren ve bu demokrasinin kesinlikle düzen içinde değil, düzeni yadsıyan, sistem karşıtı bir mücadeleden geçtiğini savunan ve pratiğini bu savunusu üzerinden şekillendirenler açısından, ülkemizdeki demokrasinin bir devrim sorunu olduğu, gerçek halk demokrasisinin ancak böyle varolabi-

leceği, AB gibi emperyalist bir birliğin ya da herhangi bir dış gücün ülkemize demokrasi getiremeyeceği bilinen bir gerçektir. Bunun dışında atılan adımların sadece ve sadece emperyalistlerin istem ve arzularının yerine getirilmesi, yasaların ise bu emperyalist sömürünün daha verimli olması açısından revize edildiğinin bilinmesi gerekir. Yani bugün "insan hakları", "demokrasi" vb. adı altında ilerleme raporlarında değinilenler esasen AB ve Türk hakim sınıfları açısından belirleyici öneme sahip değildir. Onlar açısından belirleyici olan sömürü ve tahakkümlerinin devam etmesidir. Bu konuda hem fikirdirler. Nitekim AB adına yapılan açıklamalarda 8 Mart eylemine yapılan müdahalenin kendisi değil "şiddeti" eleştiriliyordu. Yani onlara göre müdahale yapılabilirdi ancak müdahalenin AB normlarında olması gerekiyordu!

8 Mart vesilesiyle yapılan eyleme yönelik azgın polis terörüne gösterilen tepkilerden, özellikle AB'nin kınamasından sonra burjuva feodal medyada yer bulması ve gündeme oturması ise, komprador feodal medyanın yüzünün halka değil, doğası ve varlık gereği olarak emperyalistlere dönük olmasının bir sonucu olarak görülmelidir. Ülkemizde özellikle ilerici devrimci güçlere gerçekleştirilen ilk olmayan ve son da olmayacak olan bu karşı devrimci şiddete yönelik gösterilen tepkilerin, AB emperyalistlerinin "şoke" olmasından sonra gündem olması, burjuva feodal medyanın demokrasi, insan hakları vb. aşığı olmasından değil elbette. Öte yandan burjuva feodal yazılı ve görsel basının büyük bir çoğunluğunun AB emperyalistlerinin eleştiri-

rilerinden hareketle "konuyu gündemde tutması" ve yaşanan "faşist terörün üzerine gidilmesi" çağrısı, Kasımpaşalı Erdoğan'ı rahatsız etmiş olacak ki, yazılı ve görsel medyayı "AB'ye servis yapmak"la, "ülkeyi ihbar etmek"le suçlayıp, "milli olmaya" davet etti.

Öte yandan Erdoğan başta olmak üzere TC faşizminin bilimum yetkililerinin yaptıkları açıklamalar ve "onlarda da oluyor", "onlar kendi polislerine baksın" yönlü açıklamaları, TC faşizmin "Ankara Kriterleri"nin ne anlama geldiğini bir kez daha gözler önüne serdi.

Hiç kuşku yok ki AB emperyalistlerinin değindiği ve "AB normlarında olması gerekirdi" dedikleri müdahale; burjuva demokratik devrimlerini gerçekleştiren toplumlarda yaşanan ya da daha doğru bir ifade ile burjuva demokrasisinde olması gereken müdahaledir. Bizim gibi faşist diktatörlüğün hüküm sürdüğü ülkelerde ise müdahalenin biçimi böyledir. Türk tipi "demokrasi" böyledir. Açıkçası AB üyeliği masalıyla ilan edilen demokrasi yalanlarının ya da gizlenmek istenen faşist diktatörlüğün yüzünün, bu eylemde yaşananlarla maskesinin bir kez daha düşmesidir. AB "aday üyesi" TC faşizminin takkesi düşmüş, keli görünmüştür. AB buna itiraz etmektedir. "Ne yaparsan yap, ama yeter ki benim normlarıma uygun olarak, kılıfına uydurarak yap" demektir.

Nitekim daha bir kaç yıl öncesinde bu ülkenin hapisanelerinde gerçekleştirilen katliamla onlarca tutsak öldürülürken AB şoka girmemiştir! Ya da bugün ülkemizde karakollarda uygulanan işkencelerle insanlar katledilmeye devam edilirken AB "sistemik

işkence yok" diyebilmektedir. Yargısız infazlar bu ülkenin sokaklarında ve kırlarında tüm hızıyla devam ederken AB şoka girmemektedir. Onlar açısından bunlar uygulamada yaşanan sorunlardır ve düzeltilecektir!

AZGIN TERÖRÜN GERÇEK SEBEBİ!

8 Mart'ı kutlayanlara yönelik gerçekleştirilen faşist polis terörünün arkasında yatan asıl neden iddia edildiği gibi açıklama bitiminde Proletarya Partisi lehine atılan sloganlar değildir. Göstericilere yönelik gerçekleştirilen bu linç saldırısı sonrasında AB troykasının tepki göstermesi ve ardından da burjuva feodal medyanın yayımları sonucunda yapılan açıklamalar; suçüstü yakalananların acemice savunusunu içermektedir. İstanbul Emniyet Müdürü başta olmak üzere tüm yetkililer yaptıkları açıklamalarda Beyazıt'ta toplanan 500-600 kişilik grubun basın açıklamasından sonra dağıldığını ancak 60 kişilik bölümün "Halk Ordusu TİKKO" ve "Yaşasın TKP/ML" diye slogan attığını söyleyerek bu grubu hedef aldıklarını ifade ettiler.

Ancak öte yandan gerek başbakan ve gerekse de diğer yetkililer gerçekleştirilen faşist saldırıyı "provokasyon" kelimesiyle açıklamaya çalıştılar. Hızını alamayan "demokrasi aşığı" ve "faşizmin mağduru", "hapishane kuşu" Erdoğan, göstericileri suçladı. Neyin, nasıl bir provokasyon olduğu anlaşılmasa da, hakim sınıfların bu aşığılık sözcüleri yine her zamanki tavırlarını sergilediler. Üstüne üstlük TÜSİAD bile "hükümet siyasi sorumluluğu üstlenmeli" derken, bu gerici faşist memurlar kraldan çok kralcı kesilerek,

“hırsızın hiç mi suçu yok?” (Adalet(!) Bakanı Cemil Çiçek) gibi açıklamalarla bu faşist terörün arkasında durdular.

Bu konu ile ilgili özellikle değinilmesi gereken bir diğer nokta da; bu azgın terör sonucunda oluşan tepkilere yanıt vermek amacıyla yapılan açıklamalarda yine Türk hakim sınıflarının yeminli Kürt halkı düşmanlığının gündeme gelmesiydi. Türk hakim sınıfları buldukları her fırsatta ya da zorda kaldıkları her durumda Kürt halkına kinlerini kusmaktan geri kalmıyorlar. 8 Mart gösterisine müdahale edilme gerekçesini eylemde Abdullah Öcalan'ın posterinin taşınması olarak açıklıyorlar. Oysa ki kendileri de biliyor ki gösteride böyle bir poster açılmadı. Kaldı ki böyle bir posterin açılmasının müdahale gerekçesi olarak ifade edilmesi, TC faşizminin Kürt halkına yönelik yeminli düşmanlığının devam ettiğini göstermesi açısından anlamlıdır.

TC faşizminin 8 Mart gösterisine müdahale etmesinin arkasında esasen 8 Mart gösterisinin devrimciler tarafından gerçekleştirilmesi ve bunun da devletin icazetinde değil, tamamen devrimcilerin inisiyatifinde olması yatmaktadır. Daha gösteri başlamadan faşizmin kolluk güçlerinden bir yetkilinin Tertip Komitesi'ne yönelik “devletin izin vermediği bir gösterinin afişini ve çağrısını yaptınız, gidin izin verilen yerlerde yapın” sözlerinin arkasında gizlidir. TC faşizmi devrimcilerin kendilerine çizilen sınırları kabullenmesini istemektedir. TC faşizmi açısından gösterinin amacı, izinli olup olmaması ya da “yasadışı bir örgütün lehine slogan atılması”ndan ziyade asıl önemli olan, devrimcilerin ortak bir iradeyle göstermiş oldukları kararlılık, cüret ve ilkeli duruştur. Devletin asıl meselesi budur. Diğer nedenler talidir. Kaldı ki devletin bakış açısı ile bakıldığında her gün onlarca izinsiz gösteri olmaktadır. Ancak faşizmin kolluk güçleri genelde devrimcilerin düzenlediği gösterilere saldırmakta, olanca karşı devrimci şiddetini uygulamaktadır. Bunun nedeni de esasen devrimcilerin faşizmin karşısında gösterdikleri duruştan bağımsız değildir.

Özellikle 8 Mart'ın devrimci bir içerikte kutlanması amacıyla, 8 Mart öncesinde bir araya gelen devrimci gruplar yaptıkları basın açıklamasında, bu yönü özellikle belirtmişler ve buna uygun olarak çalışmalarını örgütlemişlerdir. Yani faşizmin kolluk güçlerinin bu azgın saldırısının asıl nedeni 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün özüne uygun bir biçimde kutlanmasının engellenmesi amaçlanmıştır. Nitekim toplanma yeri olan Saraçhane'de yapılan saldırı bunun işareti. Devrimci grupların oluşturduğu Eylem Komitesi tarafından saat 11:00'de toplanma yeri olarak açıklanan Saraçhane'de “burada toplanmanıza bile izin vermeyeceğiz” söylemleri ile saat 10:30'da yapılan saldırı, bunun sonucudur. Yani faşizm daha 8 Mart eylemi başlamadan, önce saldırarak inisiyatifi ele almak istemiş ve bu

nedenle toplanma saatini beklemeden gözaltılara başlamıştır. Ancak devrimci yapıların, 8 Mart'ı özüne uygun bir biçimde kutlama ve 8 Mart'ın bir şenlik günü değil, kavga ve mücadele günü olması gerektiği anlayışından hareketle, bu saldırıyı kararlılıkla karşılamaları, saat 12:00'de Beyazıt Meydanı'nda toplanmaları ve gösteriyi gerçekleştirmeleri faşizmin kolluk güçlerini çılına çevirmiştir. Kolluk güçlerinin azgınlığının ve terörünün ardında, kitlelerin bu kararlı duruşu vardır. Faşizm bu kararlı duruşa tahammül gösterememiş ve gösteri bitiminde dağılan kitleye saldırmıştır.

Burada özellikle üzerinde durulması gereken bir diğer nokta da; faşizmin Saraçhane'deki toplanma yerinde

6 Mart 2005-Saraçhane

gerçekleştirdiği saldırının arkasından kitlenin dağılmaması, tam aksine 8 Mart'ın özüne uygun bir biçimde kutlanması, amaç ve talepleri doğrultusunda Beyazıt Meydanı'nda toplanmasıdır. Faşizmin tahammülsüzlüğü işte bu kararlılık ve duruştur. Bu kararlılık ve duruş önemlidir ve önümüzdeki süreçte büyütülmelidir.

8 MART'IN CÜRETİNİ 1 MAYIS'A TAŞIYALIM!

8 Mart vesilesiyle devrimciler arasında yakalanan bu birliktelik ve 8 Mart'ın özüne uygun bir biçimde kutlama kararlılığı, önümüzdeki süreçte de sürdürülmesi ve büyütülmesi gereken bir duruştur. Özellikle önümüzdeki süreçte Türkiye Devrimci Hareketi açısından önemli günlerin varlığı ve hepsinden önemlisi 2005 1 Mayıs'ının

devrimciler tarafından, anlam ve önemine uygun bir biçimde kutlanması açısından önemlidir. Hatırlanacağı üzere geçtiğimiz yıl gerçekleştirilen 1 Mayıs devrimciler açısından parçalı bir biçimde kutlanmıştır. Bu durum devrimcilerin özellikle “yer konusunda” bir ortaklık yakalayamamasına neden olmuş bu da devrimci ve ilerici güçleri bölmüştü. Şimdi devrimci hareketin hem geçen yılki 1 Mayıs pratiğinden hem de bu yılki 8 Mart pratiğinden dersler çıkarması gerekiyor. Geçtiğimiz yıl 1 Mayıs öncesinde özellikle bazı sendikacıların “Taksim, Taksim” propagandaları eşliğinde, 1 Mayıs'ın devrimci özüne uygun olarak Taksim'de kutlanmasının önüne geçilmesine izin verilmemeliydi. 1

yanlıştı. Saraçhane devrimci-demokratik güçler için ne yeni bir mevziydi ve ne de burada gerçekleşen miting farklı bir niteliğe sahipti. Saraçhane'deki mitingin bütünlüklü olarak daha coşkulu olmasında, önceki tartışmaların, Taksim hedefinin vs. etkili olduğu doğrudur. Ancak, hazırlık tartışmalarında ilk başta ortaya konan amaçların gerçekleşmediği de unutulmamalıdır. Bu anlamda, bu mitingi gerçekleştiren DİSK ve KESK'in niteliği bir kez daha açığa çıkmıştı. Bu örgütleri statüko karşıtı diye tanımlayarak Çağlayan mitingine katılan ve 1 Mayıs anlayışı öteden beri belli olan devrimci-demokratik güçleri statüko ilan etmek, bunu da sınıf hareketinin yol ayrımındaki tercihler olarak propaganda etmek küçük burjuva benmerkezciliğiydi, doğru değildi.

Geçen yıl gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlamalarında ortaya çıkan tabloyu değerlendirerek böyle ortaya koymamızın esas nedeni, devrimcilerin geçen yıl yaşadığı ve olumlamadığımız bu ayrışmadan gerekli derslerin çıkarılması ve önümüzdeki 1 Mayıs'ın bu dersler ışığında devrimcilerin inisiyatifinde daha güçlü ve özüne uygun bir biçimde kutlanmasına yönelik çabamız olarak algılanmalıdır. Öte yandan bu yılda, 2004 1 Mayıs'ında gerçekleşen devrimci güçler arasındaki ayrışmaya benzer bir biçimde, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün farklı alanlarda kutlanması gerçeğine işaret etmek gerekir. Hiç kuşkusuz ki 1 Mayıs 2004 ile 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle yapılan eylemlerde yaşanan ayrışmaların nedenleri ve sebepleri aynı değildir. Bunun altını önemle çizmek gerekir. Ancak sonuç itibarıyla devrimcilerin bir araya gelememesi söz konusudur. İşte üzerinde durduğumuz nokta budur. Devrimciler içinden geçtiğimiz süreçte bir araya gelmek için bütün imkanları zorlamalıdır. “Ne olursa olsun bir arada olalım” anlayışında değiliz. Ancak devrimciler bu süreçte özellikle birlikte hareket etmeleri için bütün imkanlarını zorlamalı ve her türlü küçük burjuva hesapçılığını ve pragmatizmini bir kenara bırakmalıdırlar. İçinden geçtiğimiz tarihsel süreç, emperyalizmin ve onun uşaklarının azgınlığının saldırıları ve halk güçlerinin durumu, ilerici ve devrimci güçlerin durumu bize bunu söylüyor. Bu durumda başta kendi özgücümüz olmak üzere, (belirleyici olan budur) birleşilebilecek bütün güçlerle birlikte hareket etmeye çalışmalıyız. Bu tarihsel bir sorumluluktur. “Ne olursa olsun, ne yapılsa yapılsın birlikte hareket edelim” anlayışında değiliz. Nitekim bu yılki 8 Mart eylemlerinde yaşananlar da bu anlayışımız doğrultusunda gerçekleşmiştir. 8 Mart öncesi yaşanan tartışmalarda istemediğimiz ve onaylamadığımız pratikler gerçekleştirilmiş, devrim ve ilerici halk güçlerine yarar sağlamayan, tamamen küçük burjuva hesapçılığının ve pragmatizmin ürünü olan bir ayrışma yaşanmıştır. ↗

Buradan hareketle, 2004 1 Mayıs'ı sonrasında yapılan değerlendirmelere benzer biçimde bazı devrimci anlayışları, "statükocu" vb. ilan etmeyeceğiz. Bu doğru da değil zaten. Meseleyi böyle değerlendirmek çığ bir yaklaşımın ürünü olur.

8 Mart daha güçlü ve daha örgütlü bir biçimde gerçekleştirilebilirdi. Bunun sağlanamamasının nedenini devrimci anlayışlar iyi tahlil etmelidirler. Devrimcilerin yaşanan bunca tecrübeden sonra biraz daha "mantıklı" olmaları gerekir. Kendi dar çıkarlarını değil, halkın ve devrimin çıkarlarını gözetmeleri gerekir. Ancak ne yazık ki 8 Mart vesilesiyle yaşananlar bu söylediklerimizi birer temenni olarak, "**cehenneme giden yapı taşları**" olarak kalmasına yol açtı. Nitekim 8 Mart öncesi birlikte hareket etmenin önünü tıkayan anlayış, ayrı kutlamalar netleşince de bu tavırlarına devam etmiştir. Ayrışma sebebi kitlelere gerçeklerle alakası olmayan şekillerde anlatılmıştır. Bu aslında gerçek sebebi itiraf edememenin yarattığı bir sonuç olarak değerlendirilmelidir. Yine aynı şekilde devrimciler açısından hiçbir eylemin meşruluğu devletin izin verip vermemesi ile ölçülemezken Beyazıt eyleminin "**izinsiz**" olacağı propagandası ile çalışma yürütmek, ortak hareket etmeyi zorlaştıran yanlış politikalar ve böyle bir pratiğin başta pratiği gerçekleştirenler olmak üzere kimseye yararı yoktur. Özcesi 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle yaşananlar iyi değerlendirilmeli ve gereken dersler çıkarılmalıdır.

Bu yapılmadığı ve gerekli dersler çıkarılmadığı taktirde önümüzdeki süreç ve özellikle de 2005 1 Mayıs'ı layıkınca karşılanamaz. Bunun görülmesi için kahin olmaya gerek yok; sürece kendi dar örgütsel çıkarları açısından

7 Mart 2005-Suç duyurusu

bakmayanlar, meselelere devrim için, halk için, ilerici güçler açısından bakanlar, bunu rahatlıkla görebilir. Bunları ifade ederken, şu gerçeğin altını bir kez daha çizelim. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle Beyazıt'a çağrı yapan 14 devrimci anlayışın biraraya gelmesi ve ortak bir irade ile süreci örmeleri önemsenmesi ve üzerinden atlanmaması gereken bir tavidir. Yukarıda da üzerinde durduğumuz ve vurgu yaptığımız noktalar, bahsini ettiğimiz 14 anlayışın biraraya gelmesi ve ortak iş yapma çabasını önemsizleştirmiyor. Burada bu meseleye değinmemizin nedeni, yaşanan ayrışma üzerinde yapılan spekülasyonlara ve propagandalara yönelik değerlendirmemizi ortaya koymak ve bu değerlendirme üzerinden 2005 1 Mayıs'ının devrimciler açısından nasıl ele

alınması gerektiğine dair yaklaşımımızı ortaya koymaktır.

SONUÇ OLARAK

Faşist devletin bilumum yetkilileri, önümüzdeki süreç için kendilerince tehlike uyarıları yapmaktadır. Kitle hareketinin gelişeceği, "**toplumsal patla-**

maların yaşanacağı" ifade edilmektedir. Faşist devletin resmi ya da gayri resmi bütün kuruluşları yaklaşan bu tehlikeyi karşı önlem alınması gerektiğini ifade etmekte, bu konuda makaleler yayınlamaktadırlar. Nitekim **Stratejik Analiz** dergisinin Şubat 2005 sayısında yayınlanan bir makalede, 2005 yılında "terör" tehdidinin artacağı ve devletin özellikle **PKK, TKP/ML TİKKO** ve **DHKP-C** gibi örgütlere dikkat etmesi gerektiği salık verilmektedir. Yani devlet uyarılmakta ve özellikle bu örgütlenmelerin gelişme potansiyeli taşıdığı, buna karşı devletin önlem alması gerektiği ifade edilmektedir.

Son süreçte artan asayiş olayları gerekçe gösterilerek yapılan güvenlik toplantıları yaklaşan bu "**tehlikenin**" ürünü olarak ortaya çıkmaktadır. Bu durum yani, faşizm açısından bu örgütlenmelerin gelişme potansiyeli taşıyacağı tespiti önemlidir ve esasen bu gelişme potansiyeli kitle hareketinden, kitlelerin artan hoşnutsuzluğundan, işsizlik ve yoksulluk girdabında boğulmalarından, demokrasi taleplerine yönelik "**AB standartlarında**" ya da "**Ankara kriterlerinde**" gösterilen karşı devrimci şiddetin varlığından bağımsız değildir. Kısacası önümüzdeki süreç devrimci hareketin, devrimci örgütlenmelerin, sınıf bilinçli proleterlerin misyonlarına uygun bir biçimde davranmalarını, bunun içinde her türlü grupsal kaygıdan, "**biçimsel önderlik hastalığından**", pragmatizmden bağımsız bir biçimde davranmalarını koşullamaktadır. Bu yapıldığı taktirde kazanan hiç kuşku yok ki, işçi sınıfı ve emekçi halkımız, devrimciler ve komünistler olacaktır.

TKP/ML militanları AKP bürolarına yönelik saldırıları üstlendi!

Gazetemize posta kanalıyla ulaşan bir bildiriye göre AKP bürolarına yönelik gerçekleştirilen saldırıları TKP/ML militanları üstlendi.

"Emperyalizmin Uşağı Türk Hakim Sınıflarının Sözcüsü Ve Emirleri Adalet Ve Kalkınma Partisi, Halkımızın Ve Partimizin Devrimci Şiddetinden Kurtulamayacaktır!" başlığını taşıyan bildiriyle TKP/ML militanları eylemleri yaşanan son gelişmelere paralel olarak gerçekleştirdiklerini açıkladılar.

"**Kürt Türk ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımıza**" denilerek başlanan bildiriye; "TC devleti Türk hakim sınıflarının; Kürt, Türk ve çeşitli milliyetlerden işçi sınıfı ve emekçi halkımızın üzerinde uyguladığı faşist diktatörlüğüdür. Ve bu faşist diktatörlük kurulduğu günden bugüne emperyalizme bağımlı bir yapıya sahiptir. Türk hakim sınıfları olan Komprador Burjuvazi ve Büyük Toprak Ağalının bu faşist diktatörlüğü, emperyalizmin desteğiyle ayakta durmaktadır. Yarı feodal yarı sömürge iktisadi bir yapıya sahip olan TC faşizmi, emperyalizme göbekten bağımlıdır. Emperyalistler ve onların yer-

li uşakları olan Türk hakim sınıflarının bu faşist diktatörlüğü parlamenter demokrasi adı altında maskelemekte, yapılan seçimlerle "**halkın kendi kendisini yönettiği**" bir düzen olduğu ileri sürülerek varolan bağımlılık ve bu bağımlılığın doğal bir sonucu olan faşist diktatörlük, "**temsili demokrasi**" masallarıyla gözlerden saklanmaya çalışılmaktadır. TC faşizminin bu demokrasi oyununu oynayan ve seçimlerle "iktidarı" ele geçirmeyi düşleyen kimi solcu anlayışların varlığı ise bu masalların etki gücünün hangi boyutlarda olduğunu göstermeye yeter. Ancak hiç kuşkusuz ki ve tarihsel tecrübeler de göstermiştir ki TC faşizminin kuralları içinde, demokrasi oyununu oynayan ve hükümet kuran bütün siyasal partiler, TC faşizminin "**kırmızı çizgi**"lerine tabidirler. Bu kırmızı çizgiler, Türk hakim sınıflarının Milli Güvenlik Siyaset Belgesinde (MGSB) belirlenmiştir. Hükümet olan hiçbir partinin bu çizginin dışına çıkmasına izin verilmemektedir. Bu çizginin karakteristik özelliği, emperyalizme bağımlılık, Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden işçi sınıfı ve emekçi halkının üzerinde uygulanan faşist

baskı; (ki bu durum bazen açık askeri faşist diktatörlük olabileceği gibi, bazen önümüzdeki gibi parlamenter maskeli "**demokrasi**" olabilmekte, bazen ise muhterarla, yada "**balans ayarları**"yla müdahale edilerek, emperyalizmin ve Türk hakim sınıflarının lehine sürekli bir biçimde korunmakta) özünde faşist diktatörlük olarak, işçi sınıfı ve emekçi halkımız üzerindeki sömürü, zulüm ve tahakkümle varlığını devam ettirmektedir.

Bu nedenle "**temsili demokrasi**" oyunuyla seçilen ve "**iktidar olduk**" söylemiyle hükümet olan hangi parti olursa olsun, gerçekte iktidar olamamaktadır. Hükümet kuran her parti, aslında Türk hakim sınıflarının ve emperyalistlerin sözcüleri ve onların politikalarının icracısı olmak zorundadır. Hükümet kuran her parti, var olan düzenin gereği olarak emperyalistlerin ve onların ülkemizdeki temsilcileri olan Komprador Burjuvazi ve Büyük Toprak Ağalının çıkarlarına uygun bir şekilde hareket etmek zorundadır. Bu zorunluluğun dışındaki her davranış ve politik yaklaşım açık yada kapalı, legal yada illegal, yumuşak ya da sert müdahaleyle kar-

şılanmaktadır. Kuruluşu emperyalistlerle yapılan pazarlıklarla gerçekleştirilen TC faşizmi, ilk yıllarından itibaren, **Fransa, İngiltere** ve daha sonra da **Alman** emperyalistleri olmak üzere; 1945'ten sonra da ABD emperyalizminin ileri karakolu misyonunu oynamıştır. Bugün de TC devleti ve onun hükümetleri aralarında AB emperyalistleri de olmak üzere esasta ABD emperyalizminin çıkarları doğrultusunda hareket ederek, ülkemizin yeraltı ve yerüstü kaynaklarını bu kan emicilere peşkeş çekmekten geri durmamaktadır. ABD emperyalizminin Ortadoğu'ya yönelik işgalci politikalarına ve Ortadoğu halklarının katledilmesine dolaylı ve dolaysız bir şekilde destek olmaktadır. AB üyeliği propagandalarıyla, ülkemizin her türlü değerlerinin yağmalanmasına izin verilmektedir. Yine emperyalist laboratuvarlarda üretilen ve hiç kuşkusuz ki emperyalizmin çıkarlarına hizmet eden ekonomik politikaları, ülkemizde uygulayarak halkımızı iligine kadar sömürme politikası izlemektedirler" denilen bildiriye buradan hareketle AKP hükümetine ilişkin tespitlerde bulunulmaktadır.

Bildiri "bugün 'hükümet olan ama ikdidar olamayan' (Başbakan T. Erdoğan'ın deyimiyle) AKP de bu tarihsel gerçeklikten ayrı değerlendirilemez. AKP hükümeti de TC faşizminin varlık sebebi olan emperyalizme bağımlılığın ve Türk hakim sınıflarının bu bağımlılıkla doğru orantılı olarak belirlenen ekonomik siyasal ve askeri politikaların uygulayıcısı ve sözcüsü olmak zorundadır. Bunu yapmadığı takdirde emperyalizme göbekten bağımlı Türk hakim sınıfları tarafından herhangi bir gerekçeyle 'iktidar'dan uzaklaştırılması çok da zor değildir. Bu nedenle AKP hükümeti, TC devletinin emperyalizmle ilişkisine paralel olarak gerek AB emperyalistleri ve gerekse de ABD emperyalistlerinin ülkemizdeki çıkarlarına paralel olarak, Türk hakim sınıfları tarafından belirlenen politikaları uygulamak ve savunmak zorundadır.

Bugün 'temsili demokratik sistemin seçimlerinde çoğunluk sağlayan' AKP hükümeti de kendisinden önceki diğer tüm hükümetler gibi emperyalist patentli politikaları uygulamaya devam etmiş, hatta emperyalizmin artan saldırganlığına paralel olarak, halka yönelik saldırılarda daha da pervasızlaşmıştır. AKP seçim döneminde TC faşizmine yönelik göreceli de olsa muhalif söylemlerde bulunarak sistem dışına yönelen geniş halk yığınlarının desteğini almıştır. Seçimlerden önce IMF'yle masaya oturmayacağını belirtmiş, seçimlerden sonra ise söyleminin tam tersine IMF'nin en iyi kölesi olmuştur. Buna benzer onlarca örnek söz konusudur. Başbakan olmadan ve hatta milletvekili olmadan önce ABD emperyalizminden icazet alan Tayyip Erdoğan, dertlerini anlatmak isteyen işçiye, köylüye, öğrenciye ve bir bütün olarak halkımıza yönelik 'sınıf kültürüne uygun olarak kabadayı ağzıyla' sert ithamlarda bulunarak aslında kimlerin çıkarlarına hizmet ettiğini ortaya sermiştir. AKP seçim döneminde bolca bulunduğu vaatleri bir kenara bırakmış, geniş halk yığınlarının değil bir avuç azınlığın, sömürücü sınıfların çıkarlarına çalışmıştır/çalışmaktadır. Elbette AKP hükümeti sınıfsal konumu ve çıkarı gereği halkımızın yanında olmayacaktır. O hakim sınıfların devletinin hükümeti olarak efendilerinin ve kendilerinin çıkarlarına uygun politikaları hayata geçirmek için çaba harcamıştır/harcayacaktır. AKP hükümeti de, faşist devletin diğer bütün hükümetleri gibi hak arayanlara karşı devletin kolluk güçlerini kullanmaktadır/kullanacaktır. AKP hükümeti kendisine biçilen sınırlar içinde demokrasilik oyunu oynarken hak arayanları provokatör olarak ilan etmiş böylece ağzından düşürmediği demokrasinin hakim sınıfların sömürücüleri, talanları ve yolsuzlukları için demokrasi olduğunu göstermiştir. Yolsuzluğa set çekmekten, "damardan girmekten", "hortumcuların hortumlarını kesmekten" bahsederken kendi atadığı kişilerin enerji bakanlığının ihalelerinde yolsuzluk yaptığı ortaya çıkmasıyla suçüstü yakalanmıştır. Bunlar daha çirkefin dışı yansıyan kısmıdır. İçte daha nelerin olduğunu en iyi bu emperyalist uşakları bilir. Ve hiç kuşkusuz ki bu çirkef, ikiyüzlülük,

tıpkı önceki hükümetlerde olduğu gibi kapatılacak, düzen içinde bir çözüme bağlanacaktır. Tüm bunlar da gösteriyor ki, AKP hükümetinin daha önce hükümete gelmiş sistem partilerinden hiçbir farkı yoktur. Hepsinin birleştiği nokta emperyalizme uşaklık, halka karşı düşmanlıktır" denilen bildiri, bu değerlendirmelerden hareketle, son süreçte yaşanan SEKA direnişine değinmektedir.

Bildiri; "halkımızın birleşip bu kanemici vampirlere, emperyalistlerin bölgemizdeki temsilcisi Türk hakim sınıflarının faşist devletine karşı, ortak mücadele etmekten başka kurtuluş yolu yoktur. Bugün SEKA'da yaşananlar TEKEL'de, PETKİM'de, TÜPRAŞ'ta, Telekom'da, THY'de yaşanacaktır. Tüm bu kurumlar özelleştirilerek işçileri işten atılmaya, işsizler ordusuna yeni üyeler katılmaya çalışılacak, halkımızın emeğinin sömürüsüyle oluşturulan kuruluşlar emperyalist tekellere peşkeş çekilecektir. Bundan kaynaklı SEKA örneğini iyi hatırla tutmalıyız. SEKA'daki direniş tam olarak zafere ulaşmamışsa da işçilerin köylülerin ve bir bütün olarak halkımızın ekonomik demokratik haklarını korumalarının yolunu belli oranda göstermiştir. Ve yine bu direniş ve direnişin sonlandırılması, Türk hakim sınıflarının taktik politikadaki kabiliyetlerini; özelleştirme saldırısına yönelik işçi sınıfı açısından bir kıvılcım olan SEKA direnişini, kendileri açısından bir yangına dönüşmeden söndürebilme "başarılarını" da bizlere göstermektedir. Türk hakim sınıflarının, geçmiş dönemlerden (ve özellikle '89 bahar eylemlerinden) edindikleri tecrübelerle SEKA direnişini kendileri açısından en uygun bir biçimde, sarı sendikacıları da kullanarak, "işçilerin oyuyla" bitirme hamlesi, onların bundan sonra gerçekleştirecekleri özelleştirmelerin bekası açısından önemlidir. Türk hakim sınıfları bu nedenle, önümüzdeki özelleştirme saldırılarını düşünerek, SEKA direnişine yönelik polisiye/askeri bir müdahalede bulunmamış, faşist yüzünü bu şekilde göstermemiştir.

Bu direniş bizlere bir kez daha göstermiştir ki; işbirlikçi sendika ağalarına direnişleri teslim etmeden tek merkezden yürütülen benzer saldırılara maruz kalanların birleşmesi ve omuz omuza mücadele etmesi saldırıları püskürtmek için zorunludur. Ancak sadece ekonomik demokratik mücadeleyle yetinmek, bu sorunlarla sık sık karşılaşmamıza yol açacaktır. Bu sorunları temelden ortadan kaldırmamanın yolu ekonomik demokratik mücadeleyi siyasal iktidar mücadelesiyle bütünleştirmekle mümkündür. Türk hakim sınıfları var oldukça sömürü, zulüm, zorbalık, işsizlik, açlık vb. vb. varolacaktır. Bundan kaynaklı egemen sınıfların iktidarına son vererek halk demokrasisi kurma mücadelesinde yerimizi almalıyız" denilerek devam ettirilen bildiri, son dönemlerde AKP'ye yönelik gerçekleştirilen çeşitli saldırıları üstlenerek devam ediyor.

Bildiri; "bizler TKP/ML militanları olarak başta SEKA işçileriyle dayanışma amaçlı olmak üzere, AKP hükümeti nezdinde faşist TC devletinin gerek işçi sınıfına ve emekçi halkımıza yönelik artan

saldırıları ve gerekse de SEKA işçilerinin direnişine yönelik kullanılan tehditkar üslup nedeniyle işçi sınıfının ve ezilen emekçi halkımızın AKP hükümeti nezdinde TC faşizmine yönelik haklı ve meşru öfkelerinin yerine getirilmesi amacıyla; **26 Şubat tarihinde İstanbul Ümraniye, Çakmak Mahallesi, AKP Meclis İrtibat Bürosu; İstanbul Sarıyer, Derbent Mahallesi AKP Bürosu ve yine İzmit, Gebze Osmangazi Mahallesi AKP Bürosu,** partimiz militanları tarafından molotoflanarak imha edildi" denilerek devam ediyor. Bildiride, ayrıca "Başbakan Erdoğan başta olmak üzere bilumum hükümet yetkililerinin, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle 6 Mart'ta eylem yapan göstericilere yönelik Saraçhane'de ve Beyazıt'ta gerçekleştirilen azgın faşist terör ve bu terörün, Türk hakim sınıflarının sözcüsü AKP'nin "kraldan daha kralcı bir biçimde" savunulması karşısında partimiz militanları tarafından **13 Mart tarihinde Ankara Mamak AKP İlçe Teşkilatı, İstanbul Ümraniye AKP İlçe Teşkilatı, Mersin Mezitli AKP İlçe Teşkilatı,** molotoflanarak tahrip edildi.

Partimizin, hem SEKA işçileri nezdinde işçi sınıfına ve emekçi halkımıza yönelik saldırılara sessiz kalmaması ve hem de 8 Mart'ı özüne uygun bir biçimde kutlamak isteyen ve bu amaçla devrimci bir iradeyle gerçekleştirilen gösteriye karşı, devletin kolluk güçlerinin gerçekleştirdiği ilk olmayan ve son da olmayacak olan faşist saldırıya yönelik; halkımızın, ilerici demokrat kitlelerin haklı ve meşru tepkileri ve bu tepkiler doğrultusunda partimiz militanları tarafından gerçekleştirilen saldırılar sonucunda, faşist TC'nin sözcüleri tarafından partimizin adı öne çıkartılarak yapılan karşı devrimci propangandalar ve özellikle bizzat Başbakan Erdoğan tarafından "**birileri düğmeye bastı**" şeklinde yapılan açıklamalar da göstermektedir ki; yaşanan gelişmeler sonucunda hiç istemedikleri halde yazılı ve görsel burjuva feodal basında partimizin ismini ön plana çıkartmışlar ve buradan hareketle başta partimiz olmak üzere, devrimcilerin ve kitlelerin haklı, onurlu ve meşru mücadelesini, her zaman yaptıkları gibi maniple etmeye çalışarak çarpıtmayı amaçlamışlardır.

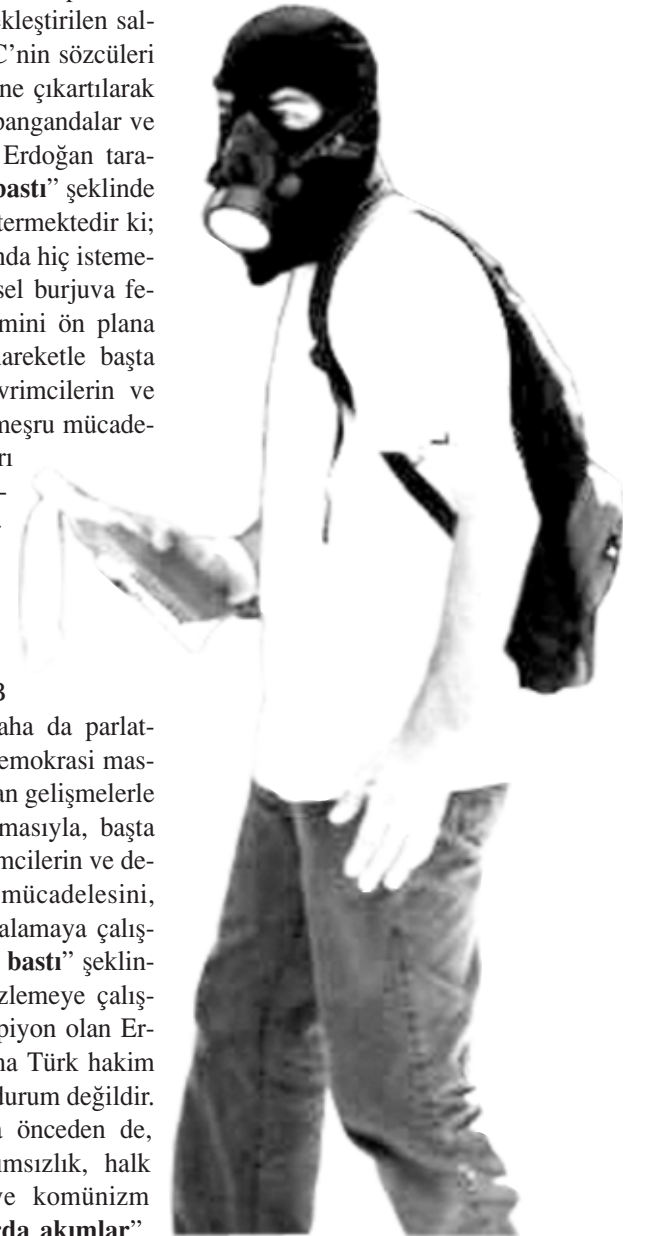
Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız;

Faşist TC devletinin, AB üyeliği aldatmacalarıyla daha da parlatmaya çalıştığı yüzündeki demokrasi maskesinin özellikle son yaşanan gelişmelerle birlikte daha da açığa çıkmasıyla, başta partimiz olmak üzere devrimcilerin ve demokratların, kitlelerin mücadelesini, "**provokasyon**" olarak karalamaya çalışmak ve "**birileri düğmeye bastı**" şeklinde açıklamalar yaparak gizlemeye çalışmak açıktır ki, zavallı bir piyon olan Erdoğan için yeni olabilir ama Türk hakim sınıfları açısından yeni bir durum değildir. Türk hakim sınıfları daha önceden de, halkımızın özgürlük, bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve komünizm mücadelesini, "**kökü dışarda akımlar**",

"**dış mihraklar**", "**yabancı güçlerin uzantıları**" vb. propagandalarla karalamaya, partimizin ve halkımızın mücadelesini, kendilerince engellemeye çalışmışlardır.

Oysa başta partimiz olmak üzere bu topraklar üzerinde mücadele eden devrimciler köklerini ve güçlerini Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızdan almaktadır. Asıl kökü dışarda olan, başta AKP hükümeti olmak üzere sözcülüğünü yaptıkları bir avuç sömürücü Türk hakim sınıflarıdır. Komprador Burjuvazi, Büyük Toprak Ağaları ve onların faşist devleti olan TC'nin emperyalizme bağımlılığı, onun en karakteristik özelliğidir. Emperyalizme uşaklık TC faşizminin en köklü geleneğidir. Bu geleneğin yıkılması ancak ve ancak çeşitli milliyetlerden Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halkının öncü partiyle birleşerek mücadele etmesine, demokratik devrimini gerçekleştirmesine bağlıdır" deniliyor.

Elimize posta kanalıyla geçen bildiri; "**Ağa Patron Devletini Yıkacağız, Halk İktidarını Kuracağız; Kahrolsun Emperyalizm Ve Onun Ülkemizdeki Uşakları; Kahrolsun Emperyalizm, Faşizm Ve Her Türden Gericilik; Yaşasın Halk Demokrasisi, Sosyalizm Ve Komünizm Mücadelemiz; Yaşasın Demokratik Halk Devrimi; Gerillalar Ölmez, Yaşasın Halk Savaşı; Yaşasın Partimiz TKP/ML Ve Önderliğindeki TİKKO, Gençlik Örgütümüz TMLGB**" sloganlarıyla son buluyor.

Işığa doğru yürüyenlerin mücadelesi

Toplumsal değişim ihtiyacı toplumun tüm kesimleri tarafından açık hale geldiğinde, mücadelenin örgütlenmesine sadece en fazla acı çeken, en fazla değişimi talep eden sınıf olan proletarya katılmaz. Aynı zamanda burjuva-feodal sistem tarafından baskı altına alınıp, her geçen gün yoksulluğa ve yıkıma doğru sürüklenen küçük burjuvazi de toplumsal değişim mücadelesine katılır. Yani sadece özgürlüğün gerçek sahipleri ve savunucuları ışığa ve yeni yaşama doğru yürümez, bu özgürlük yürüyüşüne aynı zamanda "anın ihtiyacı" olan sınıf ve tabakalar da katılır.

Toplumsal değişim mücadelesine "en alttakilerin" mülksüzlerin, yani proletaryanın ideoloji ve politikası yön verdiği zaman hedef ve amacına varır, gerçek anlamda toplumsal değişim gerçekleşir. Ancak değişim mücadelesine geçici olarak katılan ve o tarihi kesitte çıkarları değişimden yana olan küçük burjuva sınıfın ideolojisi de mücadeleye yön vermek ister, bunun mücadelesini örgütlemeye çalışır. Kendi sınıfsal bakış açısını, tutum ve yöntemlerini, alışkanlıklarını, ahlakını ve sınıf terbiyesini toplumsal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesine işlemeye çalışır. Ancak bu durumda değişimden yana olan iki sınıfın (proletarya ve küçük burjuvazi) bakış açısı, yöntem ve tutumları, sınıfsal çıkarları çatışmaya başlar.

Toplumsal üretim içinde küçük mülk sahibi olarak yaşayan küçük burjuvazi, düşünsel ve moral olarak burjuvaziyi izler. Yaşam içindeki alışkanlıkları, hareket tarzı, değer yargıları bütünüyle burjuvazinin izinden gider.

"Küçük burjuva, yaşamda burjuvaziye bağımlıdır. (Toplumsal üretim içindeki konumu itibarıyla) Proleter olarak değil, mülk sahibi olarak yaşar ve düşünce tarzında da burjuvaziyi izler." Lenin.

Egemen burjuvazinin baskısı altında ezilen küçük burjuvazi, varlıklarını yok olmaktan kurtarmak için egemen burjuvaziye karşı mücadele eder. Sermaye karşısındaki tutarlı olmayan duruşu, tutucu ve gerici olması sınıfsal dokusundan, değişimden yana proletarya gibi köklü olarak taraf olmamasından kaynaklanmaktadır. Devrimci olmaları, proletarya saflarına katılmaları onların "anın" çıkarlarından vazgeçirilip, gelecekteki çıkarlarını savunmalarına zorlayan nedenler, varlıklarını yok olmaktan kurtarmak içindir. Gerçek anlamda devrimci olan sınıf, zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyi olmayan proletaryadır.

Küçük mülk sahibi olan küçük burjuvazi, burjuva-feodal sistemden sürekli baskı görür, yaşam koşulları hızla kötüleşir ve yıkıma doğru sürüklenir. Bundan dolayı "hızlı ve çabuk" değişimden yana olur. Küçük burjuvazi sınıfsal karakteri gereği süreklilik, istikrar, dayanıklılık, disiplin gibi proletaryaya ait özelliklerden uzaktır. "Hızlı ve çabuk" değişim istemi onu ideolojik olarak proletaryanın devrim biliminden uzaklaştırır. Politikada sağ ve sol oportünist bir hat izlemeye götürür. Sınıf savaşımında sağ ve sol sapma olarak ortaya çıkan politik sapmalar küçük burju-

vazinin bakış açısından politik tutum ve yönteminden kaynaklanmaktadır.

Her türlü baskıya uğrayan hızla işsizliğe ve sefaletle doğru sürüklenen, proletarya ile büyük burjuvazi arasında geçiş durumunda olan bu sınıfın **olumlu yanı** proletaryanın politik örgütsel hatta ideolojik etkisine açık olmasıdır. **Kötü ve geri yanı** ise proletaryanın öncülüğünden yoksun kalınca liberal burjuvazinin hatta büyük burjuvazinin ideolojik-politik etkisi altına girmesidir.

Ülkemiz nüfusunun büyük çoğunluğu nu küçük burjuvazi oluşturmaktadır. Nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturan bu sınıf,

sürekli olarak burjuvazi ile proletarya arasında bocalamayı yaşar. Proletaryayı dört bir yandan kuşatan bu sınıf kararsız ve yalpalayan duruşu ile proletaryanın moralini bozmaya, kendi burjuva karakteristik özellikleri olan bireyci, bencil ve cesaretsiz özelliklerini mücadeleye mal etmeye çalışır. Ancak bu sınıfın proletarya ile birleşmesiyle ki devrim davası zafer kazanabilir, bağımsızlık, özgürlük davası, toprağın köylülere verilmesi, ulusların tam hak eşitliği davası zaferle sonuçlanır. Proletaryanın devrim bilimi kendisini kurtaracağı gibi diğer sınıf ve tabakaları da kurtuluşa götürür. Hiçbir şey kazanmaz. Bundandır ki proletarya örgütleyici rolünü başarılı ve zafere ulaştırıcı bir şekilde gerçekleştirmek için en sıkı merkezîyetçilik ve disiplin ihtiyacı vardır.

Devrimci hareketin gelişim gösterdiği süreçte hızla devrim saflarına katılan küçük burjuvazi, **yenilgi ve durgunluk dönemlerinde** hızla devrimden uzaklaşır. Proletarya Partisi'nden kopar, kopmayıp proletarya saflarında kalanlar da tasfiyeci anlayışların hızla etkisinde kalır, kendi küçük burjuva düşüncelerini parti içinde egemen kılmak için yoğun bir mücadele yürütür.

Ülkenin ekonomik-politik-toplumsal özellikleri, devrimci hareketin ve Proletarya Partisi'nin düşünsel-örgütsel gelişimine etkide bulunur. Sınıf bilinçli proletarya devrimin en ileri teorisiyle yeterince donanım sağlamadığında küçük burjuva ideolojisine ve onun örgütsel-yönetimsel ve kadro anlayışlarına karşı da yeterince güçlü mücadele yürütemez. **Bugün ve gelecekte bu mücadele, kesintisiz bir şekilde**

devam edecektir.

Devrimin en ileri teorisiyle donanmayan ve bu donanımı sınıf savaşımının pratiği içinde geliştirip, derinleştirerek, süreklileştiremeyen sınıf hareketi "**düşünsel ve yapısal**" sorun yaşamaktan kurtulamamaktadır. Devrim biliminin ve proletaryanın devrim programının geliştirilip, derinleştirilememesinin en önemli nedeni başlangıçtaki genel, yüzeysel, parçalı kavrayış zafiyetidir. Yüzeysel, genel, bölük pörçük parçalı kavrayış, bilimi geliştirip, derinleştirmez.

Proletarya Partisi içinde proletaryanın

Proletarya sağlam, kararlı, fedakar, cesur ve tutarlı bir siyaset izlemelidir. Bu politik kararlılık ona, tasfiyeciliğe ve yalpalayan, kararsız ve cesaretsiz küçük burjuva unsurlara karşı mücadelede vazgeçilmez bir güç verir.

devrim bilimi olan MLM, ideolojik-politik-örgütsel olarak örgütlenirken, küçük burjuvazi öznelcilik, sağ ve sol oportünizm ve sektarizm olarak örgütlenmeye, parti içinde egemen olmaya çalışır. Devrimi gerçekleştirmiş ülkelerde olsun ülkemizde olsun nüfus olarak çoğunlukta olan küçük burjuvazi sadece kendi sınıfını değil, aynı zamanda işçi kitleleri ve parti içindeki işçi sınıfı kökenli üyeleri de etkilemeye çalışır. Bu gerçeklik, Proletarya Partisi içinde küçük burjuva ideolojisinin sık sık farklı biçim ve özelliklerde tasfiyeci anlayış ve hizip olarak, ortaya çıkmasına neden olur.

Proletaryanın devrim mücadelesini her alanda güçlendirmek için, küçük burjuvazinin ideolojik-politik-örgütsel-yönetimsel anlayışını bütün yönleriyle incelemek, kavramak gerekir. Küçük burjuvazinin bütün özellikleri her yönüyle tanınmadan, bilinmeden ona karşı doğru temelde mücadele yürütülüp, küçük burjuva ideolojisi alt edilip, proletarya ideolojisi egemen kılanamaz. Proletarya ideolojisi, küçük bur-

juva ideolojisine karşı dönüştürme mücadelesini süreklileştirmek zorundadır. Küçük burjuvazinin ideolojik temeli öznelciliktir. İdealist felsefeden beslenen ve bu felsefi temel üzerinde öznelcilik olarak kendisini ortaya koyan küçük burjuva anlayış, örgüt içi ve kitle ilişkilerinde sektarizm olarak kendisini örgütlemeye çalışır.

Proletaryanın ideolojik mücadelesini güçlendirelim

Küçük burjuvazi kendi öznel niyetlerini, istem ve tercihlerini, öfke ve kinini, sevgi ve sempatilerini, kişisel tepkilerini gerçeğin yerine koyar. Gerçeği, sorunları inceleme tarzı genel, yüzeysel, tek yanlı ve parçalıdır. Bir tek yönü bütün diye kabul eder. Olayın bir yanını görür, gördüğünü gerçek zanneder. Kişileri değerlendirirken, subjektivizmden kurtulamaz. Gördüğü, duyduğu, algıladığı her şey onun için gerçektir. Gerçeğe ulaşmak için sorgulama, araştırma ve inceleme ihtiyacı duymaz. **Kişiler hakkında yaptığı değerlendirmede gerçek yerine duyguları ona yön verir. Birini sevdiğinde o şahıs mutlaka "olumlu"dur. Sevmediği insan rahatlıkla "olumsuz" olur.** Çok yönlü, bütünlüklü değerlendirmeden her zaman uzaktır. Parçayı bütün zanneder. Parçayı görür, ancak bütünü görme çabasına girmez. Tek yanı dinler, hemen karar verip yönünü tayin eder. Oysa tek yanı dinleyerek karar verenlerin yanılacağını, iki tarafı dinleyerek aydınlanacağını bildiği halde, tek yanı dinleyerek karar vermektan, düşünce açıklamaktan, yorum yapmaktan, dolayısıyla yanılmaktan kurtulamaz.

Gerçeği olgularda aramak yerine, görüngülerde arar. Boş lafları, dedikoduları gerçek kabul eder. Dedikodularla düşünür, yaşar, politik tercihini belirler, kararını verir. Dedikodu onun vazgeçilmez yaşam suyudur. Dedikodu; evde, işte, sokakta, okulda, ibadet yerlerinde kısaca toplumsal yaşamın örgütlendiği her yerde kültürel dokunun önemli bir rengidir. Bu doku örgütlü yaşama da yansımaktadır. Dedikodu, aşılması gereken engel, çözülmesi gereken ciddi bir toplumsal sorundur.

Düşünce ve duygu dünyası karmaşık ve her şeyden çabuk etkilenmeye açıktır. Çabuk karar verir. Çabuk düşünce ve karar değiştirir. Çabuk sevinir, çabuk hüznlenir. "Önce ateş eder sonra nişan alır", "önce konuşur, yönünü belirleyip, karar verir, sonra düşünmeye başlar." Değişkenlik ve kararsızlık yaşamı boyunca egemen durumdadır.

Küçük burjuvazinin toplumsal yaşam biçimi onun düşünce yöntemini belirler, ekonomik yaşamındaki istikrarsızlık onun ideolojik dünyasını belirler. Başarı ve başarısızlık, zafer ve yenilgi dönemlerinde eğilim ve düşünceleri, duyguları hemen değişir. Onun dünyasında sarhoş olma ve karamsarlık, ümitsizlik iç içedir.

Küçük burjuvazinin en temel ve belirgin özelliği **zorluklar karşısında dayanıklılık, kararlılık, istikrar gösteremesidir.** Bencil, bireyci özelliği onun toplumsal ve politik-örgütsel yaşamında önemli özellikler olarak ortaya çıkar. Kendi hata ve zaafına karşı gerici ve tutucudur.

Öz-eleştirel tutum takınmaktan uzaktır. Özeleştiri yapmayı "onursuzluk" kabul eder. Kendisine yöneltilen eleştirileri kişiliğine yönelik hakaret ve saldırı olarak algılar. Hatalarını dokunulmaz bir erdem sayar. Zorda kalınca **dil ucuyla** "özeleştiri" yapar. Burjuvazinin ve küçük burjuvazinin sınıfsal tüm özellikleriyle proletaryanın kendisine vermek, kazandırmak istediği özellikleri arasında çatışma ve mücadele onun politik yaşamı boyunca devam eder. Hangi sınıfın bakış açısının, yöntem ve tutumunun, özelliklerinin kazanacağı, sınıf savaşımının niteliğine-boyutuna-gelişim düzeyine, Proletarya Partisi'nin ideolojik-politik-örgütsel gelişim düzeyine, toplumsal koşulların bütününe bağlıdır.

Küçük burjuvazinin örgütsel ya-

samdaki tutumu sekterizmdir. Yoldaşlar arası ilişkilerde ve kitlelere karşı yaklaşımda yıkıcı, itici ve yabancılaştırıcıdır. Yoldaşları ve kitleleri partiden uzaklaştıran, manevi bağımlı tutumlar sergilemekten kaçınmaz. Eğitmek, inandırmak, ikna etmek yerine, en kaba, ilkel, hotzotçu, aşağılayıcı, küçümseyici, moral ve motivasyonu düşürücü davranışları sergiler.

Küçük burjuvazi kitlelerin ruhsal durumundan söz ederken kendi gevşekliklerini kitlelere yüklemeye çalışır. Kitleler zamanın gelmesini bekleyen bilinçli öğelerle, umutsuzluğa düşmeye hazır bilinçsiz öğelere bölünmüştür. Ezilen ve açlık çeken kitlelerin ruhsal durumu gevşek değildir. Gevşek olan küçük burjuvazinin ruhsal durumudur.

Parti ve devrim çıkarlarını gözetlemek yerine kendi bireyci ve bencil çıkarlarını partinin üzerinde tutar ve gözetir. Risk almak, zor görevleri üstlenip, sorumluluk almak yerine, en kolay ve en az riskli görev alır. Söylem ve pratiği arasında en fazla uyumsuzluk gösteren davranışları sergiler. Bireysel çıkarını korumak söz konusu olduğunda ya da sıkıştığı zaman, "zor durumda" kaldığında yalana başvurmadan çekinmez.

Kendi hata ve zaaflarından ders çıkarılmaz. Aynı benzer hata ve zaafı tekrar tekrar işlemekten yorulmaz. Özellikle illegalite kurallarına uymada disiplinsiz davranmakta oldukça "başarıldır".

Kendi hata ve zaaflarına, yoldaşlarına ve kitlelere karşı davranış ve yaklaşım biçimi tayin edici öneme sahip

bir özelliktir. Bu üç olguda gösterilen her davranış ve yaklaşım, proletarya ile küçük burjuvazi arasındaki sınıfsal farkı ortaya koyar. Bundandır ki politik davranış ve yaklaşımlar önemlidir. Bundandır ki proletarya ile küçük burjuvazi arasında davranış farklılığı bilinip açığa çıkarılmalıdır. Proletarya ideolojisi parti içinde egemen olmak istiyorsa mutlaka küçük burjuvaziye karşı mücadeleyi ciddiye almalı ve eğitim yöntemlerini geliştirmelidir.

Proletarya sağlam, kararlı, fedakar, cesur ve tutarlı bir siyaset izlemelidir. Bu politik kararlılık ona, tasfiyeciliğe ve yalpalayan, kararsız ve cesaretsiz küçük burjuva unsurlara karşı mücadelede vazgeçilmez bir güç verir.

PUSULA

NETLEŞME VE BERRAKLAŞMA DEVİRİM YÜRÜYÜŞÜNÜ BÜYÜTÜR!

Sınıf savaşımında esas sorun hangi yolu seçmemiz gerektiği sorunu değil tespit edilen stratejide ve belirlenen yönelimde hangi pratik adımları, kimlerle atmamız gerektiği ve bu adımları nasıl atacağımızın yöntemlerinin belirlenmesi meselesidir. Ancak sınıf savaşımının her alanda örgütlenmesi için de Marksist-Leninist-Maoist bakış açısına ihtiyaç vardır. Marksist-Leninist-Maoist yöntem ve Marksist-Leninist-Maoist tavra sahip olunmadan "**hangi pratik adım, nasıl atılacaktır?**" sorusu çözüme kavuşmaz. Bu bilinç ancak o zaman gerçeğe ve somuta dönüşür.

Sadece evrensel değeri değil, güncel somut değeri de olan pratiğin değiştirici dönüştürücü ve hükmedici rolünün önemini belirterek, pratiğin örgütlenmesini hangi örgütsel çalışmayla, hangi kadro düzeyiyle, hangi çözüm yöntemiyle gerçekleştirebileceği de önemlidir.

Sürecin gerçekliği ve özellikleri olarak ortaya çıkan olayları-olguları doğru ve bilimsel bir düşünüş tarzıyla değerlendirirken, doğru ve bilimsel anlayışların kararlı bir şekilde ortaya konması, etkili ve güven verici bir pratiğin güçlü örgütlenmesiyle sürece ve gelişmelere müdahale edilir, tespit edilen hedeflere varılır. Her konuda araştırma ve inceleme yapılmadan, genel, yüzeysel ve sürekli kendini tekrar eden söylemlerle ve alışlagelmiş tekrarlanan benzer pratikle, geliştirici olmayan dar, günü birlik anlık düşüncelerin yön verdiği "müdahale" ile sürece müdahale edilemez, değiştirici ve dönüştürücü rol oynamaz. Yeni yaşam örgütlenemez.

Sınıf savaşımının düşünsel-pratik her alanında reformizm ile devrimcilik, doğru ile yanlış, partili tarz ile partisizlik arasında ayrışma ve netleşme sağlanmadan parti ve kitleler örgütlenemez. Devrimin temel konularında olduğu gibi sınıf savaşımının güncel pratik sorunlarının çözümünde ve uygulanmasında ayrışma ve netleşme sağlanmalıdır. Hiçbir teorik-pratik konu muğlak, belirsiz bırakılmamalı, sorunların çözümü sürüncemle kalmamalıdır.

İş yapanla sadece konuşup da iş yapmayan, görünüşte-sözde içinde olanla, pratikte içinde olanlar, sözde devrimci-

partili olanla gerçekten devrimci-partili olanlar ayrıştırılıp netleştirilmelidir. Devrimcilikle tasfiyecilik, devrimcilikle tasfiyeciliğin muğlaklaştırıcı ve net olmayan anlayışları arasında kalın bir ayrışım çizgisi çekilmelidir. Bugün daha fazla seçici ayrıştırıcı ve dikkatli olunmak zorundadır. Her konuda netlik, berraklık, açıklık sağlanarak güncel dönemselle ve stratejik görevler, sorumluluklar yerine getirilir. Temel örgütsel ve yönetsel sorunlarda, karar almada, kararların uygulamasında, uygulamanın denetlenmesinde, uygulamanın sonuçlarının değerlendirilmesinde, kadro ve militan anlayışında ve seçiminde, örgütsel çalışma ve pratik sorunlarda kısaca tüm konularda bilinç ve kavrayış açıklığı, netlik sağlanmalıdır. Temel ve tayin edici konularda muğlak belirsiz hiçbir konu bırakılmamalıdır. Bu bilincin gelişimi, her türden oportünist ve tasfiyeciler burjuva anlayışlara karşı panzehir rolü oynar. Bugün, tasfiyeciliğin oportünizmin etkili olmaya çalıştığı zemin, devrimci anlayış ve ilkelere zayıfladığı yerdir. Parti-demokratik halk devrimi-devrimci savaş-demokratik merkezîyetçilik-eleştiri özeleştiri-haklar ve sorumluluklar-görev ve yetkiler vb. konularda "**bazı genel doğruları**" söyleyip esasa, öze ilişkin konularda yanlışları savunmak oportünizmin ve tasfiyeciliğin düşünsel ve pratik duruşuna özgü bir tutumdur. Oportünist ve tasfiyeciler temel konulara (parti-devrim-savaş) ilişkin alt satır başlıklı "**bazı genel doğruları**" vurgulayabilir. Ancak öze, esasa, gerçeğin bütününe, pratiğe ilişkin, özellikle kendi durumlarıyla ilgili konulara, tavır ve davranışlara gelince "**ama-lakin**"le başlayan "**koşullarla**" devam eden, hata ve zaafı kendi dışında arayan, kaypak ve tutarsız bir tutum sergilerler. Oportünizmin ve tasfiyeciliğin hiçbir kaçak limana sığmama-yacakları kadar derin olan gerçekliği, teoriyle pratik, söylemle eylem arasındaki açı farklılığıdır. Bu gerçeklik tasfiyeciliğin ve oportünizmin ayırt edici özelliğidir. Bu görülmelidir. Bir devrimciyi, önderi ve partiyi ayırt eden en önemli özellik, eylemler ve davranışlardır, tayin edici pratiktir. Pratik, devrimci hareketin yasalarına

hükümünü geçiren, ona yön veren.

Oportünizm ve tasfiyecilik "**Nerede durmak? Nasıl ve kimlerle yürümek?**" gibi temel konularda muğlaklığı ve belirsizliği yaymaya çalışırken, sınıf bilinçli proleterler bakış açılarını, anlayışlarını netleştirerek, her türden gerici anlayışları deşifre edip, açığa çıkartarak mahkum etmelidir. Örgütün anlayış ve çalışmalarının düzeltilmesi olmaksızın işçi sınıfı hareketi, devrimci savaş ilerleyemez. Kitlelerin, gerilla savaşının ve Proletarya Partisi'nin örgütlenmesi ancak parti komitelerinin anlayış ve çalışmalarının düzeltilmesiyle başlanır.

Komiteleşmede sağlanma demek, faaliyet alanlarında örgütlenme ve çalışma planlarının çıkarılması, hedef ve amaçların netleşmesi, bütün temel konularda anlayışların berraklaşması demektir. Ortaya çıkan örgütsel-yönetsel sorunların niteliğine uygun tarzda çözüm yönteminin güçlendirilmesidir. Sistemli bir mücadele yürütmek için parti komiteleri disiplin ve gizlilik kurallarına en yüksek düzeyde uyarak komitelerini sağlamlaştırır. Komite içinde örgütlü bulunan tek tek sınıf bilinçli proleterler parti çalışmasının tek tek konuları üzerinde uzmanlaşmak zorundadır. Bunun için daha fazla yoğunlaşma ve daha fazla çalışma ve daha fazla zaman ayırmak gerekir. **Kolektivizm, herkesin aynı şeyi yaptığı çalışma değildir.** Kolektivizm, farklı çalışmaların aynı ortak amaç ve hedef için örgütlenmesi, koordine edilmesi ve yönlendirilmesi demektir.

Komiteleşmede sağlanma demek devrimci çalışmalarda (propaganda ve ajitasyonda, miting ve yürüyüş örgütlemeye, gizli ve açık toplantı örgütlemeye, kadro eğitim kampları örgütlemeye, legal ve illegal gösteriler, silahlı ve silahsız eylem, direniş ve grevler örgütlemeye, gizli basım ve yayın dağıtımını örgütlemeye) uzmanlaşma, faaliyetlerde profesyonelleşmedir. Kendi devrimci çalışmalarından ve başkalarının tecrübelerinden doğru dersler çıkarmak demektir. Devrim bilimi ve örgütlenme bilimi hakkında, kitlelerin ve düşmanın durumu hakkında sürekli bilgilenmek ve bilgilerini geliştirmek, derinleştirmek kısaca kendisini sınıf savaşımının ihtiyaçlarına göre yeniden örgütlemektir. "**İş bilir**" örgüt haline gelmek, pratik çalışmalarda yetkinleşmektir. **Yönetmeyi öğrenmek! Örgütlemeyi öğrenmek! Öğrenmeyi öğrenmek yapılması gereken bunlardır.**

Düşünce ve çalışma tarzının ve alış-

kanlıkların, hareket tarzının devrimcileşmesiyle nitelik yükselir. Örgüt ve kadro düzeyinin, mücadele çitasının yükseltilmesiyle komiteler sağlamlaşır.

Komiteye sağlamlaşmak, geniş ve büyük bir orkestrayı yönetebilmektir. Tek ses tek ritimden kurtulmaktır. "**Çok farklı sesi**", aynı uyum ve ahenk içinde ritimli sese dönüştürmektir. Kimin, nerede, ne çalışacağı ve nasıl çalışacağı, kimin nerede nasıl yanlış yaptığının, bu yanlışın hangi doğru anlayışla nasıl giderileceğinin, kimin nereye nasıl aktarılması gerektiğinin bilinmesidir.

Komite, temel konulardaki anlayışlarını netleştirerek, örgütsel iç birliğini sağlamlaştırır. Komite, iç sorunlarının çözümü için yöntemlerini geliştirerek, bilinç düzeyini yükselterek, iç didişme ve çekişmelere son verebilir. Mevcut kolektif enerjisini ve zamanının büyük bölümünü iç sorunların çözümünden dış sorunların çözümüne yönelmeyi başardığı oranda gelişim sağlar. Toplumsal-sınıfsal, bölgesel, kültürel ve ulusal-etnik özelliklerin şekillendirdiği kişilik özellikleri, duyarlılığın ve ilginin merkezine her zaman kişileri koyar. Kişilerle ilgili sorunlara daha fazla duyarlı ve ilgilidir. Bu durum ideolojik-politik geriliğin özelliğidir. Sürecin özelliği olarak ortaya çıkan gerçeklik şudur; Komitelerdeki bilinç geriliği çok zaman, gündem tartışmalarında teorik-ideolojik-politik sorunlar yerine, kişilerle ilgili ve onların yarattığı sorunlar ya da pratiğin örgütlenmesinden kaynaklı sorunlar "tartışılır". Çözümü daha fazla uzun zaman alan bu durum, kolektif enerjinin boşa harcanmasına yol açar. Politik bilinç düzeyi ve politik çalışma düzeyi yükseldikçe sorunların gündemi kişilerden ve onların yarattığı sorunlardan, örgütsel ve pratik sorunlardan (daha az tartışılarak) teorik-ideolojik sorunlara doğru bir değişim gösterir.

Merkezi önderliğin belirlediği politik kararlar ve yönelim doğrultusunda komite çalışmaları örgütlenmelidir. Komitelerin önderlik kapasitesi arttıkça, çalışmaları düzeltildikçe Proletarya Partisi'nin çalışmaları hız kazanır. "Subjektivizmden, revizyonizmden ve dogmatizmden arınmış, kitlelerle kaynaşmış, teoriyle pratiği birleştiren, özeleştiri metodunu uygulayan çelik disiplinli bir komünist partisi" yaratılmadan feodal-burjuva faşist devlet parçalanıp, çeşitli milliyetlerden emekçi halkın bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm istemleri gerçek haline gelemez.

FRANSA

Fransa'da kamu çalışanları 11 Mart günü ülke çapında genel grevdeydi. Fransa'daki sağcı UMP Hükümeti'nin geniş tabanlı toplumsal muhalefete rağmen üst üste liberal ekonomik, sosyal ve eğitim politikaları dayatması, emekçileri bir kere daha genel greve sürükledi. Ülkenin 150 yerleşim yerinde gerçekleşen greve, yüzbinlerce kişi katıldı. **Kara Perşembe** olarak adlandırılan ve Fransa genelinde başlayan grev ve protesto eylemleri ülkeyi felç etti. Hava yollarındaki grevlerden dolayı hava ulaşımı yüzde 25 ile yüzde 50 arasında aksarken şehir içi kitle ulaşım araçlarında ise grev oranı yer yer yüzde 25 ile yüzde 75 arasında aksadı. Yine Fransa'daki anaokul ve ilkokullar dahil olmak üzere eğitimcilerin yüzde 60'ı greve gitti.

Birçok radyo ve televizyonda da yaşanan grevden dolayı greve giden kitle iletişim araçları da gün boyu kasetlerden paket müzik yayını yaptılar. Yetkililer grevlerin postane çalışanlarında da yer yer yüzde 15 ile yüzde 25 arasında hissedildi-

Avrupa genel grevlerle sarsılıyor!

ğini iddia ettiler.

Grevlerin yanısıra ülke genelinde protesto eylemleri gerçekleştiren emekçiler 150 farklı yerde sokaklara döküldüler. Paris'teki protesto gösterileri Olimpiyat Heyeti'nin ziyaretini aksatmayacak şekilde düzenlenirken, göstericilerin verdiği rakamlara göre Marsilya'da 100 bin, Toulouse'de, 40 bin Perpignan'da da 10 bin gösterici protesto eylemlerine katıldı.

Fransızlar canından bezdi

Fransa'da 2002 Nisan'ındaki genel seçimleri kazanarak hükümeti kuran sağcı **Rafarin** Hükümeti, üst üste yaptığı liberal reformlarla bir yandan emeklilik haklarını kısıtlarken, diğer yandan sağlık sigortalarında dar gelirli zorunlu ödemeler getirerek, kazanılmış haklarına kısıtlamalarla da yetinmeyerek eğitim, sosyal ve iş hayatına da liberal düzenlemeler getirdi. Üç yıldır genel grev, yürüyüş ve protestolarla sert bir şekilde eleştirilen hükümet ise, toplumsal muhalefeti hiç dikkate almadan yoluna devam ediyor.

Her seferinde işsizliği düşürmek, alım gücünü yükseltmek ve bütçe açıklarını kapatmak için reformları yapmak zorunda olduğunu iddia eden hükümetin iktidarında işsizlik yüzde 10'a fırladı ve alım gücü 5'inci cumhuriyet tarihinde hiç olmadığı kadar düştü.

YUNANİSTAN

Yunanistan Mücadeleci İşçiler Cep-

hesi'nin (PAME) yaptığı 24 saatlik genel grev çağrısına uyan işçi sınıfı ülkede 17 Mart günü bütün kamu hizmetleri durdu. 8 saatlik işgünü, sosyal güvenlik sisteminin geliştirilmesi, haftada 35 saat çalışma, ücretlerin yükseltilmesi ve sağlık sisteminin halk yararına yeniden düzenlenmesi talepleriyle genel grev yapan işçiler **Ati-**

na'da büyük bir yürüyüş ve miting gerçekleştirdi. Mitinge 50 binden fazla emekçi katıldı. PAME üyesi işçiler, mitingden önce de **Ticaret Bakanlığı'nı** saatlerce işgal ettiler. İşçilerin içeri girmesini engellemeye çalışan görevliler dışarı atılırken, binaya taleplerini yazdıkları bir pankart asıldı.

FARC liderinin serbest bırakılması için komite

"Bu bir suçtur; ABD hükümeti bütün yaşamını Kolombiya halkının özgürlük savaşına adanmış bir insanı kaçırıp hapsedti." Bu sözler kısa bir süre önce kurulan **Ricardo Palmera**'nın serbest bırakılması için **Ulusal Komite**'den **Tom Burke**'ye ait. **Kolombiya Devrimci Silahlı Güçleri (FARC)**'nin bir lideri olan **Palmera Washington D.C.** yakınında bir hapisanede tutuluyor. FARC 40 yılı aşkın bir süredir **Kolombiya**'da sömürünün, baskının ve yabancı egemenliğinin sona ermesi için savaşan isyancı bir ordudur. Halen ülkenin % 40'ından fazlasının denetimini elinde bulundurmaktadır. **Ricardo Palmera**'nın serbest bırakılması için ulusal komite konuya ilişkin bir açıklamada bulundu: "Ricardo Palmera Kolombiya'dan zorla kaçırılarak ABD'ye götürüldü ve Pentagon'un kontr-gerilla savaşının bir parçası olarak hapsedildi. Palmera, ulusal sınırla-

ra saygı göstermeyen, dünyanın her yerinde baskı ve ölüm demek olan Bush yönetiminin sözde 'terörle savaş'ının son kurbanıdır." Komite, davaya ilişkin açıklamasında da "Ulusal Komite Birleşik Devletler hükümetinin rehin alma ve teröristlere maddi destek sağlama suçlamasıyla Palmera'yı kaçırmayı abesle iştigaldir. Suçlamanın asli nedeni FARC'ın denetlediği bölgede ABD'nin Paralı askerlerini taşıyan bir uçağın düşürülmesidir. Ardından çıkan silahlı çatışmada ABD'li bir paralı askerle Kolombiyalı bir teğmen ölür, ABD'li 3 paralı asker de yakalanır. ABD adalet bakanlığı Kolombiya'daki iç savaşta yaşanan bu küçük çatışmayı ve rehin alma olayını öne çıkararak uzun süreli gerilla savaşının artık "terörist bir eylem" olarak tanımlıyor. Bu, Bush Kolombiya'ya ABD egemenliğini dayatırken, uluslararası hukukun gülünç bir duruma sokulmasıdır" demektedir.

BASK'lı tutsaklar açlık grevinde

Politik olarak tanınmak isteyen Basklı tutsaklar 16 Mart günü açlık grevine başladıklarını duyurdu. **Basklı Politik Tutsaklar Grubu (BPTG)** tarafından başlatılan açlık grevine 720 politik tutsak katılıyor. Bu, BPTG'nin tüm tutsakları açlık grevine soktuğu ilk eylem olma özelliğini taşıyor. 2005 yılının Ocak ayında BPTG ile birlikte tutsaklar protesto eylemlerine başlayacaklarını ilan etmişlerdi. 15 Mart'ta yedincisi yapılan eylemler karşısında hapisanelerde baskıcı yöntemlerin yükselmesi üzerine açlık grevi kararı alındı.

Politik tutsaklarla dayanışmak için bir basın bülteni hazırlayan **İrlanda Cumhuriyetçi Sosyalist Parti (ICSP)** açlık grevi ile ilgili şu görüşlere yer verdi: "İrlanda Bask Komitesi'nden Basklı politik tutsakların açlık grevine başladığını duyduğumuzda derinden etkilendik; onların politik olarak tanınmak için mücadelelerine sempati duyduk ve bu eylemi gerekli hale getiren Fransız ve İspanyol hükümetlerinin gerici tavrına öfke duyduk. ICSP için acı dolu bir şekilde tanıdık olar koşullarda Basklı tutsakların açlık grevinin

kökleri İspanya ve Fransız devletlerine karşı daha önceki protestolardadır. Tutsaklar protesto yaptığı zaman yanıtın ziyaret haklarının engellenmesi ve ceza hücrelerine kilitlenmek olduğunu biliyoruz. Basklı politik tutsaklar sadece politik faaliyetlerinden dolayı hapsedildiklerinin tanınmasını talep ediyorlar."

ICSP son olarak Fransız ve İspanyol hükümetlerinden 1981'de 10 tutsağın yaşamını yitirdiği açlık grevinde İngiliz hükümetinin **İrlanda Ulusal Kurtuluş Ordusu** ve **İrlanda Cumhuriyetçi Ordusu** tutsaklarının taleplerini dikkate almayarak yaptığı hataları tekrarlamamasını istedi.

İngiltere'de yaşayan Basklılar da 18-20 Mart tarihleri arasında tutsaklara karşı adaletsizliği protesto etmek ve İngiltere hapisanesindeki tek Basklı tutsak olan **Inigo Makazaga** ile dayanışmak için bir dizi etkinlik gerçekleştirdi.

İspanyol ve Fransız hapisanelerinde bulunan Basklı politik tutsakların koşulları dağıtım, dövülme, hücre dışında geçirilen zamanın kısıtlanması, ziyaretlerin azaltılması ve tecritin artırılması ile gittikçe kötüleşmekte.

Guatemala'da çatışmalı gösteri

Guatemala'da ABD ile yapılan serbest ticaret anlaşmasının parlamentoda onaylanmasının ardından halk sokaklara döküldü. Polislin saldırısı üzerine çatışmalar yaşandı.

Halk daha büyük yoksulluklar getirecek olan **Serbest Ticaret Anlaşmasının** parlamentoda büyük farkla onaylanmasını protesto eden göstericiler, başkanlık sarayı çevresinde polisle çatıştı. Polis, taş ve şişelerle kendini koruyan halka gözyaşartıcı gaz ve basınçlı su ile karşılık verdi.

Quiche'de **Meksika** sınırına giden yolun kapatıldığı protesto gösterisi sırasında ise polislin saldırısı ile bir öğretmenin katledildiği öğrenildi. 16 Mart günü bölgedeki liseler, öğretmenin öldürülmesini protesto etmek için boykot yaptı.

HKP(M) gerillaları karakol bastı

Hindistan'da **HKP (M)**'ye bağlı gerillaların Andra Pradesh eyaletinde 11 Mart günü bir karakola düzenledikleri baskın sonucu en az 7 kişi öldü.

Hindistan polisinden yapılan açıklamada gerillaların **Guntur** Bölgesindeki **Chikaluripeta** Köyü'ndeki karakolda görev yapan 5 polisi öldürdüğü ve yine polislerin evlerine attıkları bomba sonucu da 2 kişinin hayatını kaybettiği kaydedildi. 10'u kadın 40 kişilik bir gerilla grubunun gerçekleştirildiği ifade edilen eylemin polis güçleri tarafından düzenlenen saldırıda 10 Maoist gerillanın katledilmesine karşı yapıldığı öğrenildi.

Guntur bölgesindeki bu saldırıdan iki gün sonra da yine **Andra Pradesh** eyaleti-

nin **Khammam** bölgesinde A.P Devlet Tarıma Yolları Şirketine saldırıda bulunarak şirkete ait otobüs garajındaki 4 otobüsü ateşe verdi. 10 kişilik bir gerilla grubu olduğu söylenen HKP (M) gerillalarının arkalarında bıraktıkları söylenen notta, 7 Mart'ta 10 Maoist gerillanın katledilmesine karşı eylemin gerçekleştirildiği vurgulandı. Gerillalar, **Nizamabad** bölgesindeki Manala ormanlarında katledilen kadrolarının bir polis ajanı tarafından önce zehirlendiklerini yada uyuşturulduklarını ardından da polis tarafından katledildiğini ifade ettiler.

Bu iki saldırıdan sonra Hindistan polis güçleri alarma geçerek "Her yerde ve her an" gerçekleşebilecek saldırılara karşı önlemlerini artırdılar.

Çin, Rusya ve Pakistan'dan sonra Nepal Kralının 1 Şubat darbesini desteklediğini ilan eden 4. ülke "Sosyalist" Küba oldu. Nepal'deki feodal monarşiye, faşizme karşı 10 yıldır Halk Savaşı veren **Nepal Komünist Partisi** (Maoist) stratejik saldırı aşamasına geçmiş, ülkenin büyük kısmında Halk İktidarı kurulmuş, gerici sınıflar, faşist partiler birbirlerine girmiştir. Böylesi bir durum karşısında ABD karşıtlığıyla ön plana çıkan ve kendisine yönelik ABD'nin uyguladığı ambargo nedeniyle dünya halklarının haklı desteğini alan Küba'nın ve Castro'nun Nepal darbesine destek sunması, tüm dünyanın dışladığı Nepal Kralını ziyaret etmesi oldukça düşündürücüdür.

Kral Gyanendra'nın darbesini protesto etmek amacıyla uluslararası topluluktan bir çok üst düzey delegasyonun gezilerini iptal ettiği bu dönemde Nepal'i ziyaret eden Küba Dışişleri Bakanı yardımcısı **Abelardo Morento** 1 Mart'ta Kral tarafından atanan Nepal Dışişleri Bakanı **Ramesh Nath Pandey**'i kutlayarak, ona Küba Dışişleri Bakanı **Felipe Perez Roque**'nin mektubunu sundu. **Morento** yaptığı açıklamada Nepal'deki son gelişmelerin Nepal'in iç sorunları olduğunu belirterek yeni hükümetin "**barış**" sağlamaya yönelik çabalarını desteklediklerini anlattı.

Faşist Nepal devleti gerçek yüzünü gösteriyor

1 Şubat'taki darbeden bu yana yaklaşık 2 ay geçmesine rağmen muhalefeti önlemek,

Castro'dan Nepal kralına destek!

Maoist Parti önderliğindeki Halk Savaşı'nı bastırma amacıyla operasyonlar düzenleyen gerici Nepal devleti köy yakmalarla, katliamlarla, tecavüzlerle, yağmalarla iğrenç yüzünü göstermekte, tarihin çöplüğündeki yerini ne kadar hak ettiğini kanıtlamaktadır.

Yerel kaynakların verdiği bilgilere göre 17 Şubat'ta **Güney Nepal**'deki **Kapilvatu** bölgesinde 700 ev yakılırken 30 köylü de öldürüldü. 21 Şubat'ta ise Kraliyet Ordusu **Hallanagar**'daki 305 evi yakarken, köylüler 1 kişinin öldürüldüğünü, 9'unun yaralandığını, 2 kadının da tecavüze uğradığını anlattılar. Söz konusu katliam ve yakmaları insan hakları örgütleri protesto ederken, Halk Kurtuluş Ordusu da katliama katılanlardan 6'sını 25 Şubat'ta cezalandırdı.

Bunun yanında darbeye karşı kitle eylemleri, barışçıl gösteriler de sürmekte. 5 muhalefet partisinin birlikte örgütlediği ve ülke çapında düzenlenen eylemlere saldıran polis yüzlerce kişiyi gözaltına aldı. 8 Mart'ta yapılan eylemlerde 200 kişi gözaltına alınırken, 14 Mart'ta yapılan eylemlerde ise 700 kişi gözaltına alındı, onlarca tutuklandı, onlarca insan da yaralandı. 13 Mart'ta ise Kathmandu'da darbe karşıtı gösteri düzenleyen 7 gençlik örgütünün eylemine saldıran polis birçok öğrenciyi gözaltına aldı. Tüm saldırılara rağmen darbe karşıtı eylemler ülkenin her yerinde sürmektedir.

NKP(M)'den genel grev çağrısı

13 Mart'ta açıklama yapan NKP(M) Başkanı **Prachanda Yoldaş** darbeyi protesto etmek amacıyla 14 Mart-1 Nisan arasında bölgesel çapta grevler yapılacağını, anayolların bloke edileceğini, halkın eylemler düzenleyeceğini belirterek 2 Nisan'dan sonra da Nepal çapında 10 günlük genel grev örgütleyeceklerini ilan etti. **Prachanda** tüm temel siyasi güçlere monarşiye karşı birleşme çağrısında bulunurken, geçmişte bazı siyasi partilerin aktivistlerini hedef almalarının yanlış olduğunu, bundan sonra siyasi partilerin serbestçe çalışma yapabileceklerini, güvenliklerini garanti ettiklerini açıkladı.

Kral zayıflıyor, emperyalistler panikte!

Kral Gyanendra'nın 1 Şubat'tan bu yana Halk Savaşı'nın daha da gelişmesine paralel olarak gücünün azaldığı görülmektedir. Bu durumu kraliyetçi siyasetçiler dahi vurgulamaktalar.

Darbe üzerine askeri yardımı kestğini açıklayan Hindistan ise isyanın büyümesi ve Pakistan'ın Nepal'le ilişkisini geliştirmesi üzerine askeri yardımlarına tekrar başlayacağını ilan etti.

ABD'de ise **ABD Temsilciler Meclisi Uluslararası İlişkiler Komitesi**'nin **Washington**'da 2 Mart'ta yaptığı toplantı öncesin-

de Nepal üzerine açıklama yapan Devlet Sekreter Yardımcısı **Donald Camp**, Maoist isyanın ülkeyi ele geçirme imkânının yüksek olduğunu belirterek kraliyet darbesinin sorunu çözmeyeceğini, tam tersine isyancıları güçlendireceğini, siyasi partilerle kralın ortak hareket etmesi gerektiğini açıkladı. **Camp**, Maoistlerin "**Halk Cumhuriyeti**", "**tarımın kolektifleştirilmesi**", "**sınıf düşmanlarının yeniden eğitilmesi**" ve "**devrimi komşu şu ülkelere yayma**" vb. düşüncelerinin/planlarının hayat bulması halinde bölge dengelerinin değişeceğini vurgulayarak önümüzdeki dönemde ABD'nin Nepal'in diğer "**dostlarıyla**" birleşerek sorunu (halk iktidarını) çözme yönü ciddi adımlar atacaklarını, Bush'un özgürlüğü yayma projesinde Nepal'in yerinin önemli olduğunu açıkladı.

Birleşmiş Milletler de yaptığı açıklamada kraliyet darbesiyle meclisin feshedilmesinden ve Maoistlerin güçlenmesinden endişe duyduklarını belirterek gereken önlemlerin alınması gerektiğini vurguladı.

Tüm bu gelişmeler, dünyanın çatısında dalgalanan kızıl bayrağımızın sınıf düşmanlarımızı, emperyalistleri nasıl korkuttuğunu kanıtlarken, Nepal Devrimi'ne yönelik emperyalist işgalin yakın zamanda gündemimize girebileceğini göstermektedir. Nepal halkı uğruna bedel ödeyip büyük oranda elde ettiği özgürlüğü savunmasını elbette bilecek, kağıttan kaplanların bu niteliğini bir kez daha kanıtlayacaktır.

Evrensel Bakış

EMPERYALİST ORTAKLAR KİYASIYA KAPIŞMAK ZORUNDADIRLAR

Emperyalistlerin hegemonya savaşında ABD emperyalizminin saldırganlıkta bir adım önde olduğu gerçeğine hep dikkat çektik. Dikkat çektiğimiz diğer önemli bir noktaysa, tüm "**barış**" ve "**demokrasi**" söylemlerine rağmen, emperyalistler arasındaki rekabetin her somut sorunda açığa çıktığıdır. Uluslararası planda emperyalist çıkarlara yönelen ilerici, devrimci ve komünist güçlere, yine kimi güçlerle çıkarları çelişkiye düşen ve bu nedenle emperyalist dayatmalara itiraz eden ülkelere karşı -geçici de olsa- emperyalistler kader birliği yapıyor.

Burjuva ideologlar ise emperyalizmin saldırgan ve ilhakçı politikalarını "**uygar ülkeler**" peçesi ile örtmeye, geniş yığınları bu şekilde aldatıp yanıltmaya çalışmaktadırlar.

Emperyalistler arasındaki çelişkilerin boyutu ne olursa olsun, bu çelişkilerin niteliği her birinin ayrı ayrı emperyalist oldukları, halkların düşmanı oldukları ve her birinin yıkılması, yenilmesi gereken güçler oldukları gerçeği değişmeden kalır.

Emperyalistler arası çelişkileri önemsemek ve faydalanmak, kimi emperyalistleri diğeri ya da diğerleriyle uzlaşmadıkları, çıkar dalaşına girdikleri için şirin göstermeye dönüşmemelidir.

Bu ön açıklamadan sonra ABD'nin Irak'ı işgaliyle birlikte AB ile ABD emperyalistleri arasında yaşanan çelişkiler ve bu çelişkilerin bugün aldığı boyut üzerinde kısaca da olsa durmaya çalışacağız. Elbette ki, **bu çelişkilerin bugün aldığı boyutu,**

Ortadoğu'da, özellikle Irak'ta sergilenen direnişten bağımsız ele alamayız.

Irak topraklarında yükselen direniş en saldırgan emperyalist gücü öngördüğü, uyguladığı politikaları gözden geçirmeye, bu yönde farklı arayışlara yöneltili.

Peki ABD ile AB'li emperyalistler birlikte ne yapabilir? Birlikte ne yapacakları sorusuna yanıt vermeden önce, bugün somut olarak önplana çıkan anlaşmazlıklarının ne olduğunu gözden geçirelim: Irak'ın yanı sıra, Filistin ve bağlantılı olarak İsrail ve İran politikası vb. konularda AB ile ABD'li emperyalistlerin politikalarında bir uyumsuzluk, bir tavır farklılığı görmek mümkündür. Bunlar sık sık gündeme gelen anlaşmazlıklar, aynı zamanda ticari konular ve Küba ve Çin'e uygulanan ambargolar da tartışma konusu olmaya devam etmektedir. Kuşkusuz **emperyalist çıkarların çakiştığı** noktalar da var. Bunun en son örneği Suriye'nin Lübnan'dan askerlerini çekmesi konusunda sergilenen tavırdır. Tabi ki, emperyalistleri bir arada tutan, onları ortak tavırlar almaya yönelten asıl zemin aynı ekonomik-siyasal düzenin korunmasından, devamından yana olmalarıdır.

Emperyalist güçlerin ortaklığının, her gücün tek hakim olmak, sistemin bekasını kendini merkeze alarak sağlamak, bunun için rakibi olan diğerini zayıflatmak, hasara uğratmak, geriletme ile sınırlı olduğunu unutmamak gerekir. Bunun dışında ortak politikaları **dünya halklarına, dolayısıyla halk demokrasisine, sosyalizme** karşıdır; ama kendi içlerinde, açık ki ortaklıkları sı-

nırlıdır, geçicidir. Örneğin Irak işgali hiçbir emperyalist güç için " **kabul edilemez**" değildir; **sorun bu işgalden kimin kazançlı çıkacağıdır.** Emperyalistler Irak pastası için kavgaya tutuşabilecekken, aynı zamanda Irak direnişinin terörizm olduğu konusunda hemfikirdirler. Yeni Irak Ordusunun NATO komutası altında eğitilmesini bu nedenle rahatlıkla kabul edebilmekteler.

Yani ABD ve AB'li emperyalistlerin birlikte yapabilecekleri kapitalist-emperyalist sistemin devamlılığını sağlayacak politikalarıdır; bu sistemi hedefleyen radikal karşıt koyuşlar karşısında, kendi tanımlamaları ile "**terörizme**" karşı birlikte hareket etmek; sömürgeciliği, sömürgeci eğilimleri ret etmeye dayalı her hareketi farklı tonlarda da olsa ezmek; aralarındaki uyumsuzlukları alt düzeyde bırakmak, kanlı müdahalelere yükseltmemek vs.

Emperyalistlerin birlikte yapabileceklerini öngörmeye çalıştığımızda sınırların zorlanmakta olduğunu da görmekteyiz. Bush gerçekleştirdiği ziyaret ile gerçekte var olan çelişkileri ortadan kaldırmış olmadı; Irak konusunda olsun ve diğer konularda olsun AB emperyalistleri ABD politikalarını tam da O'nun lehine olduğu gerekçeyle desteklemekten uzak duruyorlar; yine Rusya; İran ve Suriye ile ilişkilerini ABD karşıtı düzeyde devam ettirmekten geri durmuyor; Çin'in ABD rotasında bir hareket tarzı izlediğini düşünmek için ise hiçbir neden yok.

En son, Suriye'nin Lübnan'dan askerlerin çekmesi yönündeki politikanın emperyalistleri ortaklaştırdığını gördük. Bilindiği gibi, Suriye karşıtı politikalarıyla bilinen Refik Harrari, bir suikast sonucu öldürüldü. ABD'nin yanı sıra Fransa'ya yakınlığıyla da bilinen Harrari'nin ölümü AB'li emperyalistleri Suriye karşıtı politikaları doğrultusunda harekete geçirmek için ABD emperyalistlerine iyi bir fırsat yarattı. ABD Dı-

şişleri Bakanı Rice'in "**Uluslararası toplum Suriye'ye karşı birleşmeli. Suriye hem kendi topraklarını hem de güney Lübnan'ı terörizmi desteklemek için kullanıyor**" şeklindeki açıklaması bu ortak davranışı yaratma çabasının en somut kanıtıdır. Aynı zamanda "bu suikastın arkasında olan güçler kim?" sorusunun yüzeyde görünenlerin ötesinde yanıtlanması gerektiği açıktır. **Harrari'nin ABD ile ilişkilerinin iyi olması ve Suriye karşıtı politikalar savunması suikastın sonuçları ile çelişiyor; açıkça görüldüğü gibi suikast sonrasında bölgede zayıflayan Harrari'nin politikaları olmadı...** Eğer bu suikast planlanmış, politik amaçları olan bir suikast ise -ki öyle olduğu kesindir- bu sonuç Harrari'nin, politikaları nedeniyle öldürülmediğini de gösterir. Bu suikast eylemiyle açığa çıkan diğer bir şey ise; AB'li emperyalistler cephesinden Suriye'ye yönelen her tepkinin objektif olarak **ABD'nin** işine yaradığı gerçeğidir. Şunu unutmamak gerekir ki, Lübnan'da boyutlanan karışıklıklar emperyalistlerin bölgede kalmasına ya da yeni müdahalelerde bulunmasına zemin yaratmaktadır.

Irak'ta direniş duvarına çarpan, ekonomik olarak gerileme içine giren, ezilen ulusların ve halkların lanetine hedef olan ABD emperyalistleri bu süreçte AB ve diğer bazı emperyalist güçlerle çatışmasını daha geri bir düzeye çekerek, özellikle daha tali sorunlarda bir davranış birliği yaratmaya çalışabilir. Bu durum onun saldırganlıkta bir adım daha önde olması gerçeğiyle çelişmez. **Bu durum onun bundan böyle de uluslararası politikalarda yer yer kendi başına buyruk hareket etmeyeceği anlamına da gelmez.** Böylesi bir düşünüş yanlış ve yanılgılı bir düşünüşür. Lübnan'daki gelişmeler emperyalistleri sözde bir araya getirdi; ancak derinden devam eden bir kışıma da sürmektedir.

Düşmana ve teslimiyete sıkılan kurşun: ALİ UÇAR...

Dersim Ovacık Güneykonak (Çakpe-ri) köyünde 1959 yılında doğan **Ali Uçar**, bu topraklarda büyüyen pek çok emekçi ailenin çocuğuyla aynı koşulları paylaştı; yoksulluk içerisinde büyüdü... Doğup büyüdüğü yerde iş bulamayan pek çok kişi ile ortak yazgıyı paylaşacak, İstanbul'un yolunu tutacaktı "eli ekmek tutacak kadar" büyüdüğü zaman. Küçük yaşlardan itibaren çalışmaya başlamıştı böylelikle İstanbul'da. Bir yandan çalışıyor, bir yandan da o dönem hızla yayılan devrimci düşüncelere sempati duyuyordu.

Ali Uçar, 1976 yılında TKP/ML ile

ilişki kurdu ve hızla gelişerek hemen aktif görevler almaya başladı. Devrimci olmanın önceki proleter yaşamı ve çalışkanlığı aynı şekilde örgütlü yaşamda da yansımasını buluyordu. Sisteme olan güçlü sınıf kını O'nu daha çok askeri eylemlerde görev alma isteğine yönlendiriyordu. Örgütlü yaşamı boyunca özellikle askeri eylemlerde görev aldı. O dönem birlikte faaliyet yürüttüğü **Cemil Oka**, **Selahattin Doğan** ve **Ali Yılmaz**'la birlikte pek çok kamulaştırma eylemine imza attı. Birçok askeri eylemde başarı sağlayan Ali Uçar, 1977-78 yıllarında İstanbul Askeri Komitesi'nde yer almış; 1978 yılında 1. Konferans'ın ardından Parti Üyesi olmuştur. 2. Konferans'tan sonra, iki ayrı Bölge Komitesinde görev yaptı. 1979 yılında Doğu Anadolu Bölgesi Alt Bölge Komitesi'nde görevlendirilerek bölgede aktif faaliyet yürüten Ali Uçar, Elazığ şehir merkezinde halk düşmanı **Musa Osman**'ın ve **Dersim Çemişgezek**'te MHP'li **Yaşat Uytu**'nun cezalandırılmasında görev aldı. 1982 Kasım ayında İstanbul ve çevre illerine askeri komutan olarak atandı. Bu, cunta sonrası oluşturulan ilk askeri komisyondur. Cunta koşullarında pek çok insanın sokakta dolaşmaya cesaret edemediği, "so-run olur" düşüncesiyle evindeki kitapları bile imha ettiği bir ortamda O, askeri eylemler ile kurtuluşun yolunu gösteriyor ve koyu karanlık zulme boyun eğmeyeceğini

gösteriyordu bizzat yaşam pratiğiyle...

Son olarak görev yaptığı dönemde İstanbul Bakırköy İncirli'de evi boşaltmaya giden Ali Uçar, düşmanın kurduğu pusuya düştü. Faşizmin azgınca saldırdığı bu dönemde O, teslim olmayı aklının ucundan bile geçirmedi. Varolan imkanları ile düşmana ve teslimiyete kurşun sıktı. Tek başına teslim olmayı reddetmesi bile, onda varolan inancı ve kararlılığı gösteriyordu, aynı şekilde direnci de... Bu çatışma sırasında **6 Nisan 1983**'te ölümsüzleşti.

Mücadelenin sürekliliği ve direniş geleceğinin devam ettirilmesi 1983'te Ali Uçar'dan devralınan bayrağın 2004'te düşmana teslim olmayı reddedip son mermisine kadar çatışan **Aşkın**, **Muharrem** ve **Cafer** yoldaşın pratiğinin devralınması ve büyütilmesiyle mümkündür. Geçmişten ders alınması ve deneyimlerin aktarılması, mücadeleye içerisinde toprağa düşenlerin bizlere bıraktığı mirası, bizden sonrakilere büyüterek aktarmakla mümkündür. Nasıl ki, 12 Eylül'ün en karanlık günlerinde Ali Uçar direngenliğiyle bir not kazımışsa tarihe, Aşkın, Muharrem ve Cafer yoldaşlar da, reformizmin ve tasfiyeciliğin kutsandığı bir dönemde silah elde şehit düşerek bu topraklarda 33 yıldır sürdürülen kavganın, kurtuluşun gerçek yolunun izleyicisi olmuşlardır.

Söylenenler ne "abartı" ne de kuru "ajitasyon"dur. Yılgınlığın ve kavga kaç-

kınlığının arttığı, güven sarsılmalarının yaşandığı böylesi zor süreçlerde "son mermisine kadar çatışmak" ancak ideolojik olarak sağlam bir zeminde durmayla, proletaryanın kurtuluşuna olan büyük inanç ve kararlılıkla sağlanabilir. Büyütülmesi gereken tavır, üzerinde durulması gereken nokta budur. Tarih, zulme karşı boyun eğmeyip direnenlerin yüzlerce yıldan bu yana unutulmuyup, yaşatıldıklarını ispatlamıştır...

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER...

Cemal Ferhat: Dersim Hozat Pe-yik (Çağlarca) doğumludur. Nisan 1980'de **Hozat**'ta **Halkın Kurtuluşu** taraftarlarının bıçaklı saldırısı sonucu şehit düştü.

Mehmet Beyhan: 1977'den itibaren **Urfa Siverek**'te faaliyet yürütmeye başladı. 12 Eylül sonrası kararlılığından taviz vermeyenlerdendi. **DDKD**'li sosyal faşistler tarafından daha önceden yaralanmış olan bedeni gözaltında gördüğü ağır işkenceleri kaldıramadı. Nisan 1981'de Siverek'te polis karakolunda katledildi.

Emin Uğurlu: Proletarya Partisi saflarında mücadele yürütürken **27 Mart 1982**'de Almanya'da geçirdiği bir trafik kazası sonucu şehit düştü.

Veysel Yıldız: Kürt milliyetinden bir Partizan olarak bir bankada müstahdem olarak çalışıyordu. 12 Eylül sonrası Partiyeye bağlarını koparmayarak, mücadeleye ısrarını korumuştur. **28 Mart 1982**'de **Malatya**'da gözaltına alındığında direnme geleneğine sadık kaldı, **31 Mart 1982**'de katledildi.

Şerif Ahmet Aslan: Nisan 1984'te **İzmir Buca Hapishanesi**'nde yakalandığı bir hastalık sonucu şehit düştü.

Cihan Çetinkaya: **Zeytinburnu**'nda lümpen arkadaş çevresinden çıkıp Partizanlarla yeni tanışmıştı. Geleceği umut yüklüydü. 1997'nin Nisan ayında eskiden içinde olduğu arkadaş çevresinde çıkan bir kavgada yaşamını yitirdi.

Davut Kirman: 1950 **Artvin Şaşat** doğumludur, Gürcü milliyetindedir. Proletarya Partisi'ne her türlü olanağını sunarak destek olmuştur. Kanser hastasıyken düşmana esir düşmesine rağmen teslim olmamış direnmiştir. Son günlerini **Ulucanlar Hapishanesi**'nde geçiren Partizanların Davut amcası, tahliye olduktan kısa bir süre sonra 1998 yılının Nisan ayında yaşamını yitirmiştir.

Ölüm Orucu Şehitleri: **Adil Kaplan**, 7 Nisan 2001-TKP(ML), **Bülent Çoban**, 7 Nisan 2001-DHKP-C, **Meryem Altun** 1 Nisan 2002-DHKP-C, **Yusuf Aracı**, 26 Mart 2003 -DHKP-C

Talat Türkoğlu: 1 Nisan 1996'da gözaltına alınarak kaybedildi.

Nurettin Öztürk: **Kurtuluş Dergisi**'nin yazı işleri müdürlüğünü yaptı. 1971'de Suriye'ye giderek **El-Fetih Hareketi**'ne katıldı. 5 Nisan 1984'te faaliyetlerine Türkiye'de devam ederken gözaltına alınıp kaybedildi.

Kızıldere'den yükselen direniş ve dayanışma bayrağı...

12 Mart Faşist Cuntası'nın ardından yaşanan devlet terörü pek çok devrimciyi katletmiş ve toplumda korku rüzgarları estirerek gelişen devrimci mücadeleyi boğmaya çalışmıştır. O dönem **Mahir Çayan** başta olmak üzere, **THKP-C**'nin birçok yöneticisi, savaşçısı aranır durumdaydı. Ama aynı günlerde, **THKO** önderleri **Hüseyin İnan**, **Deniz Gezmiş** ve **Yusuf Aslan**'ın idamı gündemdedi. Deniz'lerin idamını, faşizmin geniş kitlelerin üzerinde korku rüzgarları estirmek için karşı bir saldırı olarak gören Mahir'ler, içinde buldukları tüm güçlüklerle ve olumsuzluklara rağmen, idamları engellemek için bir eylem kararı alırlar ve **NATO**'nun **Ünye Radar Üssü**'ndeki üç İngiliz teknisyen bu amaçla ka-

çırılır... **Mahir**'leri **Kızıldere**'ye götürülen de işte bu eylemdir.. Eylem önerisini **THKO** kadrolarının getirmesi ve eylemin birlikte gerçekleştirilmesi devrimci dayanışmanın en güzel örneklerinden biridir, tıpkı **Sinan Cemgil**'in ihbarcısı halk düşmanı **Mustafa Morde-niz**'in **İbrahim Kaypakkaya** tarafından cezalandırılması gibi..

Otuzdört yıl önceydi. 12 Mart paşaları bir "muhtıra" vererek yönetime el koymuşlardı. **Nihat Erim** başbakanlığındaki hükümet, devrimciler ve aydınlar başta olmak üzere, tüm halk üzerinde bir "balyoz harekati" yürütüyordu. Bu adı bizzat kendileri koymuşlardı. Bu yüzden Erim'in adı tarihe "balyozcu Erim" olarak geçecekti. Kitlelesel gözaltılar, tutuklamalar birbirini izliyordu.

Askeri cemseler, durmadan o semtten başka semte operasyon timlerini taşıyordu. İşte o günlerden birinde, Karadeniz'in bir köyü kuşatıldı. Telsizler çalıştı, Genelkurmay, Başbakanlık, ordu komutanlıkları harekete geçti. Neydi onları bu kadar heyecanlandıran? Köyde kuşatılan evde bir elin parmakları kadar devrimci vardı. Köyün adı **Kızılde-**

re'ydi. **Tokat**'ın **Niksar** ilçesine bağlı kendi halinde bir köydü. O gün, o evdeki devrimcilerin kanıyla kızılılaşacak köyün toprakları. Adının Kızıldere olması, bir rastlantıydı belki, ama tarihsel bir rastlantı olduğuna kuşku yok. Çünkü bu ülkede artık Kızıldere bir köyün adı olmanın çok ötesinde şeyler anlatan bir anlam kazanacaktı. Dökülen kanı, kanlarla kızılılaşan bir yolu... O gün köyün

evlerinden birinde, ellerindeki üç İngiliz rehineyle birlikte on bir **THKP-C** ve **THKO** savaşçısı bulunuyordu. Bunlar, **THKP-C**'den **Mahir Çayan**, **Ertuğrul Kürkçü**, **Sinan Kazım Özudoğru**, **Hü-dai Arıkan**, **Ertan Saruhan**, **Saffet Alp**, **Sabahattin Kurt**, **Nihat Yılmaz**, **Ahmet Atasoy**; **THKO**'dan **Cihan Alptekin** ve **Ömer Ayna** idi. Faşizm, aylardır peşindeydi onların. O dönemlerde oluşturulmuş bulunan kontrgerillaya bağlı infaz timleri, hemen Kızıldere'ye "intikal" ettirildiler. Operasyon, on devrimcinin katledilmesiyle sona erdi. Hükümet, burjuva medya, Kızıldere'yi "son" olarak ilan etti. Oysa halkın içinden çıkıp gelmiş, halkla bir olmuşlardı onlar. Emekçi halkın kurtuluşu için savaşmışlardı...

Martin Luther King'in "rüyası" gerçekleşti mi?

"Angelena Rice kundaktaki bebeğinin kulağına 20 gün boyunca her gün sabah-akşam tekrarlayacağı sihirli cümleyi fısıldadı: 'Beyazlardan iki kat fazla çalışacaksın, beyazlardan iki kat başarılı olacaksın. Tamam mı Condoleezza...' Ve ABD'nin ilk siyah kadın bakanı Condoleezza Rice koltuğuna otururken Martin Luther King'in 'Eski kölelerin çocuklarıyla eski köle sahiplerinin çocuklarının aynı masa etrafında kardeşçe dizildiklerini' gördüğü o rüyayı gerçekleştirdi."

Yukarıdaki alıntı Sabah gazetesinden... Rice, bakan koltuğuna oturduğu zaman yazılan bu yazı "Luther'in düşünü gerçekleştiren kadın" denilerek devam ediyor... Peki kimdi Martin Luther King? Hangi amaçlar için yaşamıştı, Amerikalıların ona seslendiği adıyla "Condi" bu amaçlar doğrultusunda mı yürüyordu şu an? Bu soruların cevabını verebilmek için, yazıda kendisine atıfta bulunulan Martin Luther King'i tanımak gerekiyor...

Martin Luther'i en iyi anlatan belki de 28 Ağustos 1963'te, zihinlere daha sonraları "bir rüyam var" adıyla kazanacak olan tarihi konuşması... O'nun rüyası, kendi gücüne güvenmenin, kendi haklılığına güvenip, sonuna kadar savunmak ve farklı ulusların barış içinde yaşammasını sağlamaktı... O'nun rüyası iki sözcükle tarif edilse biri eşitlik, diğeri kardeşlik olacaktı... Ameri-

ka'da siyahlara karşı uygulanan ırkçılıkla mücadele eden Martin Luther King 4 Nisan 1968 tarihinde öldürüldü. Şöyle diyordu gerçekleştirmek istediği rüyadan bahsederken: "Bugün size diyorum ki, dostlarım, şu anın getirdiği güçlüklerle ve engellemelere rağmen bir rüyam var benim. Amerikan rüyasına derinden kök salmış bir rüyadır bu... Bir rüyam var. Gün gelecek, eski kölelerin evlatlarıyla eski köle sahiplerinin evlatları Georgia'nın kızıl tepelerinde kardeşlik sofrasına birlikte oturacaklar... Bir rüyam var... Gün gelecek dört çocuğum, derilerinin rengine göre değil, karakterlerine göre değerlendirildikleri bir ülkede yaşayacaklar... Bugün bir rüyam var benim. Gün gelecek, Alabama eyaleti, valisinin ağzından hep müdahale etme ve izin vermeme yönünde sözler dökülen o eyalet, küçük siyah oğlanlarla küçük siyah kızların, küçük beyaz oğlanlar ve ve küçük beyaz kızlarla el ele tutuşup kardeşçe birlikte yürüdüğü bir yere dönüşecek. Bizim umudumuzdur bu. Güney'e dönüşümde içimde taşıyacağım inançtır. İşte bu inanç sayesinde umutsuzluk dağıtı yontup bir umut anıtı yaratacağız. Ulusumuzu saran ahenksiz bağırıcıları, bu inanç sayesinde güzel bir kardeşlik senfonisine dönüştüreceğiz. Bu inanç saye-

sinde birgün özgür olacağımızı bilerek hep beraber çalışacak, hep beraber dua edecek, hep beraber mücadele edecek, hep beraber hapse düşecek, özgürlük için hep beraber ayağa kalkacağız..." diyordu.

Condoleezza Rice ABD'nin ilk siyah, kadın Dışişleri Bakanı. Annesinin kulağına fısıldadığı gibi beyazlardan iki kat fazla çalıştı, peki geldiği yerde kardeşlik ve eşitlik için mi mücadele ediyor, Luther'in düşlerindeki gibi?

Alabama gibi ırkçılığın en koyu olduğu eyaletlerden birinde büyüyen Rice'in babası ancak "cumhuriyetçi" olması koşuluyla seçmen kütüğüne yazılmışken, büyüdüğü koşullarda pek çok haksız muameleyle karşı karşıya gelmişken şimdi dünyanın dört bir köşesinde katledilen sivil insanları gördükçe ne düşünüyor acaba, üstelik kendisinin ellerine de bu kan bulaşmışken?

MUTLU VE HAREKETLİ BİR YIL

1954 sakın, mutlu bir yıldır. Kore Savaşı bitmiş, "boy"lar, yani evlatlar eve dönmüştü. "İkinci Dünya Savaşı" kahramanı General Başkan Eisenhower'den halk "memnundu". Dick ve Mac McDonald's kardeşler de Arizona'nın Phoenix kentinde otomobil müşterilere

sandviç satmaya çalışıyorlardı kan-ter içinde.

"Müşteriyi dükkanda beklemek yerine ayaklarına gitmek harika fikir" diyorlar ve biriktirdikleri ilk bin doların sevinciyle havalara uçuyorlardı. 1954 mutlu bir yıldır ama yine de hareketliydi.

Yüksek Mahkeme'nin okullarda ırk ayrımına son veren kararından cesaretlenen siyahlar sokaklara dökülmüşlerdi. Beyazlarla eşit anayasal haklar istiyorlardı. Başlattıkları kampanya yıllar geçtikçe çığ gibi büyüyecekti. Ve bu gösterilerde bir liderleri doğacaktı: Martin Luther King. "Birinci sınıf bir demok-rasi, ikinci sınıf insanların olmasına izin vermemelidir" diyerek kürsüyü yumruklayacaktı bu ateşli vaiz. Ekleyecekti: "Şimdi ayrımcılığın karanlık ve metruk vadisinden kalkıp, ırklar arasında adaletin yollarına koyulmanın zamanıdır." O yılın Kasım'ında Dallas'taki suikaste can veren Başkan John

Fitzgerald Kennedy'ye nasip olamayacaktı ırk ayrımına son vermek. Ama ertesini yıl halefi Lyndon Baines Johnson, siyahlar ile beyazların eşit haklara sahip olduklarını açıklayacaktı. Martin Luther King de Nobel Barış Ödülü'nü alacaktı.

"YÜKSELEN" İLK SİYAH!

Uzatmayalım; inandığı yolda yürüdü, Colorado'daki Denver Üniversitesi'nde siyasal bilimler okudu. Hocası bir Çek göçmeniydi: Joseph Korbel. Başkan Clinton'un Dışişleri Bakanı Madeleine Albright'ın babası. Ana dili gibi Rusça öğrendi (Fransızcası da müthiş), Sovyetler Birliği uzmanı oldu ve parlak diplomasıyla kolayca Stanford Üniversitesi'nde öğretim üyeliği kadrosunu kaptı. İlerde bu üniversitenin rektörlüğüne kadar yükselecekti. Bu uzmanlığı sayesinde 20 yıl sonra Sovyetler Birliği'nin son lideri Mikhail ve eşi Raisa Gorbaçov'un ABD'ye yaptıkları gezi sırasında Başkan - baba- George Bush'un danışmanı olarak onlara eşlik edecekti. Oğul Bush'la yakınlığı da işte o dönemden kalma. Daha doğrusu Bush ailesiyle içli-dışlı olması.

Condoleezza Rice, kariyerinin her alanında ve her basamağında oralara yükselen "ilk siyah" oldu. İlk siyah Ulusal Güvenlik Konseyi Danışmanı (baba Bush dönemi), petrol şirketi Chevron'un ilk siyah kadın yönetim kurulu üyesi, adı tankere verilen ilk siyah kadın, Ulusal Güvenlik Konseyi'nin ilk siyah kadın başkanı (oğul Bush'un ilk dönemi) ve nihayet ABD tarihinin ilk siyah kadın dışişleri bakanı. Rice'in gönlünde Savunma Bakanlığı yatıyordu. ABD atasözünü doğrulatmak için: "Tanrı insanları farklı yaratır ama silah eşitliği sağlar!"

Şimdi gezegenimizi -ırk ayrımcılığı sayılmazsa- siyah ve beyaz olarak gören bu kadın Bush'un ifadesiyle "Dünyaya ABD'nin gücünü, sevimliliğini ve dürüstlüğünü gösterecek." Tsunami felaketini bile ABD'nin bölgeye yerleşmesi için iyi bir fırsat olarak gören Rice'in, Luther'in sözünü ettiği rüya ile bir ilgisinin olmadığı kesin. Irak'ın işgaline karşı çıkan karısı gibi Luther de yaşasaydı Rice'i "kabus" olarak nitelendirebilirdi! Nitekim Bush'un geçtiğimiz yıl Luther'in mezarına yaptığı ziyaret tepkiyle karşılanmış ve kalabalık bir grup tarafından yuhalanmıştı. Rice için Dışişleri Bakanlığı başarı merdiveninin son basamağı mı? Bize göre, hayır. 4 yıl sonra yine bir "ilk"le tarihe geçmesi asla sürpriz olmaz: Cumhuriyetçi Parti'nin ilk siyah, ilk kadın ve ilk siyah kadın başkan adayı. Kimbilir? ABD'nin de ilk kadın, ilk siyah ve ilk siyah kadın başkanı. 40 yıl önce ne diyordu Martin Luther King: "Bir düş görüyorum." Ancak başkan bile olsa, ülkesine ve dünya halklarına barış değil, emperyalist işgaller getirdiği için bu "yükseliş" onurdan çok, kara bir leke olarak adlandırılacağı kesin tarih sayfalarında...

GÜN'DE DÜN..

25 Mart

1960. Güney Afrika'da Johannesburg'da tüm siyah politik örgütler feshe-dildi.

1988. İstanbul'daki Metris Askeri Hapishanesi'nden 29 komünist ve devrimci tutsak kaçtı.

26 Mart

1924. Darülfünun, Hukuk Fakültesi öğrencileri üç günlük boykot ilan ettiler.

27 Mart

1950. Bizim Köy'ün yazarı Mahmut Makal tutuklandı. Mahmut Makal, köyün ekonomik ve sosyal yapısını kötü gösterdiği gerekçesiyle, hem Cumhuriyet Halk Partisi hem de Demokrat Parti döneminde çeşitli baskılarla karşılaştı.

1976. Dışişleri Bakanı Çağlayangil ile ABD Dışişleri Bakanı Henry Kissinger Washington'da Savunma İşbirliği Anlaşması'nı imzaladı. Bu anlaşmaya göre, Türkiye üslere izin verecek, Amerika Birleşik Devletleri de buna karşılık Türkiye'ye 4 yıl için 15 milyar lira verecekti.

1991. İstanbul Valiliği memur sendikalarını mühürletti. Bu olayı protesto eden 2000 kişilik memur grubuna polis müdahale etti, 6 kişi yaralandı.

29 Mart

1929. Tütün Amelesi Cemiyeti'ne üye 300 kadar kadın ve erkek tütün işçisi 72 yıl önce bugün İstanbul Beşiktaş'ta olağanüstü bir toplantı yaptı. İş Kanunu'nun bir an önce yürürlüğe konulması, işçiye grev hakkı tanınması, işçi yayınlarına izin verilmesi konularında girişimde bulunmak üzere bir komisyon kuruldu.

31 Mart

1925. Şeyh Sait Ayaklanması'nın olduğu bölgede, Divan-ı Harb tarafından verilen idam cezalarının ayrıca onay gerektirmeden yerine getirilmesi hakkındaki kanun kabul edildi.

1 Nisan

1991. Türk Hava Yolları ve Havaş'ta çalışan 10.500 işçi greve başladı.

2 Nisan

1990. Siirt'in Batman ilçesinde 15 bin esnafın katıldığı kepenk kapatma eylemine güvenlik güçleri müdahale etti. Kepenkleri balyozlarla açtı.

3 Nisan

2000. Avrupa Konseyi üyesi Arnavutluk, ölüm cezasını kaldıran protokolü geçen yıl bugün imzaladı. Böylece Avrupa'da idam cezasını kaldırmayan tek ülke Türkiye kaldı.

4 Nisan

1951. Amerika Birleşik Devletleri'nde, atom bombası sırlarını Sovyetler Birliği'ne verdikleri iddiasıyla Julius ve Ethel Rosenberg ölüm cezasına çarptırıldı. Yargılama boyunca suçsuzluklarını tekrarlayan Rosenberglar 19 Haziran 1953'de elektrikli sandalyede idam edildiler.

1987. 12 Eylül 1980'den 1987'ye kadar 14 bin kişinin yurttaşlıktan çıkarıldığı açıklandı.

7 Nisan

1978. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Doçent Server Tanilli silahlı saldırıya uğradı. Aldığı kurşunlardan omurluğu zedelenen Tanilli felç oldu. Server Tanilli 12 Mart darbesi sonrası üniversiteden uzaklaştırılmıştı.

Direnışteki kadın deri işçileri:

“Hem direnmek, hem evde sorumluluk çok zor ama DAHA ÇOK DİRENEBİLİRİZ!”

Alibeyköy’de bulunan İleri Deri çalışanı 23 kadın ve yine aynı fabrikanın Çorlu’daki fabrikasında çalışan 33 işçi haklarını alabilmek için Deri-İş Sendikası’nda örgütlenince patron tarafından tazminatlarını ve hiçbir sosyal haklarını alamadan işlerinden atıldılar. Alibeyköy İleri Deri’den atılan kadın işçilerle görüşüp, neler yaşadıklarını, ne düşündüklerini, direnişten nasıl bir sonuç beklediklerini öğrenmeye çalıştık.

Fabrikalarının karşısında boş bir yeri mesken tutan kadınlar, direniş sürdürdükleri mekana dövizler asarak, el işleriyle zamanlarını değerlendirmeye çalışıyor, her sabah iş saatinde gelip akşam çıkış saatinde etrafı temizleyerek evlerine gidiyorlar. İlk önce röportaj yapmakta tereddüt etseler de daha sonra “neyi saklayacağız” diyerek anlatıyorlar. Ancak kimi ismini vermek istemiyor, kimi ise söylediklerinin yazılmasını. Konuştukça iş yaşamlarını, eşlerinin çocuklarının kendilerini sonuna kadar destekleyerek moral verdiğini ve örgütlü olmanın kendileri için ne anlam ifade ettiğini öğreniyoruz.

- Bize işyerinizdeki gelişmeleri anlatır mısınız?

- Bizim fabrikamız 31 Mart itibarıyla Çorlu’ya taşınacaktı. Patron bize “sizleri götürmek istiyorum” dedi. Biz de “çıkışlarımızı, tazminatlarımızı, ihbarımızı verin gelelim. Çorlu’da gerektiği kadar çalışalım, işleri yoluna sokalım, ondan sonra çıkarız” dedik. Patronun tepkisi ise “hayır çıkışlarımızı veremem, kanunen ben suçlu duruma düşerim. Giriş çıkış yapamam. Gelip Çorlu’da çalışacaksınız” oldu. “Size de o zaman servis veriyoruz” dedi. Biz de çıkışlarımızı istemeye devam ettik. Noterden bize kağıt yolladı “31 Mart itibarıyla fabrika taşınacaktır. İşçilere servis vereceğim, ama işçilerin oraya götürülmesine karar verilmiştir” şeklinde. Bize de onları zorla işyerinde imzalatıp aldı. Biz o kağıtlarla avukata başvurduk, avukatlar bize “31 Mart’ta gitmek zorundasınız. Eğer gitmezseniz kendiniz ayrılmış olacaksınız, kıdeminizi, tazminatınızı alamayacaksınız” dediler. “Ne yapabiliriz” diye sorduk. “Sendikaya başvurabilirsiniz” dediler. Biz de gittik sendikaya başvurduk. Sendikaya Çorlu’daki arkadaşlarımız da başvurmuşlar, sendikalı olmak istemişler. Sonra hep

beraber gidip konuştuk anlaştık, sendikaya üye olduk. Çoğunluğu sağladık, yetkimiz geldi. Tabi daha yetki gelmeden önce biz sendikaya üye olduktan bir hafta sonra patron duymuş sendikalı olduğumuzu. Önce Çorlu’daki arkadaşlarımızı işten çıkarmaya başladı beşer beşer. Onları çıkarınca buradan biz de “sendikalı olduk diye niye onları çıkardınız, hani bu bizim yasal hakkımızdı?” dedik. Patron bunu duyunca ilk etapta bizi, beş kişiyi ücretli izine yolladı. İçerdeki işçileri kandırmak için tabi. Onlarla konuşup ikna edemeyince Şubat’ın 28’inde arkadaşlarımızı çağırış, masanın üstüne paraları koymuş, “gelin tazminatlarınızı vereyim, ihbarlarımızı vereyim, gidin” diye. Onlar da “yok işte biz sendikaya üye olduk, biz öncelikle sendikamızla oturup konuşur, anlaşır ondan sonra Çorlu’ya gelip çalışırız. Biz sendikamızla oraya gelip çalışırız” demişler.

28 Şubat’ta da hepsini kapının önüne koydu. “Fabrikayı kapatıyorum” dedi. Biz de ondan sonra direnişe başladık. Şu anda bizim talebimiz kıdemimizin tazminatımızın verilmesi, Çorlu’daki 35 arkadaşımızın işe geri alınması. İşe iade davası açıldı. Patron sendikayla oturup konuşsun arkadaşlarımızı işe alsın.

Hülya Aklan: Hepimiz aynı ortamdayız aynı şeyi amaçlıyoruz. Yani bizim amacımız Çorlu’ya bir miras bırakmak. Sendikalı olarak oraya bir miras. Çünkü artık bizim oraya gitme imkanımız yok, çok uzak. Zaten patron da bunu söylüyor. Önce kabul etti. Sonra götürmedi, noterden kağıt gönderdi. Sonuçta bu miras oraya kalacak.

- Bu neyin mirası?

H. Aklan: Sendikalı oldukları zaman onların her türlü hakları olacak. En azından sosyal güvenceleri olacak. Sonuçta biz sendika üyesiyiz ama sendikanın bize faydası haklarımızı almak olacak. Ama oraya sendikanın oturmasıyla mirasımız olacak.

- Eşiniz destek oluyor mu?

H. Aklan: “Sonuna kadar arkadayım, sonuna kadar direneceksiniz” diyor. Bunun belirli bir süresi de yok. İlla şu şöyle olacak bu böyle olacak diye bir şey demiyor. “Ne gerekiyorsa yapın” diyor.

- Sendikanın tutumu nasıl oldu?

- Sendika patronla görüşmek istiyor patron buna yanaşmıyor. Sendika her konuda bizi destekledi, her zaman yanımızda oldu. Sendikamıza güveniyoruz, bize söy-

Onlar işçi olmanın zorluklarına, kadın olmanın zorluklarını eklemişler. En zor koşullarda çalışırken, sendikaya üye oldukları için işten atılmaları nedeniyle şimdi “direnmeyi” de omuzluyorlar... Ailelerinin ve Alibeyköy halkının desteklediği kadın deri işçileri “daha çok direnebiliriz” diyorlar...

lenen her şey de yapıldı harfi harfine. Şu anda sendikayla patronun konuşup anlaşmasını istiyoruz.

- Patron hangi nedenlerle sendikayla görüşmek istemiyor?

- “Ben sendikayı tanımıyorum” diyor. “Niye sendikaya gidip üye oldunuz?” diyor. “Ben sizin bütün haklarınızı veriyordum” diyor. Ben 11 senelik elemanım benim aldığım asgari ücret. Benim ikramiyem, altı aylığım, kömür param, kıyafetim vardı. Hepsini kaldırdı. Eskiden sendikanın kazandığı tüm hakları geri aldı. Bana ne hak veriyor ki. Şimdi de “ben sendikayı kabul etmiyorum” diyor. Gelin alın diyor. Oradaki insanlar da mağdur Çorlu’daki arkadaşlarımız da dışarıda.

- İşçiler kaç yıldır çalışıyor burada?

- 29 senelik eleman var, 20 senelik eleman, 16 senelik, 10 senelik eleman da var aramızda. Hepimiz kadınız. Deri sektörü ağır bir iş gerçekten. Biz kadınız ama erkeklerin de işini yapıyorduk. Ve gerçekten de bugün İleri Deri Türkiye’nin en kaliteli derisini çıkaran fabrika. Bunu bütün deri fabrikaları bilir. Özellikle ayakkabı alanında en iyi deriyi çıkaran fabrikadır. Ama buna rağmen işçinin hiçbir hakları verilmiyor.

- Deri sektöründe çalışanların ücretleri asgari ücretin üstünde olmasına rağmen sizin maaşınız neden bu kadar senedir düşük tutuldu, buna karşı bu zamana kadar bir karşı duruşunuz oldu mu?

- Tabii ki derinin fiyatı pahalı. Tuzla’da deri sektöründe çalışan işçilerin çoğu örgütlü, sendikalı o yüzden maaşları yüksek. Burada patron kafasına göre yapıyor. Mesela biz burada hemen hemen 2-3 senedir zam almadık. Artı ikramiyelerimiz, haklarımız elden alındı. Çalışırken bir birlik sağlanmadı. O yüzden daha önce sendikayı oturtamadık.

- Bu durum bir kadın olarak yaşamınızı nasıl etkiliyor?

- Tabii ki hayat zorluklarla dolu. Biz çalışırken de bir sürü zorluklara göğüs gerdik. Çünkü yıllarca hem çocuk bak, hem evin sorumluluğu, hem eşin sorumluluğu, bir de çalışmanın sorumluluğu. Biz bunları aştık yani bunları yaptık. Tabii ki çok zor hem direnmek hem evde sorumluluk sahibi olmak. Ama bizim tek avantajımız eşlerimizin çocuklarımızın bizi desteklemeleri bu

bizi çok rahatlattı. Daha çok da direnebiliriz yani.

H. Aklan: Ev yaşamımı fazla bir şekilde etkilemiyor, sonuçta nasıl çalıştığım zaman gidemiyorsam gene aynı saatler değişen bir şey yok. Yani ev ortamı da iş ortamı da aynı şekilde devam ediyor. Biz buraya işe gider gibi gelip gidiyoruz. Sabah akşam aynı saat. Çalışırken işle oyalanıyorduk, burada da el işleriyle oyalanıyoruz. Ama sonuna kadar direneceğiz.

- Kaç gündür buradasınız?

- 18 gün oldu.

- Çevredeki insanlardan ve buradaki fabrikalardan destek olan var mı?

- Tabi burada amacımızı da biliyorlar, bize destek de oluyorlar. Zaten biz Alibeyköy’de oturuyoruz. Ben 22 senedir oturuyorum.

- Bu direnişten beklentileriniz nedir, beklentileriniz karşılanmadığı zaman ne yapmayı düşünüyorsunuz?

H. Aklan: Sonuçta burada oturmamız fazla bir zaman sürmeyecek, illaki sendikamız davayı açacak, biz dava bitene kadar zaten burada oturamayız. Şu an işsizlik sigortasından yararlanmak için başvurduk. Normal bir işe de girip çalışabiliriz. Mecbur çalışacağız başka çaremiz yok.

- Yeni gireceğiniz işte de benzer sorunlarla karşılaşacak olmanız size neyi düşündürüyor?

H. Aklan: Tabii ki sendikanın oraya girmesi, yani sendika çok iyi bir şey. Ama tabi ki oradaki ortama bağlı. Mesela biz burada içeride arkadaşlar arasında o güveni sağlasaydık biz buraya daha önceden sendikayı sokacaktık. Ama zamanında düşünebilseydik olurdu ama biraz daha zaman gösterecek.

Tohum Kültür Merkezi Kısa Film Festivali öncesi;

Sinema Tarihinden Notlar 3

1971 Askeri Darbesi ile kesintiye uğrayan Genç Sinemacıların devrimci örgütlülüğü, 1974 yılında bu kez "**Sinemada Birleşik Cephe**" adıyla yeniden oluşturuldu. Fakat bu kez 1972 yılında İbrahim Kaypakkaya'nın kurucusu olduğu Proletarya Partisi'nin düşünsel yapısından etkilenerek Maoist bir örgütlenmeye giderek aşağıdaki deklarasyonu yayınlarak kuruluşunu ilan etti;

"SİNEMADA BİRLEŞİK CEPHE, ÜLKEMİZ GERÇEKLERİNİN ÇARPITILMASI"

Odaya kapanıp kuramlar ileri sürmek yerine, çok somut olan sorunlar üstünde kitlelerle çalışmak gereğini duymayanlar; "**Ülkemizde tefeci-bezirganlığın gücünü gittikçe yitirdiğini**" ileri sürmektedirler. Oysa ülkemizde yarı-feodal güçlerin etkinliği hala sürüp gitmekte ve bu özellik yerli sinema piyasasında daha da belirgin biçimde görülmektedir. Kaldı ki bu baylar ülkemiz ekonomisinde "**teşkilatlanmamış sermaye piyasasının**" egemen olduğu bir dönemde "**büyük feodal işletmeden, büyük kapitalist işletmeye aralıksız ve doğrudan doğruya geçiş şeklinde basit ve karikatür haline getirilmiş bir görüş**" (Lenin) yüklemektedirler.

Sinemada tüm sorunları bilimsel bir yaklaşımla(!) ele aldıkları savında bulunanları, bu denli bir sorunu çala kalem iki satırla geçiştirmeleri ve 04.04.1974 tarihinde yayınladıkları sinema raporuyla tamamen çelişki içinde bulunmaları, yayınlanan raporda "**işletmeciler (aracı tüccarlar) ve tefeciler Türkiye sinemasının oluşumunda ve gelişiminde ekonomik güçleri sayesinde birinci derecede söz sahibidirler**" savını ileri sürmeleri ülkemizin gerçeklerini ne denli çarpıttıklarını gözler önüne sermektedir...

SİNEMADA BİRLEŞİK CEPHE GEÇİCİ KOMİSYON ÇALIŞMALARI

Anti-emperyalist, anti-feodal mücadele veren tüm güçlerin ulusal ve devrimci kültürlerini yansıtan ve bu güçlerin hizmetinde olan "**Sinemada Birleşik Cephe**"'yi oluşturmak amacı ile bir platform kurulmuş ve bu platformdaki geçici komisyon çalışmalarına başlayarak bir bülten yayınlamıştır:

- Sinemada anti-emperyalist ve anti-feodal mücadele veren tüm ilerici ve devrimci güçlerin bir araya getirilmesi amacı ile **İzmir Sinema ve Kültür Derneği, İÜ Sinema Kulübü, Taşkesti Köyü Sinemacıları, Bağımsız Genç Sinemacılar, Yedinci Sanat ve Gerçek Si-**

nema Dergileri bu platformun ön hazırlıklarının yapılması için bir araya gelmişlerdir.

- **Amaç;** Türkiye'de egemen ticari sinema düzeninin dışında çalışmalar yapan çeşitli grupların dayanışmasını sağlamak, platform içerisinde "**materyalist devrimci sinema**" anlayışının ağırlık kazanması ve yaygın biçimde uygulama olanaklarının araştırılması için çalışmaktır. Bu amaçla eski sinema deneylerinin eleştirel bir gözle yeniden değerlendirilmesi için çaba gösterilecektir.

- Platform aynı doğrultuda çalışmalar yapmakta olan sinema dışı tüm sanat ve kültür kurumları ve güçleriyle de giderek ortak bir kültür cephesinin kurulması amacıyla bir dayanışma içine girmeyi öngörmektedir.

- **TÖB-DER, İ.Y.Ö.K.D, Ankara Devrimci Gençlik Birliği ve ODTÜ Mimarlık Fakültesi Öğrenci Derneği** adlı kuruluşlar oluşmakta olan platformu desteklediklerini bildirmişlerdir.

Ne var ki; gösterişli cümleler ve tantanalı sloganlarla tavrı takınan bazı bi-

reyler "**Sinemada Birleşik Cephe**"nin oluşturulması çağrısına olumsuz yanıt verdikleri gibi, kendi dışlarındaki tüm somut girişimleri daha başından yozlaştırmak eğilimi göstermişlerdir. Lenin şöyle diyor; "Bunlar için pratikte ikinci taktik büyük günler için beklemek anlamına gelir. Ve büyük olaylar yaratan güçleri kavrama yeteneksizliği de beklemenin yanı sıra..."

Devam Edecek

Mutlu Şahin

e-mail: tohum@kulturmerkezi.com

Karelerle Ortadoğu'da İŞGAL VE DİRENİŞ

Tohum Kültür Merkezi, etkinliklerinden birini daha **20 Mart Pazar** günü gerçekleştirdi. "**Karelerle Ortadoğu'dan işgal ve direniş**" adlı resim sergisi, Irak'taki işgalin yıldönümünde söyleşi ve müzik dinletisiyle başladı.

Irak'taki işgalde ABD emperyalizminin katliamları ve bu işgale karşı Iraklıların direnişini ve karşı koyuşunu gösteren çarpıcı fotoğrafların yanı sıra ülkemizde ve diğer ülkelerdeki eylemlerden de karelerin yer aldığı sergi bir hafta süreyle açık kalacak.

Sergi, **Grup Devran**'ın sunduğu müzik dinletisiyle başladı. Grup Devran, halk ezgilerinin de içinde bulunduğu direniş ve isyana adanan türkü ve marşları söyleyerek sırayı söyleşiye bıraktı.

Söyleşide daha çok emperyalizmin ve günümüzde öne çıkan ABD emperyalizmi ile Irak işgali ve işga-

le karşı dünyada ve özelinde Türkiye'deki eylemler anlatıldı.

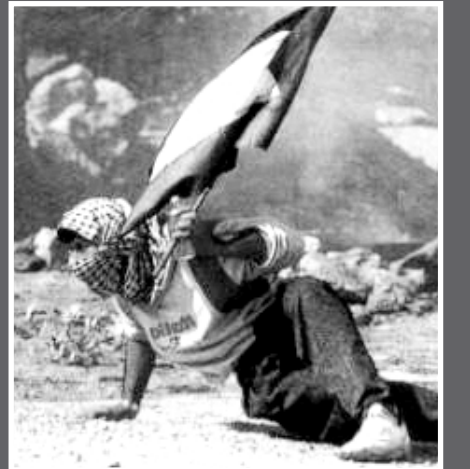
Tohum Kültür Merkezi adına yapılan konuşmada; "**Emperyalizm neden kağıttan kaplandı, öne çıkması açısından ABD emperyalizmini ele alırsak, 1945-2001 yılları arasında çeşitli ülkeleri 61 defa işgali kalkışmıştır. Bu onun sürekli krizinin ve kırılma eğiliminin işaretidir. Bununla birlikte dünya halklarının muazzam kinini üzerine çekmesini de esasa alırsak neden kağıttan kaplan olduğunu anlarız. Kaldı ki kendi ülkelerindeki soyguna ve sömürüye baktığımızda ABD'nin şahsında emperyalizmin sonunun çok da uzak olmadığını görürüz**" denildi. Konuşmacı, ayrıca rakamlarla ABD'deki yoksulluğa, evsizliğe, çocukların ölüm oranına, uyuşturucunun ulaştığı boyutlara dikkat çekerek "**acilen tartışmamız gereken şey, direniş**

stratejisidir, emperyalizmi oksijensiz bırakacak gerçek hedeflere yönelmeli, gerçek savaşlar yapılmalı ve gerçek zararlar vermeliyiz" dedi.

ILPS Türkiye Seksiyonu adına yapılan konuşmada Seattle'dan başlayan küreselleşme karşıtı eylemlerin ulaştığı boyutları dünyadan örnekler vererek anlattı. Sulandırılmaya çalışılan, anti-emperyalizmi hedeflemeyen, haklı-haksız tüm şiddeti ve savaşı reddeden güçlerin de olduğu, bunların halkları pasifize eden yöntemlerine karşı çıkılması gerektiğinin altını çizen konuşmacı, ülkemizdeki işgal karşıtı eylemlerin daha nitelikli ve kitlesel olmasının, anti-emperyalist bilinci daha çok geliştirmekle olanaklı olacağını söyledi.

İzleyicilerin de görüş ve sorularıyla katıldığı söyleşi yaklaşık 2 saat sürdü.

(Tohum Kültür Merkezi)

ABD ve İngiliz emperyalist güçlerinin Irak'ı işgalinin 3. yılında son sözü yine halk söylüyor; “İŞGALCİLERE KARŞI SAVAŞACAĞIZ!”

3. yılında Irak halkının emperyalist işgale karşı onurlu direnişini sahiplenelim!..

Açıklama: Elimize posta kanalıyla ulaşan aşağıdaki yazıyı haber değeri taşıdığından olduğu gibi yayımlıyoruz.

ABD emperyalizminin İngiltere'yi de yanına alarak Irak'ı işgalinin üçüncü yılı. **11 Eylül 2001** tarihinde ABD'ye yapılan saldırıyla bir dizi ülkenin “**terör**” listesine alınmasının ardından Afganistan işgal edildi. Hemen ardından da “**nükleer silah var**” denilerek Irak işgal edildi. İşgalci güçler, işgalin daha birinci yılında işgale gerekçe olarak gösterilen silahların hiç birine rastlamadıklarını açıkladılar. Geriye kendi kucaklarında büyüttükleri diktatör Saddam'ın “**ne kadar tehlikeli biri**” olduğu açıklamasıyla işgale meşruiyet kazandırılma çabaları kaldı.

ABD emperyalizmi işgalle birlikte Irak petrol rezervlerine kolay ulaşmak için yeni işbirlikçi bir hükümet arayışına girdi. Adına “**Irak'ta yeni demokrasi dönemi**” dedikleri **Genel Seçimler, 30 Ocak 2005** tarihinde gerçekleşti. Seçim tam bir fiyaskoydu. Seçim öncesinde adayların dahi bilinmediği

bir seçimin ne kadar “**demokratik**” olduğu ortadadır. İşgalciler için seçim sadece bir formalitenin yerine getirilmesinden ibaretti. Bu seçim sonuçlarını Irak direniş güçleri kabul etmediklerini açıkladılar.

Emperyalistler savaşı daha başından kaybettiklerinin farkında olmadan zafer çığlıkları attıkları Mayıs 2002 tarihinden bu yana ummadıkları bir direnişle karşılaştılar. Irak halkı işgalin başından bu yana “**İşgale karşı savaşacağız**” şiarını hep haykırdılar. İşgalcilere karşı **Bağdat, Musul, Ramadi** ve **Felluce**'de büyük direnişler sergilendi. 1400 askeri ölen, 10 binin üzerinde yaralı veren, altı bin civarında askeri firar eden, binlerce askeri psikolojik tedavi gören işgalci güçlerin sözcüsü durumunda olan ABD'nin, tüm belgelerinde savaşın kaybedilmek üzere olduğu açıkça yazılmaktadır. Eski Dışişleri Bakanı **Colin Powell**'in gide-rayak “**sonuç korkunç, bu savaşı kaybettik**” açıklaması emperyalist işgalcilerin durumunu kendi ağızlarından açıklıyor. Bu gerçeğe rağmen sürekli sanal moral açıklama-

malari yapan emperyalist ABD, Irak'ta her şey yolundaymış, her şey kendi kontrolündeymiş, sıra diğer “**şer güçlerinde**”ymiş havası yaratmaktadır.

İkinci kez seçimi kazanan büyük haydut Bush, kazanmanın verdiği rüzgarı da arkasına alarak oluşturduğu “**şahinler**” kabinesiyle yeni tehditler savurmaktadır. Yemin töreninde “**büyük imparatorluğun kralı**” havasında yaptığı konuşmasında saldırı hedeflerini açıkladı. **İran** ve **Suriye**'nin öncelikli hedefleri olması ABD'nin Ortadoğu politikasının genel çerçevesini de çizmektedir.

Ortadoğu, çelişkilerin en kızıştığı alan olarak emperyalistlerin sürekli ilgi alanı olmaya devam ediyor. Bush'un Avrupa turu ABD ile Avrupalı emperyalist güçler arasındaki bir dizi çelişkinin yumuşatılması provasıydı. Irak konusunda ABD'nin işgalini pastadan kaptıkları paydan dolayı artık onaylamış görünen Avrupalı emperyalist güçlerin, **İran** ve **Suriye**'ye olası bir saldırıya onay vermemeleri kendi çıkarlarının sonucudur. Irak konusunda tam bir ikiyezli-

lülke hareket eden Avrupalı emperyalist güçler içinde Almanya ve Fransa'nın ABD ile olan çelişkileri devam etmektedir.

Dünya ölçeğinde anti-emperyalist mücadelenin giderek ivme kazandığı günümüzde, **Marksist-Leninist-Maoist** güçlerin önderliğindeki halk savaşları ve ulusal kurtuluş mücadeleleri emperyalistleri derinden korkutmaktadır. Bu korku onları yeni saldırılara, yeni tedbir ve ittifaklara götürmektedir. Fakat hiçbir güç ezilen mazlum hakları emperyalizme karşı mücadelesinde durdurmaz. Kızıl bayrağımız er ya da geç dünyanın tepesinde dalgalanacaktır.

KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!

TÜM EMPERYALİST İŞGALCİLER İRAK'TAN DEFOLUN!

YAŞASIN İRAK HALKININ İŞGALCİLERE KARŞI DİRENİŞİ!

Mart 2005

Türkiye Komünist Partisi/
Marksist-Leninist -Yurtdışı Büro

“Irak'ta direniş kazanacak”

Irak'taki işgalin ikinci yılına girerken direnişçilerin özgürlük kavgaları halen devam ediyor. Buna paralel olarak bütün dünyada oluşan anti-emperyalist savaş ve işgal karşıtı platformlardan da basın açıklamaları, protestolar yağıyor. **17 Mart Perşembe** günü **Taksim Gezi Park'ta** saat 12:00'de toplanan **Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu** da Irak'taki direnişin ikinci yılını selamlayan ve işgali kınayan bir açıklama yaptı.

“**Irak'ta İşgal 2. Yılında Direnen Halklar Kazanacak**” yazılı pankart açan kitle, “**İşgale değil direnişe destek**”, “**Yaşasın halkların kardeşliği**” sloganlarını attı.

Kitle adına açıklama yapan **Figen Yüksekdağ** iki yıl önce “**demokrasi ve insan hakları getiriyoruz**” yalanıyla ABD ve müttefiklerinin Irak semalarında halkın üzerine bombalar yağdırma-ya başladığını belirterek, bu saldırının beraberinde işgal, ölüm, işkence, talan ve büyük yıkımlar getirdiğini söyledi. Filistin'deki intifadaya da değinen Yüksekdağ, Irak ve Filistin'deki bu direnişlerin “emperyalistlerin yarattığı karanlığa karşı halkların umudu ve zaferi” olması gerektiğinin altını çizdi.

Yüksekdağ **19 Mart** tarihinde **Dolmabahçe**'de yapılacak mitinge tüm du-

yarlı halkı çağırırken açıklama işgal karşıtı sloganlarla bitirildi.

İRAK İŞGALİNİN 2. YILINDA; EMPERYALİZME KARŞI DİRENİŞ BÜYÜYOR!

19 Mart Cumartesi günü Irak'taki emperyalist işgalin 2. yılı olması nedeniyle **Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu**

Dolmabahçe

nu tarafından **6. Filo**'nun denize döküldüğü **Dolmabahçe**'de yürüyüş düzenlendi ve açıklama yapıldı.

Saat 11:30'da **Beşiktaş İnönü Stadyumu**'nun önünde toplanan yaklaşık 1200 kişi çeşitli pankartlar arkasında yürüyüşe geçti. **Halk Kültür Merkezleri, BDSP, Proleter Devrimci Duruş, EHP, ODAK, İşçi Mücadelesi, ESP, HÖC, DHP, Alinteri, Kaldıraç** ve

Dolmabahçe

ILPS'nin pankartlarıyla katıldığı eylemde, kitle **Dolmabahçe Meydanı**'na varana kadar “**İşgale değil direnişe destek**”, “**Katil ABD Ortadoğu'dan defol**”, “**Yaşasın halkların kardeşliği**” sloganlarını attı. Alana giren kitle çember oluşturarak sloganlar eşliğinde konuşmaları dinledi.

Koordinasyon adına açıklamayı okuyan Grup Yorum elemanı **Cihan Keşkek** şu ana kadar toplanan raporlarda Irak'ta 17.053 sivilin katledildiğini, “**demokrasi**” adı altında kukla hükümetler kurulduğunu, kültürel talanda milyonlarca kitabın talan edildiğini, sayısı binlerde olan tarihi eserin ise haraç mezat satıldığını belirterek buna uygarlık ve demokrasi demeyeceğini söyledi.

Keşkek, Irak'taki meşru direnişi kolsuz desteklediklerini ve ABD'nin işgal planlarının Irak'la sınırlı kalmadığını bildiklerinin altını çizerek “**Ortadoğu'daki anti-emperyalist güçlerle varolan dayanışmamızı daha da güçlendirecek ve emperyalizme karşı olan barikatımızı büyüteceğiz**” dedi.

Konuşmanın ardından kitle Irak'ta yaşamını yitirmiş tüm direnişçiler anısına bir dakikalık saygı duruşuna çağırıldı. Saygı duruşunun ardından “**Hernepeş**” marşı okunurken ILPS çalışanı **Selma Şahin**, Irak'taki direnişçilerden gelen bir mektubu okudu.

Mektubun okunmasının ardından **Grup Yel** ve **Grup Yorum** türküleriyle kitlenin öfkesini bilerken eylem kitlenin hep bir ağızdan attığı “**Direnen halklar kazanacak**”, “**Kahrolsun ABD emperyalizmi**”, “**Irak halkı yalnız değildir**” sloganlarıyla bitti. (İstanbul)

Kadıköy

Ankara

IRAK HALKI YALNIZ DEĞİLDİR

ABD'nin Irak'ı işgalinin ikinci yıldönümünde yapılan eylemlerden bir tanesi de İstanbul Kadıköy'de 19 Mart Cumartesi günü yapıldı.

Türk-İş, Hak-İş, DİSK, KESK, TMMOB, Türk Dış Hekimler Birliği, Türk Eczacılar Birliği, TTB, Türk Veteriner Hekimler Birliği, TÜRMOB ve İstanbul Barosu'nun ortak düzenlediği "Yüzde 82 burada, gerisi Bush" mitingine EMEP, ÖDP, TKP, Devrimci Mücadele, Çağrı, Ürün dergisinin de içinde yer aldığı birçok kurum ve siyasi parti de katıldı. Mitinge ayrıca İzmir, Zonguldak, Bursa, İzmit, Edirne gibi illerden katılım da sağlanmıştı.

Saat 10.00'dan itibaren Et ve Balık Kurumu'nun önünde toplanmaya başlanırken bazı kurum ve kuruluşlar da çeşitli yerlerden Kadıköy İskele Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler. Her kurum kendi pankartını ve dövizlerini açarken "Emperyalist saldırganlığa karşı Birlik, Mücadele, Zafer", "Savaşsız bir dünya için emekçiler birleşin" pankartlarının yanı sıra "Emperyalizm döktüğü kanda boğulacaktır", "Emperyalizme karşı halk savaşı", "Irak'ta işgale son" vb. dövizler dikkat çekti.

Yürüyüş boyunca sık sık "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "İşgale değil direnişe destek", "ABD askeri olmayacağız" vb. sloganlarıyla yolun iki tarafı da trafiğe kapatılarak yüründü. Kadıköy İskele Meydanı'nda dev bir "ABD Ortadoğu'dan elini çek" pankartı açılırken burada TMMOB, DİSK, KESK, Türk-İş ve İstanbul Barosu adına konuşmalar yapıldı. Yapılan konuşmalarda özetle; ABD emperyalizminin dünya halkları üzerinde yaptığı baskılar, katliamlar, işgaller anlatılırken Türkiye'nin de ABD'nin Ortadoğu üzerindeki planlarına alet edildiği belirtildi. Bu konuşmaların ardından Irak'tan gelen Ghazwan Al-Muhtar ise yaptığı konuşmada "İki yıl önce ABD Irak'a saldırıyı başlattı. Bu saldırı bugüne kadar yaşadığımız en vahşi saldırıydı. Bu saldırılarda 100 binden fazla insan öldü. Saldırı 91'de yapılan saldırının devamıdır. Irak'a uygulanan ambargo tek başına 100 binlerce insanı öldürdü. Bütün ülke tahrip edildi. Irak halkının yüzde 60'tan fazlası işsiz kaldı. Bu rakam savaştan öncesinin iki katı. Elektrik, su, petrol kullanılmıyor. So-

kaklarda dolaşmak, hastanelere gitmek tehlikeli. Hastaneye gitsen de doktor, hemşire, ilaç bulunmuyor. Kısacası işgal hiçbir şeyi iyileştirmedi. 1960'lardan beri en kötü günlerimizi yaşıyoruz. Ülkeimiz işgal edildiği için Irak halkı direnme hakkına sahiptir" dedi. Bu arada kitle sık sık "Irak halkı yalnız değildir", "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "Gün gelecek devran dönecek

Dolmabahçe

ABD halka hesap verecek" vb. sloganlarını attılar. Mor Ötesi grubunun söylediği savaş karşıtı parçanın ardından çalınan marşlar ve türkülerle birlikte 2005 yılının 1 Mayıs'ına katılım çağrısı yapıldı.

masının ardından miting saat 13:30'da sona erdi. Mitinge yaklaşık 10 bin kişi katılırken kürsüden atılan sloganlara az kişinin katılması, sloganların gür atılması, konuşmaların uzun tutulması nedeniyle katılımcıların bazılarının alanı erken terk etmesine ve mitingin coşkulu geçmemesine neden oldu. (Kartal)

ANKARA

19 Mart günü saat 13:00'te Kolej Metro çıkışında toplanan işgal karşıtları buradan Kızılay'a doğru yürüyüşe geçtiler.

"Emperyalistler yenilecek, direnen halklar kazanacak" pankartı arkasında yürüyen kitle, emperyalistlere olan öfkelerini haykırdı.

DİSK, KESK Ankara Şubeler Platformu, İHD, ÇHD, ATO, Pir Sultan Abdal, EMEP, DEHAP, SDP, Halkevleri, Üniversite öğrencileri, Gazi Üniversitesi Öğrencileri, Demokratik Haklar Platformu, Odak, ESP, Devrimci Mücadele, Alınteri, Kaldıraç ve Partizan'ın katılım gösterdiği eylemde Kolej'den itibaren yolun bir tarafı trafiğe

kapatılarak Ziya Gökalp Caddesi boyunca SSK işhanının önüne yüründü. "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "Emperyalistler yenilecek direnen halklar kazanacak" sloganlarının sık sık atıldığı eyleme halkın ilgisi de yoğundu. Eylem sonunda yapılan basın açıklamasında; ABD'nin yeni katliamlara hazırlandığı ancak halkların buna karşı sessiz kalacağı belirtildi.

SAMSUN

Irak'ın emperyalistlerce işgal edilmesinin ikinci yılında Samsun'da SGD, Emek Gençliği, Yurtsever Gençlik, Toplumsal Özgürlük Platformu, Kaldıraç ve Ekim Gençliği tarafından örgütlenen etkinlik EMEP binasında yapıldı. Saat 15:00'de başlayan etkinlikte Irak ve Türkiye'den çeşitli fotoğrafların yer aldığı film gösteriminin ardından, serbest kürsüye geçildi. Etkinlik müzik ve şiir dinletisiyle sonlandı. Etkinliğe katılanlar, EMEP binasından çıkarak Süleymaniye Geçidi'ne ellerinde döviz ve meşalelerle ve "Irak halkı yalnız değildir", "Yaşasın halkların dayanışması" vb. sloganlar atarak yürüdüler. Süleymaniye Geçidi'nde saat 17:30'da okunan basın açıklamasının ardından eylem sona erdi.

İŞGALİN YILDÖNÜMÜNDE ILPS'DEN SOKAK SERGİSİ

ILPS, 19 Mart Cumartesi günü İzmir'de Kemeraltı Girişi'nde Irak işgalinin yıldönümü nedeniyle bir sergi gerçekleştirdi.

Saat 11:00'de ILPS adına yapılan basın açıklaması alkışlar ve sloganlarla başladı. ILPS adına basın açıklamasını Mihriban Karakaya yaptı. Karakaya 11 Eylül saldırısını bahane ederek tüm dünya halklarını savaş dalgası ile karşı karşıya bırakan ABD emperyalizminin "Önleyici Müdahale Stratejisi" adı altında önce Afganistan'a, daha sonra da Irak'a saldırdığını ve ABD güdümülü medya tarafından dünyaya pompalanan "kitle imha silahları" balonlarının çoktan patladığını belirtti.

Karakaya 110 bin Iraklı'nın öldüğü, 3000 hastanenin çöktüğü, 200 okulun yakılıp 3000 okulun yağmalandığı, 10 milyon belge ve 14 bin arkeolojik kalıntının kaybolduğu bu işgalde Ebu Garib Toplama Kampı'ndan tüm dünya halklarına açıkça resimlenen işkence ve tecavüz görüntülerinin ABD'nin özgürlük anlayışının işkence

"işkence yapma özgürlüğü" olarak kavrandığını açıkça gösterdiğini söyledi. Açıklama sırasında ise sık sık "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Irak halkı yalnız değildir", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganları atıldı.

Açıklamanın ardından işgalin sessiz tanıkları olan fotoğraflar halka sergilendi. Saat 11:00'den akşam 18:30'a

kadar Kemeraltı Girişi'nde duran sergiye halkın ilgisi yoğun oldu. ABD'nin getirdiği özgürlüğe ve demokrasiye lanet okuyanlar, yanındaki çocuğuna daha sıkı sarılıp "bunlar benim çocuğum olabilirdi" diyerek gözleri dolanlar ve daha pek çok tepkiyle karşılaşan ILPS bu sergi ile aynı zamanda kendisini de anlatma imkanı buldu. (İzmir)

İşçi-köylü'den

EGEMENLERİN BARIŞI SÖMÜRÜ SİSTEMLERİNİN DEVAMIDIR!

SEKA işçileri 51 günlük direnişten sonra, “**kendi iradeleri**” ile fabrikalarının Belediye’ye devrini içeren hükümet kararını, yapılan oylama ile “**kabul ettiler**”. **Selüloz-İş Sendikası**’nın eylemi sonlandırma kararını işçilere onaylatma oyunu “**581 evet, 63 hayır**” rakamları ile sonuçlandı. Direnişin taleplerinden biri de hatırlanacağı üzere SEKA’nın Belediye’ye devri idi. Yaklaşık iki ay süren direnişin geline aşamada işçilerin ezici çoğunluğunun iradesi ile sonlandırılması, üzerinde durulması gereken bir konudur. Çünkü tüm bu gelişmelerin tahlil edilmesi, tek başına bir SEKA değerlendirmesi olarak kalmayacak, aynı zamanda ülkemiz işçi sınıfı ve sendikal hareketinin durumu ile ilgili de bize önemli ipuçları sunacaktır. SEKA direnişi işçi sınıfı ve emekçiler üzerindeki ölü toprağını atacak bir hareketlilik yaratılmıştır. TEKEL işçilerinin attığı “**SEKA kıvılcım, TEKEL ateş**” sloganı bunun bir göstergesi durumundadır. Bu slogan ile TEKEL’de eylem yapan işçiler; TÜP-RAS’ın özelleştirilmek istenmesine karşı direnen Aliğa ve Batman işçileri; Tokat’ta 20 bin kişinin katıldığı, Malatya’da işçi ve köylülerin omuz omuz sloganlarını haykırdığı iki miting; Bursa, İzmir, Adana, Antep, Ankara, Tunceli vb. eylemleri direnişin oldukça geniş bir yel-

pazeyi etkilediğini göstermeye yetiyor.

Bu direnişin gösterdiklerinden biride, büyük şehirlerde örgütlenen direnişlerin T. Kürdistanı’ndan da yanıt bulduğudur. Bu da demektir ki yalnızca ulusal-demokratik sorunlara karşı bir duyarlılık değil aynı zamanda, sınıf talepli olaylar karşısında da bir duyarlılık vardır, gelişmektedir. 20 Mart Newroz kutlamalarında sokaklara dökülen Kürt halkı, aynı zamanda sınıf kardeşliğinin güzel örneklerini de SEKA işçileri ile ilgili yaptıkları destek eylemleri sırasında göstermiştir.

Birçok ders ve deneyim çıkarılması gereken bu direniş bir kez daha göstermiştir ki; geçici yenilgiler, başarısızlar, uzlaşmalar işçi sınıfı ve emekçilerin cesaretini kıramayacaktır. En güç koşullar altında dahi olsa mücadele edenler her zaman kazanacaktır.

Bu direnişin kazanımları ve etkileri üzerine gazetemizde bir yazı mevcut. Biz bu değerlendirmemizde daha çok direnişin sonlandırılmasının ardından yapılan yorumlar üzerinden bir yaklaşım ortaya koymak istiyoruz. Direnişin işçilerin oyuna sunulmasının ve bitirilmesinin ardından sanki direnişin belli bir aşamasında işçilere ve ailelerine saldıran kendileri değilmiş gibi açıklama yapanların arasında Ulaştırma Bakanı **Binali**

Yıldırım da var. Arabulucu Binali Yıldırım hiç zaman kaybetmeden şu açıklamayı yaptı; “**Biz ta başından itibaren barışçıl yollarla bu sorunu çözme çabası içinde olduk.**” Aslında bu söylemine verilecek tek cevap; “**İşçi sınıfının ve emekçi kesimin sizinle yapılacak bir barışı söz konusu olamaz**” olmalıdır. **Var olan çelişki uzlaşmaz bir çelişkidir ve bu çelişkinin çözümünün adı da savaştır/zordur. Bu savaşın adı ise ülkemiz topraklarında Halk Savaşı’dır.** Emperyalistlerin ve onların yerli uşağı Türk hakim sınıflarının barıştan kastını emekçi kesimler çok iyi bilmektedir. Onların barışı işçi sınıfını ve emekçileri teslim almak, örgütsüz bırakmak ve kendi sömürü sistemlerini devam ettirmektir. Hem de en pervasız şekilde. Onların “**barışı**”, “**özgürlüğü**” dün **Vietnam** ve **Kore**’de bugün ise **Afganistan** ve **Irak** topraklarında hüküm sürmektedir. Onların “**barış**” anlayışı ve “**özgürlüğü**” dün ve bugün hak arayışlarına karşı uyguladığı yöntemlerle kendini göstermiştir. Onların “**barışı**” 6 Mart’ta **Dünya Emekçi Kadınlar Günü** vesilesiyle yapılan eylemde kendini göstermiştir. Onların “**barışı**” Kürt Ulusal Mücadelesi karşısında uyguladığı kontra yöntemlerle kendini göstermiştir. Onların “**barışı**” F tipi zindanlarda uyguladığı yöntemlerle ve “**Hayata Dönüş**” Operasyonlarıyla kendini göstermiştir. Onların “**barışı**” emekçi sınıflara karşı özelleştirme uygulamalarıyla kendini göstermektedir. Onların “**barışı**” çıkardıkları yeni yasalarla işçi sınıfına yönelik örgütsüzleştirme saldırıları ile kendini göstermektedir.

Ve bu “**barış**” nidaları elbette gerek-

li yanıtını bulacaktır. Onların “**barış**” söylemleri bugün **Proletarya Partisi** tarafından yanıtlanmaktadır/yanıtlanacaktır. **Proletarya Partisi** militanları tarafından **İstanbul, Ankara, Mersin, İzmit**’te AKP binalarına yönelik yapılan saldırı eylemleri bu yanıtın bir göstergesidir. Yanıt oldukça net ve berraktır: “**Sizin barışınız ancak sömürü sisteminizi ve iktidarınızı devam ettirmekten ibarettir**”. Ve bunlar iktidar mücadelesiyle yanıtlanacaktır. Güzergah Halk Savaşıdır. Ve TC faşizminin hiçbir saldırısı yanıtı kalmayacaktır. Proletarya Partisi sınıfın ve emekçi kesimlerinin bilimsel ve doğru önderliği olarak TC faşizmine gerekli yanıtları vermiştir ve vermeye devam edecektir. Geniş halk kitlelerini devrimin bir parçası haline getirme perspektifiyle zorun vazgeçilmez ve en önemli aracı olduğunu bilerek hareket edecektir. Ve her türlü saldırı bu temelde yanıtlanacaktır. Emperyalizmin uşağı Türk hakim sınıflarının politikalarının uygulayıcısı olan AKP hükümetinde somutlaşan işçi sınıfına ve 6 Mart eylemine yönelik saldırılara verilen yanıt, AKP bürolarının devrimci şiddete maruz bırakılarak imha edilmesidir. Yanıt oldukça anlamlıdır. Bu yanıt işçi sınıfının ve emekçi halkımızın bilimsel ve esas mücadele yöntemidir. Bugün basit yöntemler ve hedeflerle gerçekleştirilen bu eylemler yarın daha üst düzeyde ve daha etkin bir mücadeleye evrilecektir. Şu unutulmamalıdır; işçi sınıfı ve emekçi halkımız Proletarya Partisi’nin önderliğinde örgütlendiği ve politik iktidarı hedeflediğinde gerçek kurtuluşunu sağlayacaktır.

Çorlu ve Alibeyköy deri işçileri direnişte!

Çorlu ve **Alibeyköy**’de bulunan **İleri Deri Fabrikası**’nın işçileri bir süre önce sendikal olmak için **Deri-İş Sendikası Genel Merkezi**’ne giderek çalıştıkları koşulları anlattıktan sonra örgütlenmek istediklerini bildirerek çalıştıkları işyerinde sendikal faaliyet yürütmeye başlamışlardı. Çoğunluğu sağladıktan sonra Çalışma Bakanlığı’na başvurarak yetki alan sendika üyeleri, patronun sendikadan istifa etmeleri yönündeki dayatmalarına karşı örgütlü mücadeleyi savunan işçiler, bunun üzerine işlerinden atılmışlardı. Arkadaşlarının işten atıldığını öğrenen Alibeyköy işçilerinin de sendikal olduğunu öğrenen patron 21 Şubat’ta kapatmayı düşündüğü fabrikayı, işçilerin Şubat maaşlarını da vermeden 28 Şubat’ta kapattı.

18 Şubat’tan beri **Çorlu**’da; **28 Şubat**’tan beri de **Alibeyköy**’de direnişte olan işçiler **16 Mart 2005** tarihinde **Zeytinburnu**’nda bulunan **İleri Deri Dış Ticaret Şirketi** önünde yaptıkları eylemde **Seyitnizam Mahallesi OPET** önünde toplanarak fabrika önüne kadar sloganlarla yürüdüler.

Alibeyköy’de **22**, **Çorlu**’da **34** işçinin üretim yaptığı fabrikasının sahibinin sendikayla görüşmek istememesi ve fabrikayı kapatmaya çalışmasıyla bir-

likte fabrikaları önünde direnişe başlayan işçiler “**Yaşasın Çorlu direnişimiz**” pankartı açarak “**Sendika yoksa barış da yok**”, “**Yaşasın sınıf dayanışması**”, “**Birlik mücadele zafer**” dö-

vizlerini taşıdı ve sık sık “**Sendika hakkımız söke söke alırız**”, “**Direne direne kazanacağız**”, “**Zafer direnen emekçinin olacak**” sloganlarını attı.

kullanmak istemeleri olduğunu belirttiler. Patronu işçilerin haklarına saygılı olmaya çağırarak Servî İşverenin bugünkü durumuna şu an atılmış olan işçiler sayesinde geldiğini söyledi ve “**asgari ücretli, sigortasız, güvencesiz çalıştırılmaya hayır diyen işçileri kapının önüne koymakla kurtulamazsınız**” diyerek mücadeleden geri adım atmayacaklarını ve tek çözümün işçilerin geri alınması ve sözleşme imzalanması olduğunu ifade etti. Kaya ise, 1984 yılına kadar örgütlü oldukları bu işyerinde şimdi hiçbir sosyal hakkın olmadığını, bu nedenle işçilerin yeniden sendikalarına üye olduklarını söyledi.

Eyleme Türk-İş 1 No’lu Bölge Başkanı **Faruk Büyükkucak**, Deri-İş Tuzla ve Beykoz Şubeleri, EMEP Zeytinburnu İlçe Başkanı **İsmail Yavuz**, TEKSİF Bakırköy Şubesi Başkanı, EMEP Genel Başkan Yardımcısı **Mehmet Kılıçaslan** da destek verdiler. Yaptıkları konuşmalarda ise deri işçisinin yalnız olmadığını ve direnişlerini sahiplendiklerini ifade ettiler.

(Kartal)

Başarafa Sayfa 32'de

Buradan yürüyüşe geçen kitle sık sık "Yaşasın Newroz, biji Newroz" "Yaşasın devrimci dayanışma", "Newroz ateşi sönmeyecek", "İçerde, dışarda hücreleri parçala" vb. sloganlar attı. **Cumhuriyet Meydanı**'na gelen kitle sloganlarla **Gündoğdu Meydanı**'na giderken arkada kalan DEHAP kitlesine TC'nin kolluk güçlerinin saldırmak için hazırlanması üzerine devrimci çevreler geriye döndüler. Kitlede KONGRA-GEL bayrakları olmasını gerekçe yapan polislin tavrı üzerine kararlı bir şekilde dayanışma sloganları atan kitle DEHAP'lılar gelmeden yürüyüşe geçmediler. Gündoğdu Meydanı'nda bulunan kitlenin de gelmesi üzerine hep birlikte sloganlarla barikata kararlıca yüklenen kitle, arkada kalan kitlenin barikatu aşmasını sağladı. Bu sefer polis barikatının arkasında kalan **ÖMP** ve **Mücadele Birliği Platformu**'nun da barikatu aşmasıyla kitle hep birlikte dayanışma sloganlarıyla **Gündoğdu Meydanı**'na yürüdü. Meydana gelen kitle sloganlar atarak Newroz'u kutlamaya başladı. Konuşmaların da yapıldığı alanda Kürtçe ve Türkçe ezgiler eşliğinde halaylar çekildi.

Mitinge "Elini ver bana kavga büyüsün, umut başkaldırısın yürüsün-Partizan" yazılı ve **İbrahim Kaypakka-**

ya'nın resminin bulunduğu pankartla katılan **Partizan** kitlesi sık sık "Faşizme isyan halka önder Partizan", "Kürt ulusuna özgürlük halk savaşıyla gelecek" vb. sloganları haykırdı. **Partizan** flamlarının da açıldığı eylemde ayrıca "Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO, TMLGB" sloganlarının atıldığı da görüldü.

Miting alanında Newroz ateşi de yakılırken mitinge **ESP**, **HÖC**, **Köz**, Devrimci Hareket ve **Kaldıraç** da pankartlarıyla katıldılar. Miting sloganlar ve halaylarla saat 17:00'de sona erdi.

ANKARA

Toros Sokak'ta saat 12:00'de toplanmaya başlayan kitle kortejlerini oluşturduktan sonra yürüyüşe geçti. Bu yıl "Savaşa geçit vermeyeceğiz" sloganıyla örgütlenen Newroz, soğuk havaya rağmen coşkuyla kutlandı. **DEHAP**, **EMEP**, **SDP**, Halkevleri'nin oluşturduğu **Tertip Komitesi** tarafından başvurusu yapılan Newroz, "izinli" bir şekilde gerçekleştirildi.

Önde "Savaşa Geçit Vermeyeceğiz" pankartı açılırken, hemen arkasında Newroz'da bedenini tutuşturan **PKK MK üyesi Mazlum Doğan**'ın resmi taşındı. Yöresel kıyafetleriyle Kürt kadınlarının dikkat çektiği eylemde kitle sık

sık "Newroz piroz be", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganları atıldı. **İHD Ankara Şube**, **KESK**, **BDSP**, **ESP**, **Kurtuluş**, **Kaldıraç**, **Alinteri**'nin de katılım gösterdiği yürüyüşte, **Partizan** okurları da "Kürt halkına özgürlük Halk Savaşıyla gelecek" yazılı **Partizan** imzalı pankartla eyleme katıldı. "Newroz isyandır isyana sahip çık", "Kürt halkına özgürlük halk savaşıyla gelecek" sloganlarını atan kitle, diğer dost-devrimci güçlerle birlikte "İçerde dışarda hücreleri parçala" sloganlarını da attı.

Tertip Komitesi adına yapılan konuşmaların ardından, eylem türkülerle son buldu.

BURSA

Bursa'da **DEHAP**, **SDP**, **EMEP**, **ESP**'nin organize ettiği eyleme **Partizan** da "Halkların özgürlüğü için Newroz ruhunu kuşan-Partizan" yazılı pankart ve flamları ile katılırken, birçok kurum da temsilci düzeyinde katılım gösterdi.

Gökdere Meydanı'nda yapılan miting 3 bini aşkın kitle katıldı. Mitingin açılış konuşmasını **DEHAP İl Başkanı Murat Avcı** yaptı, ayrıca **DEHAP Genel Merkez Yöneticisi Osman Engin**, **EMEP Genel Başkan Yardımcısı Mehmet Kılıçaslan**, **SDP İl Başkanı Bülent Çalık**, **ESP** temsilcisi **Serpil Aslan** da birer konuşma yapar-

ken, mitingde **Partizan** ve **Bursa Tükenez dergisi** temsilcisinin mesajları okundu.

Kitle "Yaşasın halkların kardeşliği", "Yaşasın Newroz" ve **DEHAP** kitlesi de sık sık "Kana kan cana can seninleyiz Öcalan" sloganlarını haykırdı. Polisin yığınak yaptığı mitingde **Hasan Sağlam** ve **Grup Berfin**'in söylediği ezgilerle kitle halaya durdu.

ADANA

20 Mart Pazar günü **Adana**'da Newroz kutlaması için bir etkinlik düzenlendi. **DEHAP**, **EMEP**, **SDP** ve **ESP**'nin örgütlediği etkinlik saat 11:00'de başladı. Adana Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosu'nda yaklaşık 30 bin kişinin katıldığı etkinlikte yerel guruplar ve **Şehriban'a Kürdi** sahne olarak Kürtçe ezgilerle Newroz'u selamladılar. Bizler etkinliğe **Partizan**, **YDG** flamlarımızla ve **İbrahim Kaypak**kaya posterlerimizle katıldık. Etkinlikte sık sık attığımız "Kürt ulusuna özgürlük Halk Savaşıyla Gelecek" sloganımız, **Ümit Gönültaş**'a ilişkin bildirimlerimiz ve gazetemiz kitlenin ilgisini çekti. Aynı zamanda etkinlikte "Savaş Öğren İlerle Gücümüz TMLGB", "Yaşasın Partimiz TKP/ML Halk Ordusu TİKKO, TMLGB" sloganları da atıldı.

(Adana YDG)

Newroz'un isyan ateşi emekçi semtlerde yakıldı!**GÜLSUYU**

Dehak'lara başkaldırısının simgesi olan Newroz kutlamaları ülkenin dört bir tarafında ateşler yakılıp zılgıtlar çekilerek kutlanmaktadır. Bu kutlamalardan bir tanesi de **21 Mart** günü **Partizan**, **BDSP**, **ESP**, **SDP**, **Proleter Devrimci Duruş**, **Maltepe Halk Kültür Merkezi** tarafından gerçekleştirildi. Kitlenin saat 20:00'de muhtarlık binasının arka tarafında toplanarak açtıkları "Biji Newroz, Yaşasın halkların kardeşliği Maltepe Emekçi Halkı" pankartıyla ve meşalelerle birlikte Özgürlük Meydanı'na doğru sloganlarla yürüdüler. Özgürlük Meydanında toplanan kitle yaktığı Newroz ateşiyle, çektikleri halaylarla ve attıkları sloganlarla Newroz bayramını selamladılar. Etkinliğe katılımı ve coşkusuyla **Partizan** kitlesi dikkat çekti. **Partizan** kitlesi toplanma alanına gelmeden önce, Kürt halkının tasfiyeciliğin zincirlerini kırması ve gerçek militanlığına dönmesi gerektiğini vurgulamak için "Kürt halkına özgürlük halk savaşıyla gelecek", "Biji partime TKP/ML" sloganlarını gür bir şekilde attılar.

GEBZE-ULAŞTEPE

Newroz kutlamalarından bir diğeri ise **21 Mart Pazartesi** günü saat 19:30'da

Gebze'nin Ulaştepe mahallesinde **Partizan** ve **ESP** tarafından gerçekleştirildi. Büyük bir Newroz ateşinin yakıldığı eyleme **Partizan** kitlesi "Newroz piroz be Newroz'un ateşiyle anti-emperyalist mücadeleyi yükselt **Partizan-YDG**" pankartı ve **Partizan**, **YDG** flamlarıyla katıldı. Demokrasi ve özgürlük mücadelesinde şehit düşenler için saygı duruşunun ardından kitle hep birlikte "Biji Newroz", "Eşitlik kardeşlik Kürt ulusuna özgürlük" vb. sloganlarını attılar. Gulasor şiirinin okunmasının ardından söylenen Kürtçe, Türkçe parçalarla kitle halaya dururken saat 20:00'de **HÖC**'lüler de dövizleriyle eyleme katıldılar. Daha sonra **HÖC**, **ESP** ve **Partizan** adına birer konuşma yapılırken konuşmaların ardından kitle davul zurna eşliğinde halaya durdu. Mahalle halkının yoğun olarak katıldığı Newroz saat 20:30'da sona erdi.

YENİBOSNA

21 Mart Pazartesi akşamı İstanbul'daki pek çok semtte olduğu gibi **Yeni Bosna**'da **Tohum Kültür Merkezi**, **DEHAP**, **Halkevleri** ve **DHP**'nin içinde yer aldığı **Bahçelievler Demokrasi Platformu**'nun örgütlediği Newroz kutlamaları yapıldı. Saat 19:00'da **Yeni Bosna Cemevi**'nin karşısındaki boş alanda toplanan kitle lastikler yarakarak halaylar çekmeye başladı.

Coşkusunu Newroz ateşiyle daha da harmanlanan kitle sık sık "Yaşasın devrimci dayanışma", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur" sloganlarını attı. Davul ve zurna ile durmadan devam eden halayın çevresine toplanan 200'ü aşkın kitle sloganlara katılırken polislin kitleye çok uzakta durması gözden kaçmadı.

Halaylar ve sloganlar sırasında **PDR** pankartı açılırken, kitleden "Kürdistan'a özgürlük halk savaşıyla gelecek" slogan-

ları yükseldi. Ardından kitle içinde üstünde "TKP/ML" yazılı bir pankart açıldı. Bunun üstüne kitleden uzun süre "Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO, TMLGB" sloganları yükseldi.

SARIYER

Newroz'un isyan ateşi **Sarıyer Dağevleri Mahallesi**nde de yakıldı. **2 Temmuz Parkı**'nın önündeki caddede yakılan lastiklerin ateşiyle birlikte sloganlar da yükseldi. Okunan basın açıklamasında sistemin Newroz'u Nevruzlaştırmaya ve isyancı içeriğini boşaltmaya çalıştığından bahsedilirken, son süreçte artan yargısız infazlar ve Kürt halkına yönelik imha ve inkar politikasında bir değişikliğin olmadığı tam tersi baskıların arttığı vurgulandı. Açıklamanın ardından "Biji bratiya gelan", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganları atıldı. **Dağevleri** ve **Kocataş Mahallesi**'nden yaklaşık 50 kişinin katıldığı eylemi **Partizan** ve **Odak** okurları birlikte düzenlerken, **Kaldıraç**

okurları da kutlamaya katıldı.

Sivil polislerin araçla eylem yerinin çevresinde dolaşarak kitleyi taciz etmeye çalışması üzerine hep birlikte "Faşizme karşı omuz omuza" sloganı atıldı.

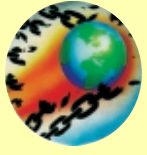
Halaylar sık sık sloganlarla kesilirken özellikle gençlerin coşkusu dikkat çekti. Son olarak megafonla kitleye yönelik bir konuşma yapıldı. "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganlarının hep bir ağızdan atılması ve "isyan ateşi" marşının söylenmesinin ardından kitle bir süre daha halaylar çekti ve slogan atarak dağıldı.

ALTINŞEHİR-ŞAHİNTEPE

20 Mart'ta saat 20:30'da **Altınşehir** ve **Şahintepe**'de **Partizan** ve **BDSP** tarafından ortak düzenlenen kutlama meşaleli yürüyüş ile başladı. Kürt emekçilerin yoğun olarak yaşadığı bir yoldan yürünerek alana gelindi ve ateşler yakıldı. Araba ve traktör lastiklerinin de atılması ile güçlenen ateşin üstünden atılarak "Biji Bratiya Gellan", "Şehit Namırın", "Biji Newroz" sloganları atıldı. Okunan ortak metnin ardından hep birlikte marşlar söylendi. Ve "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganı ile birlikte saygı duruşu yapılarak eyleme son verildi.

GAZİ MAHALLESİ

20 Mart 2005 tarihinde **TKP/ML militanları** tarafından Newroz kutlaması içerikli bir yazılama eylemi gerçekleştirildiği öğrenildi. Emekçi halkımızın yoğun olarak bulunduğu **8 Evler Bölgesi** ve **Karakondu Mahallesi**nde bu eylem yapıldı. Eylemde "Kızılordu TİKKO katillerin peşinde", "Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO, TMLGB", "Marks Lenin Mao önderimiz İbo savaşıyor TİKKO", "Newroz Piroz be" sloganları **Demirci Kawa**'nın yaktığı isyan ateşini büyütmek için duvarlara nakşedildi.

İşçi-Köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD.
ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışları Müdürü: Numan BOZER
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayimcilik@superonline.com

BÜROLAR

♦ KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAXS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
♦ ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKLI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
♦ İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI, KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAXS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
♦ MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
♦ BURSA: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
♦ SAMSUN: KALE MAH. YUSUF KEFELİ İŞHANI KAT:6 NO: 9, TEL: (0362)435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
♦ MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT:1 NO: 47 MERSİN
♦ AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

Newroz ateşini körüklemek için Demirci Kawa olmalı

Kawa yakıtı ilk ateşi, özgürlüğün simgesiydi... Asırlar boyu etkisi süren kocaman, sıcak bir ateş. Zalim Dehaq'ın zulmüne başkaldırı, baharın sıcak günlerine merhabadır Newroz. Newroz ateşi kavga'nın sıcaklığında diri tutulabilir ancak. İsyan olarak ateşi yakıtı Kawa ve isyan olarak geldi bugüne ve de ancak kavgayla taşınabilir yarına. Kavgasız, ateşsiz bir Newroz, Kawa'nın değil, Dehaq'ın işine gelir. Günümüzün Dehaq'larına karşı ancak Kawa, Mazlum, Zekiye, Rahşan olablenler başarılı olabilir.

İSTANBUL

İstanbul'da 20 Mart Pazar günü yapılan Newroz kutlamaları bu yıl yine Kazlıçeşme'de yüz bini aşkın insanın katılımı ile gerçekleşti. Saat 11:00'de alanda toplanmaya başlayan kitle sık sık "Biji serok Apo", "Savaşa geçit vermeyeceğiz", "Newroz piroz be", "Biji biratıya gelan", "Disa disa serhıldan zadiya Kürdistan" vb. sloganlarını attı.

Kalabalıktan kaynaklı olarak izdiham yaşanan alanda, program gecikmeli olarak başladı. İlk olarak DEHAP İstanbul İl Başkanı Cemal Kavak bir konuşma yaparak Newroz'un "barış, kardeşlik ve serhıldan" günü olduğunu söylerken kutlamalara katılan tüm devrimci, demokrat, yurtseverleri ateşin ve güneşin çocuklarını selamladı. DEHAP Genel Başkanı Tuncer Bakırhan ise yaptığı konuşmada Mart ayının kurtuluşun ayı olduğu gibi direnişin de ayı olduğunu Halepçe katliamının, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün, Newroz'un, Gazi Katliamının vb. tarihsel anlamı olan çoğu günün bu ayı kızıştırdığını ifade etti.

Devrimcilerin, sendikaların, derneklerin ve siyasi partilerin de katıldığı kutlamada yaşanan izdiham nedeniyle sık sık programa ara verilirken çok sayıda insan da kalabalık yüzünden baygınlık geçirdi. Ancak buna rağmen program coşku ile devam etti. Grup Yankı, Rojhan Beken, Kardeş Türküler ve Kahtalı Mıçı'nın söylediği türkülerle halay çeken kitle yakıtı ateşin

üzerinden defalarca atlayarak özgürlük sloganları attı.

Kutlamalara "Kürt halkına özgürlük Halk Savaşıyla gelecek-Partizan" pankartıyla katılan Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik "Biji biratıya gelan", "Biji Newroz biji serhıldan", "Gençler dağlara Partizan iktidara" vb. sloganlarını attı. Alanda ayrıca sık sık "Biji Parti me TKP/ML", "Yaşasın partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TIKKO-TMLGB", "Aşkın, Muharrem, Cafer yoldaşlar ölümsüzdür" sloganları da atıldı.

MALATYA

Bu yıl Newroz etkinlikleri Malatya'da iki ayrı yerde kutlanırken, 20 Mart Pazar günü Partizan, HÖC ve DHP Malatya Postanesi önünde saat 14:00'de "Newroz ateşiyile Irak direnişini yükseltelim" yazılı pankart açarak ortak bir basın açıklaması yaptı. Irak işgaline ve Newroz'a ilişkin basın açıklamasını HÖC'den Tuğba Bübüş okudu.

Açıklamada "Newroz'un içi boşaltılmak istenmekte isyanın simgesi olan Newroz baharın müjdecisi olarak dillendiriliyor. Günümüz Dehaq'ı ABD emperyalizmidir. ABD Ortadoğu'da politikalarını hayata geçirmek için ne kadar muhalif varsa hepsine savaş açtı. Bugün Irak'ın işgalinin ikinci yıldönümü ve onurlu Irak halkı ABD emperyalizmine bir kez daha gösterdi Dehaq'lara teslim olmayacaklarını. Arap, Türk, Kürt tüm dünya

halkları tek yumruk olarak emperyalizme ve onun işbirlikçilerine karşı savaşarak zafere kazanacaktır" denilirken kitle "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Newroz piroz be" sloganları atarak alkışlarla dağıldı.

MERSİN

20 Mart Pazar günü Metropol miting alanında Newroz kutlamaları yapıldı. Mersin DEHAP tarafından yapılan etkinliğe Partizan, ESP, SDP, Halkevleri ve EMEP de katıldı. Saat 10:00'da başlayan mitingde yaklaşık 10 bin kişi katıldı. Mitingde Partizan okurları "Selam olsun Newroz ateşini yakana-Partizan, YDG" pankartı ile katıldı. Partizan ve ESP pankartlarını miting alanına almayan kolluk güçleri, Partizan ve ESP kitesini "Sizi gözaltına alırsız, döveriz" şeklinde tehdit etti. Bunun üzerine giriş kapısına doğru yönelen kitleye silvil polisler saldırdı. Çıkan arbedede iki okurumuz hafif yaralandı ve pankartlar yırtıldı. Bunun üzerine geri çekilen kitle tekrar kapıya doğru yürümek istedi.

Kolluk güçleri kitlenin kararlılığı karşısında polisler yolu kapattı. Tertip Komitesi ise kitleyi gitmeleri ya da pankartsız girmeleri için ikna etmeye çalıştı. Ancak kitle imzaları sökerek alana pankartları ile girdi. Partizan ve ESP kitesini sık sık "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganlarını

atarak alana girdi. Yapılan etkinlikte DEHAP İl Başkanı ve DEHAP Genel Başkan Yardımcısı konuşma yaptı. Konuşmalardan sonra sahneye Seher Dilovan ve bazı müzik grupları çıktı. Kitlenin içerisinde Kongra-Gel bayrakları ve Abdullah Öcalan'ın resimleri açıldı. Partizan kitesini ise alanda sık sık "İbrahim'den Mehmet'e Halk Savaşı ile devrime", "Kürt ulusuna özgürlük Halk Savaşı ile gelecek", "Biji Newroz" sloganlarını attı.

DEMİRTAŞ MAHALLESİ

Mersin'in Demirtaş semtinde Newroz kutlamalarında polis eli ile provokasyon yapıldı. Bir grup provokatör Newroz kutluyoruz diyerek birçok evi bastı, dükkanların ve evlerin camlarını kırdı. 20 Mart Pazar günü gerçekleşen olayda ateşler yakarak sokaklarda dolaşan grup yolda önlerine gelen kişileri döverek bazı evlerin ve dükkanların da camlarını kırdı. Gruba polisin müdahale etmemesi olayın provokasyon olduğunu açıkça gösterdi.

Provokasyona karşın aynı gün Demirtaş'ın başka bölgelerinde devlet, Newroz kutlamalarını engelleyemedi. Yapılan Newroz kutlamalarında ateş yakıp halaylar çeken kitleye Partizan da "Selam olsun Newroz ateşini yaratana" pankartı ile katıldı, ayrıca sık sık "Gerillalar ölmez yaşasın halk savaşı" sloganlarını attı.

İZMİR

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda coşkuyla kutlanan Newroz İzmir'de de kutlandı. DEHAP, EMEP, SDP ve SHP'nin birlikte organize ettiği mitingde günler önceden çağrı yapıldı. Yapılan çağrıda Irak'ta yaşanan vahşete değinilmeyince, işgalin de ikinci yıl dönümü olmasından kaynaklı devrimci çevreler Konak Meydanı'na yakın bir noktadan toplandı. Newroz, Irak işgaline, hapishaneler ve devrimci dayanışma sloganlarını ortak bir şekilde haykıran Partizan, ÖMP, BDSP, DHP ve Mücadele Birliği Platformu kitesini saat 11:00'de toplandı.

Devamı sayfa 31'de

